A.1729/VI.

ACADEMIA R.S.ROMANIA FILIALA CLUJ.
BIBLIOTECA

Ms. U. 30.

Okos Isteni Tisztelet...Iratott Déáknyelven
Wissovatius András, 1685. Fordittatott magjarra
1769 K.M.által.
Fond Unitarian.

Nr. 239

OKOS ISTENI TISZTELET.

Avagy

Annak meg-mutatása, hogy a' Vallás dolgában, és az Isteni dolgok felöl való Kérdésekben, Vetélkedésekben szükséges a' Józan-Okosság-gal élni.

Iratott Deák nyelven 1685.
Wissoratius András által.
Fordíttatott magyarra 1769.
K. M. által.

ISTENI TISZTELET.

Az Isteni tiszt elet szerint való üdvességes Igasságnak esméretè az Emberi Nemzetnek fő-java; azértis azt nagy szorgalmatossággal illik keresni; ne hogy mint valamis sötétben járo vakok, a' tévelygö értelmekből, a' vétkes erköltsekben essünk, melyre hajlandok vagyunk. Ugy tanittja a' mindennapi látás hallás a' többi között, hogy a' kik az Isteni tiszt elet vagy Vallás körül tévelygö vélekedésekben vadnak, a' külömbözö értelmüeket könnyen mint ereticeket kárhoztattják, üldözik,

nyo-

nyomorgattják, és minek utánna hinni szoktak a' jozan-okosság ellen, egyéb dolgokban is meg-szokják a' jozanokosság ellen tselekedni —.

De az Igasság meg esmérése körül az hitre és Istenitiszteletre nézö Vetélkedésekben leg-elsöbeni is az a' nevezetes Kérdés: Ki és minémü tzikö2 által itéli meg azokat?

Az Isten kéttség kivül a' fö és ellene monhatatlan itéletü Bíró; de az Isten ma a' Vetélkedök között tulajdonképpen különös itéletet nem mond; sem az ö egyetlen egy születt Fia, az élök és holtok itélö-Birája. Az Isten nekünk hagyott és meg iratott Beszéde pedig tulajdonképpen nem itélö Bíró; mert ez az a' fnorma:),

mér=

mérték, mérsékllő eszköz, melj szerint illik itt ítélni. Mint a' törvenj nem ítél tulajdonképen, hanem a' szerint lészen valakitől az ítilet.

Nem lehet hát máskeppen, hanem az Hit, vagj Vallás körül való Kérdésekben vagy Vetélkedésekben ma az igasság, és az Isten beszédének v. a' SZ: Irásnak igaz értelme, ez három atak közzül valamelljiken keresztessék's találtrassék, tudniillik. 1. Vagj az Ecclesiának, és annak a' földen látható Fejének, ti. a' Romai Papának, vagj a' Conciliumnak, Papok gjülésének végezése által; mint akarjják a' Papisták, kik Romai Catholicusokk neveztetnek.

2. Vagj a' Válaszattak szivében lévő SZ: Léleknek tanitása

által

által; mint állatják nagyobb részén a' Protestánsok, a' kik Evangelicusoknak vagy Reformatusoknak akarnak neveztetni, majd hasonlokeppen az Enthusiástak és Quakerek. 3. Vagy a' minden emberben lévö, és az Isten bizonyságának ítélete által, mint itilnek más némely Keresztének.

De a' mi az Elsőt illeti: Mind az Ecclesia, mind a' Romai Papa, a' Vallás körül való végezéseinek méltósága a' Szentirás fundáltatni mondatik; tehát az a' méltóság nem külömben, hanem emberi okoskodás által a' Szentirás hol következés szerint vétetik, és ugyan azáltal ez vagy amaz Ecclésiára vagy emberre alkalmaztatik.

tatik. Es valljon Az igaz Ecclesiája legyené a' Krisztusnak, avagy nem okoskodások által, az Ecclesia jeleiből sa't erősittetik? Es valljon ez vagy amaz igaz Pápa légyené? s:mint sokszor a' villongások között tölben is egyszersmind voltak, kik ugy nevezettetnek:) Es végre mi légyen a' Pápa szavainak igaz értelme, nem a' jozan=okosságitilié meg? sőt a' Pápais vallyon nem emberi okoskodás által végezé valamit az hit vagy vallás dolgában? Bellarminus Jesuita Cardinál igy irt erről: A' Gyülések és Pápák az hitre tartozó kérdéseknek igasságának keresésében emberi mod szerint okoskodás által következéseket hoznak ki, a' szent Irás

Irad

traditiok és a' Regiek meg. egyező értelmek vizsgálása által. 's a't. De Concil. L. II ec 12.

Hieronymus a' S. Hyacinthoz Carmelitákhoz Idea Colloquii Hornieus. Act. II. Controv. 2. sub finem: azt irja: Sem a' Pápának sem a' Gyüléseknek az a' rehetsége nintsen, melj vala a' Prófétákban, Apostalokban, és Evangelistákban; hogj mindjárt a' Sz: Lélek által megtudják mi tartozik vagj nem tartozik az hitre. Hanem emberi mód szerint szorgalmatos vizsgálással keresik az igasságot. 's a't.

A' mi a' Másodikat illeti. A' Krisztustol küldetett Apostalok által szollo Sz: Lélek, vagj ez által a' Krisztus kételkedés nélkül valo ítélő Birája vala minden hitre 's Istení-tiszteletre tartozó Kérdéseknek; De akkoris a' mit az Apostalok a' Sz:

szent Lélek indittásából tanittanak vala, az Istenbeszédét és a' Sz: Irást viszszáló emberektől a' jozaniokosság által heltjesen és ditsiretesen megirtetik vala. Mint mutattja a' Beræabélreknek nevezetes ditsiretes példája Iſel: 17. ü.

Annak felette: a' Sz: Lélek nem elébb, hanem az hirdetett beszédnek bitele uránatott adatik rend szerint. Lásd: Iſel. 2. 38. Ry. 8: 16, 17. Ry. 10. 17. Ry. 15, 7, 8, 9. Ry. 19. 2. Epſ. 1. 13.

Es, légyen bár ugj, hogy a' Sz: Lélek neked igj tanittja, a' kinek nem ugj tanittja, miképpen mutatod meg annak azt, a' Sz: Lélek tanitásából? Könnjen meglehet azis, hogj a' ki a' Sz: Lélek belső indittásával ditsekedik, bolond és kép-

2ele"

zelő lélek által képtelen gondol-
kozásokra ragadtassék. A' sz:
Irás igaz értelme a' bennünk
lakozó sz: Lélek tanitásából,
és a' Sz: Lélek bennünk való la-
kozása a' Sz: Irásból, okoskod-
ásban való hibázásnélkül
s: Setitio Principii: meg nem mutat-
tathatik. Tehát,

A' mi az Harmadikat illeti,
az illjen Versélkedésekben az
igasság, és a' sz: Irás igaz ér-
telme mi légyen, a' józanokos-
ság-gal fel-ruházt atott em-
ber itili azt meg az Okosság áll.

Az utolso értelemblérő né-
melly Kereszténeknek azt ve-
tik ezért az ellenkező Ke-
resztének: hogj az ő Vallá-
soknak a' józanokosság tanit-
tását tartják, és az Lsten dol-
gok régulájául az ő emberi

okot.

okoskodásokat helyheztetik.

Ttolott azok a' Keresztének meg-vallyák, hogy a' Kereszténi Vallás titkait, tudományit, nem az emberi Okosság gondolta, találta, hanem az, az Isten jelentéséből az ő Fia a' Krisztus Jesus által tanittatott.

Igy tanitotta ezt az Unitariusi nevezet alatt lévő Keresztének közzül Faustus Socinus ſi de Auctoritte S. Script. lap. 3. midön arrol: Valljon a' Kereszteni Vallás regulait, parantsolatit lehetett a' józan okossagbol tanittam, azt irja: A' mi nézi az Okoskodásokat, ez igen meg-tsalo ut az Isteni jelentéstől függő dologban, minémü a' Kereszteni Vallás. 's a' t.

Vgyan azok közzül Krellius.

Janus

János (: de Uno Deo Patre Lib. Sub finem :) azt irja: Felljül haladják ugyan az Okosságot a' titkok, de fel nem forgattyák, annak világát ki nem oltják, hanem tökélletessé teszik. Söt az Okosság a' titkokat, mellyeket magára hagyjatván fel nem találta, midön ki jelentetnek, egyedül észre veszi, meg-tanollja, be veszi és oltalmazza.

Az idösb Joachimus Stegmannus (: Lib. 1. Cap. 3.) a' maga és hozzá hasonlok értelmét az hitre tartozo Kérdéseknek itélö Birája felöl, igy tette ki: Ha szintén a' Keresztteni Vallást sem a' Világi böltsesség nem tanittja, sem a' mi Okosságunk azt a' világi böltsesség régulái ból tökélletesen

ki

ki nem tanolhattjais, hanem az az Isténi jelentésből vétetik; mind azáltal a' Sz: Irásban leírő jelentés szükölködik a' világi bőltsességre nézö dolgoknak előre való, bár közepszerü esmérete nélkül, nem különben mint a' világi bőltsességre (:Filosofiára:) szükségés a' betük esmérése. Alább: Jollehet az emberi okosság fel nem találta a' Kereszténi hit titkait; de minekutánna Isten a' Kristus által ki jelentette, a' józanokosság azokat igazaknak ismérí's helyben hadja. A' Remonstrānsok közzül Simon Episcopius (:Institt. Theol. (-1.:) igy irt é' dologról: A' Józanokosság nem elégségés minden igasság fel

tal.

találására; mert az Istennek értelmét az ember tsak a' józanokossága által ki nem gondolhatja: De ha ki jelenti Isten, meg-fogh atja, és meg itélheti, miképpen kelljen érteni, annak elméje szerint, a' ki kijelentette 's hirdetette.

Stefanus Curcellæus [:Inst. Rel. Chr. C. XVII:] azt erősíti: Nints haszna és helye az emberi okoskodásnak azoknak fel-találásában, mellyek a' ki jelentetett akár Kereszteni, akár Sido Vallásban az Isteni tiszteletre tartoznak; Hanem vagyon haszna a' ki jelentetett dolgoknak visgálásában. Mert nem vagyunk olljan értelemben, hogy az emberi Okosság Isteni jelentés nélkül meg-fogh assa az hit

tit-

titkait, vagy azok felől itile-
tet tehessen. Távul légyen!
Csak azt akarjuk, hogy az
Okossághoz illik, meg vizsgál-
ni: Valljon valamely tudomány
mely kérdésben forog, a' Sz:
Irásban vagyjone, vagy nin-
tsen? valljon meg egyezé, vagy
ellenkezik azokkal, a'melyek
ott nyilván tanittatnak? mi
légyen valamelly Sz: Irásbéli
kétrtséges értelmű helynek
s: Locusnak: igaz értelme?
mi a' Sz: Irásban velünk szól-
ló Istennek értelme? 's a't.

Bizonnyára a' Józan O-
kosság nem tanitja a' Keresz-
teni Vallást, hanem tsak a'
természet világából tanult
Istени ismeretet és tisztelett,
minémű a' Deisták vallása,
kik a' természet világából

vagy

vagj józan=okosság-bol akarják
tanúlni az üdvessége utait; Mind-
azáltal az Hit és Vallás titka-
inak, melljek a' Sz: Irásban ki
jelentettek, meg-esméresére,
értésére, meg-itilésere szük-
séges a' Józanokossággal való
élés. A' Józan-Okosság nem e-
gjéb, hanem az értelemnek
az a' tehetsége, melj a' ren-
delletlen indulatoknak és bű-
nöknek uralkodásától s há-
borodásától, az eleve bé-vett
hamis vélekedésektől; smelljek,
mint az elmének njavalyai,
az igaz itéletet meg-aka-
dálljozzák s háborittjják:)
meg-tisztitratott és meg-sza-
badult. Az illjen józan=o-
kossággal élö ember, vévén
az Isten irott beszédének rè-
gulajat s: melljen kivül ma-
egjéb

egyéb bizonyos beszéde Istennek nálunk nintsen:) és azzal helyesen élvén, a' Vallás körül való Kérdésekről, micsoda igasság légyen azokban, itéletet tészen, és a' melyek hamisságnak, képtelenek nyilvan meg-mutattatnak, meg-veti. A' melyitélet tétel csak az igasságnak hamisságtol való meg-választására való; hogy ki ki magának haszнára, magának ítéljen; Nem hogy a' maga ítéletét hatalommal mások lelkére kössé's régulául tégye; nem lehet senkit annak követésére kénszeriteni, hanem ha ki ugyan a' jozanokosságnak által annak igasságát által látja, meg ismeri.

Hogy

Hogy a' Jozan=Okossá-nak
illjen haſzna az Hit és Vallás
dolgában valo Kérdésekben,
vetélkedésekben szükség-es lé-
gyen, annak igazsága nem ke-
vés okokkal és Erősség-ek-
kel meg=bizonyittathatik:

Első Ok vagj Erősség
légyen az, meljről fellyebb,
é' munkának kezdetében va-
gjon emlékezet. Hogj ezen
kivül más helljes út és mod
az Hitben lévő Kérdéseknek
meg-itilésére ma az Ellen-
kezők között nem találtatha-
tik, a' mint felljebb meg-is mu-
tattatott. Hogj minden ellen-
kezésnek a' jozan okossá-g ité-
lete által kell el-igazodni,
onnan látzik, hogj akár ki
's mi légjen itt Biro a' mások
vélekedése szerint: akár az

Hsté.

Istennek irott beszéde, akár az emberek szivében lakozo szent Lélek, akár az Ecclesia vagy annak láthato feje a' földen, annak itélete meg nem áll, hanem ha elébb a' józanoknak ész tanittja, hogy annak a' Bironak itélet tételén szükség meg nyugunni.

Második Erősség.

Az Hit, melyről itt szó vagy nem egyéb, hanem az Istenii bizonyságtételnek erős elhivése, vagy jovallása, jóváhagyása, mint szélljel a' Judosok irásiban az Hit, hitelen, vagy jóvá-hagyásonkellyesen magyaráztatik.

Erre pedig az el-hivésre vagy hitelre, hogy erős lehessen, meg kivántatik, hogy valaki

valaki nem tsak tudja és magával el-hitesse, hogy azok a' mondások Istentől valók, mellyek a' végre téretnek eléiben, hogy azokat helyben hadja, igazaknak tartsa; hanem hogy előre a' szók hangján kivül, mely a' fülben zeng, azon szóknak jedzését és értelmét valamennyiben tudja, és a' szók alatt lévő dolgot is, mellyet helyben hadjon, értse; Mert mint az esmeretlen dolgot nem kívánnyuk; ugy az esmeretlen és tellyességgel nem értett, észre nem vett dolgokat jo vallani, helyben hadni nem lehet; mert elsőben a' mondást, mi légyen, meg kell érteni, esmérni, és azután lehet

igaz
el-
ner
laj
jou
fu
is
dig
m
hr
se
te
n
en
ti
va
n
jo
H
v
igaz

igaznak hinni. (: A' vak hitet el-hivést, helyben hagyást, nem lehet valóságal's tulajdonképpen jóvallásnak, jóvá-hagyásnak mondani:)

Ezt a' közönség-es értelem felett bizonyittja az Apostal-is 1 Kor. xiv. 8, 9, ii. Mi pedig az, melljel az ember valamit ért, melljet el hiszen, jóvá hágy? nemde nem az a' tehetség-ét az elménck, melljet értelemnek vagy józanokosságnak nevezünk? meljről az ember okos állatnak mondatik; tehát józan okosság kivántatik az hitre; mert a' nélkül nem lehet valaminek jóvá hagyása, el hivése, az az: hit. Bizonnyára sem hinni valamely személynek vagy dol-

dologgnak; sem el hinni valamit az elménck jova-hagyása, meg egyezése nélkül; sem ez a'jova-hagyás jozan okosság vagy értelem nélkül nem lehet; az értelem vagy jozan okosság pedig erős okokkal meg győzetvén hiszen vagy jóval valamit.

A'ki azt mondja: hogy azt, a'mit tellyességgel nem ért hiszi, az nem tudja mit tészen hinni, és mit hiszen ne tudja, azérthis valorággal nem hiszen, hanem vélekedik. A' Sidokhoz iró sz: Apostal. K. xi. magjarázván az Hitet, nem trak azt mondja hogy az Hit azoknak a' dolgoknak, melljek nem láttatnak, bizonyos mutatója, s: avagy kijelentése: s sot azis mondja:

hogy

hogy hit által értjük, hogy
teremtetta a' világ Istennek
beszéde által. Melyből legg-
alább a' következik, hogy a'
melljeket hit által megfo-
gunk, nem ellenkeznek azok-
kal, a'melljek a' józanokos-
sággal megegyező erősse-
gekkel erősittetnek, és mel-
lyeket az emberi értelem ész-
re vészen.

Ha az el-hivésre vagy hi-
tetre nem szükség valamit
megérteni, lehet valakinek
valamit idegen nyelvtn mon-
dani, melynek hangját hal-
ván a' szokat ne értse, meg-
is azt kérdeni tölle: Valljon
azokat hiszié, helyben had-
jaé mint igazakat? Avagy
nem képtelen és nevetésre
méltó dologé, vagy hogy

valo

valaki mástol ezt kérdje, vagj hogy az, a'mit nem ért, hinni mondja?

Harmadik Erősség:

Az Hitnek: melly szerint hiszünk az Historiának, vagj meg lett dolognak: /tulajdon helljе vagy fészkе az Értelem vagy Okos-elmé. Úgy vagyon pedig ez az Hit az értelemben vagy okos elmében, hogy az értelem vagy okos-elmé az ō munkálkodása által segittse az el-hijendō dolgok észre vételét vagj meg tudását, esmérettét; mellj elōre szükséges meg értése vagy esmérése nélkül a dolgoknak az Hit az emberben nem is származhatik vagy születhetik, meg sem állhat;

mint

mint meg mutatám a' Máso-
dik Erősség-ben. Ha azért az
Hitnek feszke, vagy funda-
mentuma helly az értelem
vagy okos elme; bizonnyára
azok nélkül az Hit meg nem
álhat.

Negyedik Erősség:

A' mire mint czélra néz az
idvességes Hit, az, az Istени
dolgokrol Istentől ki jelen-
tetett Igasság, mindenek meg
egyező értelme's engedelme
szerint; Mert hanemha va-
laki meg-győzetik valami-
nek igasságа felől, s: vagy
hogy nem ellenkezik a' világ
ösr igassággal, azért hi-
hető's nem lehetetlen dolog: s
nem lehet, hogy azt hidje.
Valojában senki nem hihet

egyebet

egyebet, hanem csak azt, a' mit igaznak itél; mert a' ki azt m. hogy hiszi azt, a' mit igaznak nem itél; annak nem kel hinni; vagy ugyanis észtelen, bolond, nem gondolya meg mit mond, vagy mi légyen hinni nem tudja; Vagy Képmutató hazug, tsalárd, egyéb vagyon szívében, egyéb pedig a' nyelvén. Illetve ez, hogy az hamisságot igazság-nak jelli be végre. Mar pedig mi légyen az igasság vagy hazugság, lehetséges vagy lehetetlen, azértis hitelre vagy nem hitelre méltó, azt nem egyéb észkőz által, hanem a' Józanokorság által lehet meg-vizsgálni és meg-határozni.

Ötödik

Ötödik Erősség:

Az Isten minden állatot bizonyos dolgok végben vitelére szükséges természet szerint való bizonyos Eszközökkel fel-ruházott: Mint a' testi dolgok látására szemet, az hangok hallására fület, az illatozásra orrot, az izeknek választására ízérzést, a' fogásra kezet adott; Ugy az okosság Istentől az okossággal fel ruházott embernek, adatott Eszköz, mint belső vagy lelki szem, az igasságnak, mint lelki világosságnak meg-látására, és annak az hamisságtol való meg-különböztetésire: mint lelki Kéz az igasságnak meg-fogására; hogy t. i. az Isten beszédében mutatott

lelki

lelki fegyvereket veren, az üdvösségés igasságot oltalmazza, az hamisságot megtzáfollja. Tehát józan-okosság nélkül kívánni az igasságot megismerni's oltalmazni olly képtelen dolog, mint a'ki szem nélkül, vagy bé-bunt szemmel látni, és a'színeket megkülömböztetni, fül nélkül, vagy azokat bé dugván hallani, kéz nélkül fogni, fegjvert forgatni akarna.

A'mikeppen pedig illetlen, ne mondjam, esztelen dolog azt mondani, hogy a'szemekkel tsak külsõ világi, de nem szentirást olvasni; a'fülekkel tsak emberi beszédeket, nem pedig az Isten szavait illik hallgatni: Eppen olljan az, a'ki egy vél-

vélekedik; hogy a' Józan=o=
kossággal csak a' természe=
ti külső világi dolgokban, de
nem az Istenre, vallásra né=
ző lelki dolgokban kell élni.

Bizonnyara csudálkozás=
ra méltó, hogy az okos te=
remtett állatok az emberek,
az Istennek nevezetes aján=
dékával a' józanoksággal
a' kevésbé szükséges, mulan=
do dolgokban élnek, az i=
gen szükség-esekben pedig
azzal élni nem akarnak, és
ezt a' lelki szemek, midőn a'
sz: és üdvességes dolgok né=
zésére jutnak, bé hunnyák.

Hatodik Erősség: Ha
nem szükséges a' Józanok=
ság az Isti dolgainak meg=
értésére,

értésére, tehát lehet hirdetni.
az hit ágazatit az oktalan
állatoknak, mint ökröknek,
lovaknak, szamároknak &c.
vagy madaraknak, leg alább
azoknak, melljek a' szólás
tanulására alkalmatosok;
minémüek a' publikán madár,
szarka, holló: Vagy az okos-
ság nélkül való embereknek,
tétlenkedőknek, bolondokk,
Vagy a' tsetsemőknek, kik még
idejek szerint az okossággal
nem élnek. E' pedig képtelen
dolog eszes embereknek előtt, meg
azok előttis, a' kik úgy viele-
kednek, hogy a' tsetsemőkben
az Isteni titkoknak hite va-
gyon, midőn meg-kereszteltetnek.
Avagy nem nevetésre mél-
tó é midőn némelljek a' ma-
[illegible]

daraknak, halaknak prédikál-
lották az Evangyeliumat, mint-
ha á' Kristus Márk. 16. is azt
parantsolta volna, hogy min-
den teremtett állatnak, az az:
az oktalan állatoknakis pré-
dikállyák az Evangyeliumat.
Mint Angliábanis némelljek,
midõn az emberek õket hal-
gatni nem akarnák, prédi-
kállásokkal az juhokat, lova-
kot, ludakot magok értelmé-
re vinni akarták. Méltok
az illyen Tanitok illyen Hal-
gatokra! Jehát az okor
teremtett állatoknak az em-
bereknek szükséges az Hit
ágazatit hirdetni; azért
tud. il. hogy midõn okoson hal-
gattják, igazaknak esmérjék,
jóvá hadják és bidjék Já-

vvl

rol legyen az okos embertől az óktalan Hit.!

Hetedik Erősség:

Az Hitnek és arrol való Vallástételnek jó lelki ismeret szerint valonak kell lenni; hogy az ember az hit dolgainak igasságá felöl az ő szivében meggyőzetvén, és azt tudván, arrol vallást tegyen, és tselekedettel kövesse; De az hol nintsen ez a'tudomány vagy ismeret, melly az értelem vagy józanoksság által lészen, ott nints hellje a'lelki ismeretnek is, tehát ott Hit sintsen.

Nyolczadik Erősség:

Az idvességes Hitnek fő és kiváltképpen való fundámen-

tumát

tumát Józan-okosságinélkül
megtudni nem lehet. A' termé-
szet felett való titkoknak el-
hivése vagy hitelé fundálta-
tik ezen az igasságon: A'
mit az Isten mondott igaz az.
melyben ez az igasság vagyon:
Azokat, melljeket a' Sz: Irás
tanit, hogy hidjük 's tseleked-
jük; az Isten mondotta.;
Melyből következik: Tehát
azók igazak. De ha valaki
amaz elsö fö Igasságnak
meg-bizonjittatását kévánnja,
hogy a' mit az Isten mondott
igaz; azt az Isten tulajdon-
ságiból lehet meg-bizonyit-
tani, hogy t.i. az Isten tö-
kélletes, bölts, jo, igaz mon-
dó mindenek felett. De ha
valaki a' felöl kezd kételkedni:

valljon

Valljon vagyonė Isten? vagy
nem hiszi, sőt tagadja hogy
légyen, mint az Atheusok,
Istent nem hirők; miképpen
kell ezzel el-hitetni, hogy va-
gyon Isten; mert ez előtt
semmit ér a' bizonyságtétel;
tehát ennek meg-mutatására,
hogy: Vagyon Isten, az
Okoskodás által kell erős-
ségeket keresni, a' természet-
beli dolgokból, t. i. a' világ-
nak és annak részeinek ren-
des alkatmányából, és bizo-
nyos végekre és hasznokra
való bölts igazgatásából.
és hasonlo okokból, melly-e-
ket tanit a' 32: Irásis. Solt. 19.
Bölts. 13. Rom. 1. 19, 20. mel-
jek által amaz első Oknak,
vagy

vagy tökélletes, hatalmas, bölts Valóságnak, a' ki ezeket igazgattya, rendeli, az az: az Istennek isméretire jutthatni —.

Továbbá: Ha azt kellene el-hitetni a' Deistákkal, a' kik csak a' természet világát követik, a' Poránynyokkal, Sidokkal, Jövőkkel, hogy a' Keresztyéni Vallás, egyéb Vallások felett bé vételre méltó; valljon azt nem az okosság által lehete' meg-mutatni; azon Vallás' Okáról az Istenről; Ennek és a' Vallásnak tulajdonságiból vett kitöségekkel?

Végre: a' kik a' mi Hitünknek s Vallásunknak regulája

a' Sz:

a' Sz: Irás méltóságá rágj i-
gasságá felöl kétélkednek,
vagy azt Istentöl valónak
lenni tagadják, miképpen
gyözettetnek meg? Valljon
nem a' Sz: Irásnak és annak
Irójának környül álló dol-
gaihol, tulajdonságaibol s
hasonlokbol vett okokkalé?
mellyekböl el-hiszi az értelmes,
igasságot és jámborságot
szerető ember, hogy a' Szent
Irás nem hamisság, nem em-
beri találmány, hanem igaz,
Szent, Istentöl való, azért hi-
telre méltó. És a' mely okok
által az ellenvetésekből szár-
mazható s Sz: Irás méltósá-
ga felöl lehető Kétélkedések
akadáljok az elméböl ki vé-
tettetnek. És igj azon a' Sz:

Iráson

Iráson, mint erős fundamentumon áll Hitünk, Vallásunk —.

Kilenczedik Erősség:

Bizonyos az, minden értelmes emberek előtt, hogy a' Szent Irás szavai értelem nélkül, mellj azoknak mint egy lelke, keveset vagy semmit nem használnának. A' Sz: Atyák közül Hieronymus Stridonensis comment. in. Ep. ad Galat. irja: (: Ne putemus in verbis Scripturarum esse Evangelium, sed in sensu; non in superficie, sed in medulla; non in sermonum foliis, sed in radice Rationis. :) Ne gondoljuk hogy az Irások szavaiba vagyon az Evangyelium, hanem értelmében; nem a' külső szinében

nében, hanem velejében; nem a'
szóknak levelében, hanem az
okosságnak v. óknak gyökerébe.
Ez az értelem pedig vagy szok
jedzése, és az okosság vagy
ok gyökere, vallyon nem a' jo-
zan okosság által találtatikė
meg? A' különbözö Vallasok-
ban lévö Irás Magyarázok,
a' sz: lélek segedelme után
(: melly mint mennyei világos-
ság, az emberi elmében való
józan okosság világát nem
ki oltja, hanem fel-emeli:) a'
sz: Irás szavainak értelmét,
avagy nem az emberi elme
által kerestetikė az Iromak
czéllya, és a' környül állo dol-
goknak, elsöbb és következen-
dö, és másuta lévö hasonlo,
szóknak, a' rendes szóllás

fve-

formáinak visgálása, és hasonló eszközök által? Hanem ha ezekre nézz az Okosságitéletre, nem lehet megérteni, mi vagy miről mondatik, és miből mi következik. És a' sz: Irásnak akármelly helytelen és okosságnélkül való magyarázattjátis csak vaktában helyben hadván, sok hibák lésznek, és mind az értelemben, mind a' tselekedetbe e'szerint gyakorta az emberek külömbkülömbvétkekben esnek.

Ha le-tétetik a'józan Okosság itélete, a' sz: Irás akármelj szavából lehet vaktában akármelj kejtelen következéseket ki hozni. Példának okáért: Hét stnagjaloknak adatak

adattak 7. trombiták Jel. 8. Jehát az Istenben 7. személlyek vadnak. A' Világ régen vízzel el-borittatván el-veszett 2 Pét. 3. Jehát az Isten nem teremtette e' világot. Ember által jött bé az halál 1 Kor. 15. Jehát a' Jésus Kristus most nem él. Ugy szerete Isten e' világot, hogy s'a't. Ján. 3. Jehát a' Jörök Császár a' Kereszténi Ekkléziának Feje. A' lélekneк husa tsontja nintsen, Luk. 24. Jehát az ördög valaha üdvözül. És több illetlen következéseket lehet a' Sz: Irásból ki fatsarni jozan okoskodás nélkül.

Mikeppen feseлnek ki az illyen képtelen következésekből

ből azoki a'kik a' Vallásbéli Kérdéseknek meg-itiléséről az okossaggal el-zárják? Vallyon azt mondjáké, hogy ezek nem rendes következések? Hiszem helljesekè vagy nem a' következések az okosság itili meg?

Tizedik Részség:

Ha a' Szent Irásnak minden szavait betü szerint kell érteni, nem kévánván azok rendes értelmére az okosság itéletét; sok illetlen, képtelen és hitelre nem méltò dolgokat kell hinni. P. O. Midőn iratik, hogy az Isten Nap. Solt. 84. 12. Pais Solt. 3. 4. Zs. 18. 3. Józs. Deut. 4. 24. C. 9. 3. Sid. 12. 29. Koszikla. 5 Mos. 32. 15, 18. Solt. 18. 3. 32. Zs. 19. 15. Joroni és Vár Solt. 18. 3. Zs. 31. 3. 4. Zs. 81. 3.

Is hogy az Istennek Tagjai vannak, midõn a' Sz: Irás szemeket, füleket, szájat, orrat, kezeket, lábokat, tulajdonit nékie; a' melyeknek olvasásából 's okosságnélkül való értelmébõl vett eredetett az Anthropomorphiták tévelygése, a'kik az Istennek tulajdonkippen való tagokat tulajdonitanak.. Sõt hogy az Istennek szárnja vagjon Solt. 36. 8. Zs 91. 4. hogy a' Jehova a' Moses Zászlaja. 2 Mos. 17. is. Békessége Jud. 6. 24. a'mi ig. Igasságunk Jer. 23. 6. Zs. 33. 16. es hogy az Isten szeretet 1 Jan. 4. 8, 16.

Ismét: Hogy a' Kristus igaz szõlõ=tõ Jan. 15. 1. ig. az Kenyér. Ján. 6. 32, 33, 35. 48. 58. és Kõ Isa. 4. 11. 1 Pét. 2, 4, 6, 7.

és

és fundamentum, melyre némelyek épïtnek Aranyot, Ezüstöt, drágakövetket, mások pedig fát, Szénát, pozdorját. 1 Kor. 3. 11, 12. A' Juhoknak ajtaja Ján. 10. 7, 9. ült Ján. 14. 6. Bárány Ján. 1. 29, 36. Jel. 5. 6, 12, 13 és Oroszlán Jel. 5. 5. és hogy a' puszta béli kőszikla volt a' Krisus. 1 Kor. 10. 4. Dávid a' Krisus képében azt mondja: En féreg és nem ember. Solt. 22. 7.

Ismét: Hogy a' Szélek Tűz Mát. 3. 11. Víz. Esa. 44. 3. Ján. 4. 14. R. 7. 38, 39. Kenet. 1 Jel. 10. 38. 1 Ján. 2, 27. Ismét: Hogy a' Krisus Janitványi a' földnek sávai. Mát. 5. 13. és a' világnak világossága V. 14. Hogy a' Keresztények az ö testeket megfeszítették. Gal. 4. 24, hogy nincse-

nek

nek a' testben Rom. 8. 9. és a' kik a' testben vadnak nem lehetnek Isten előtt kedvesek x. 8. és hogy a' kik élnek meg-holtanak Col. 3. 3. az holtak az holtakat el-temethetik Mát. 8. 22. hogy 52: Pál mindeneknek minden lett 1 Kor. 9. 22. és mindenektől szabados volt x. 19. hogy a' tisztáknak mindenek tisztak Tit. 1. 15. és végre hogy az Istennek országában enni innya kell, Luc. 22. 16. 30. Mát. 26. 29. Hogy most a' több hasonló mondásokat el halgassad.

Mikeppen álitsya meg-valaki: Vallyon ezeket tulajdonképpen, a'mint mondatnak, vagy máskeppen kelljen érteni. minthogy a' 52: Irás azt nyilván nem mondja? Tehát ezeket halszán, vagy olvasván szükséges a' józan okosság i-

ték

réletre, mely azt tanittja: Illi-
dön a' szoknak tulajdon értel-
méből valami illetlen vagy kép-
telen dolog származik; ak-
kor azon szokat nem kell tu-
lajdonképpen érteni. Mellyet
sz: Ágoston Doctor is meg jeg-
zett, és a' Kristus teste étele és
vére italának példájában
meg-magyaráztt s: Lib. de
Doctr. Christ. 3. Cap. 16:) Illi
légyen pedig, vagy ne légyen
illetlen és képtelen, nem kü-
lömben, hanem a' józan-o-
kosság által itéltetik meg.

Tizenegyedik Rósseg:

A' józan okosságtól tanittat-
tott némely közönséges Mon-
dások s: Áxiómata:) közönsége-
sen mindenüt ellene mondha-
tat

tatlanul Igazak:

Minémüek a' Következendök:

Lehetetlen, hogy egyjen azon dolog egyszersmind légyen, nejs légje.

Vagy: A' melljek egymásnak ellene mondanak, egyszersmind igazak nem lehetnek.

Vagj: A' miben természet szerint való ellenkezés vagjon, azt akármelj hatalom tellyességgel végben nem vihetj.

Az Egy az, a'mi magában részekre nem oszolhat.

Az honnan: A' mi egjnek mondatik, mégis azon egy időben, nem tsak egyszer, hanem többször, mégis egymástól megkülömböztetve vagyon együtt, az nem egj, hanem sok.

Egy Valóságnak vagy dologna egy időben, tsak egj, tellyes vagy tökéletes Létele van.

Háromszor Egy, három, nem

tulaj donképpen Egy.

Az hol három vagyon, és a' fel-
lett egy, ott négy vagyon.

Az hol sokaknak egysége, vagy
egysége lehet vagyon, vagyon ott va-
lami egyben szerkeztetés.

A' mi egyetlen egy valóság,
ában sok dolog, vagy egy-
mástol különböző valóságok
nintsenek.

A' mi szám szerint elosol-
hatatlanul egy, az egészsz-
ben együtt sokakban nintsen.

El-osolhatatlan vagy egy
dolog az, melly szám szerint
egy, úgy hogy természet sze-
rint csak egy dologgol mon-
datbatik. Azért is a' több a-
zon egy természetü s nevezé-
tü dolgokra nem osztozhatik.
És azért ugyan azon egy do-
log

log, sok, vagy több, valósággal meg-külömböztetett dolgokban együtt nintsen, és azokról igazán nem mondathatik.

A'mi együtt sokakban vän, és azokról, mint azokkal közönséges, mondatik, az nem egy, hanem közönséges dolog.

A'mindenek felett való Isten egyetlen egy valóság.

A'melly két dolgok az harmadikhoz úgy illenek, hogy arról mondathatnak, azok egymáshoz is úgy illenek, hogy egymásról mondathatnak: És a'melly két dolgok az harmadikhoz nem illenek, azok egymáshoz sem illenek.

Az egész dolog (:Totum:) minden benne levő különös részeknél nagyobb. A'Dol-

A' dolognak egy része, nem az egész dolog.

Az hol vagyon az egész dolog, ott vadnak annak minden részei, nem trak egy része vagyon.

A'mi az egész dologrol mondatik, az illik mind azokhoz, melljek az egész dologban vadnak.

Az egész dolog magán kivül nem vagyan azon egész dolog. A'miben valami vagyon nagyobb annál, a'mi benne van.

Csak egyjetlen egy lehet a'maga rendében vagy természetében végbetetlen; azért több végbetetlenek együtt nem lehetnek.

A' Személy értelemmel felékesitteretett egy tellyes Valóság. És az értelmes egy tellyes Valóság Személy.

Minden

Minden Egy Dolognak, tulajdon
különös valoraga vagyon, melly
által azon dolog az a'mi, és egje-
bektől meg-külömbözetik, az a'
Valoraga pedig nem köz másokkal.

Mindennek a'mi leszsz, vagj lett
vagyon szerzö oka.

Semmi nem leszsz magától.

Az Ok, ollyan kezdet, melynek
ereje által a'dolog leszen, vagj
a'mi a'dolognak valosagot ád.

A'szerzö Ok az, melytöl a'dolog
leszen. (:Oka

Minden Atya Fiának szerzö
A'mely személy mástol vän
az nem mindenek felett valo Isten.

Minden, a'minek kezdete va-
gyon, az nem elsö kezdet, vagj
elsö ok, hanem az Oktol szar-
mazott Dolog.

Minden születes a'semmiség-
böl valosagra valo változás.
(:midön a'mi nintsz leszen:)

A'Nemzés nem egjéb, hanem
az

az előnek az élőtől hasonló állattá való létele. Lés: Az hol az élő-
től hasonló állattá való létel ván,
ott Nemzés vagyon ..

A'melly személj a'mástol hason-
ló állattá szűletik, az ennek fia.

Minden nemző vagj szülő el-
sőbb a'születtnél, és a'mi szüle-
tik, utolsobb a'szülőnél.

Minden Atya elsőbb az ő Fiánál.

A'mi születik, az lészen.

A'mi most lészen, vagj lejendő
annak még nintsen tökélle-
tes és egész valósága.

A'mi már egészszen s tökél-
letesen vagjon, és abban az
állapotban meg-marad, az
ismet nem leszsz, ne születik.

A'mi öröktől fog-ván volt,
és változás nélkül meg-marad,
nem születik. Innen;

A'ki mindenek felett való Isten
a'nem születik Istenisége szerint.

Minden

Minden szűlésnek vagyon valami kezdete.

A' melly személy szerző oka szülője a' másnak, az ennek Attya.

Az egymás ellenében tétetett, vagy egymással ellenkező dolgok, azon egy időben, azon tekintetben egynek nem tulajdonittathatnak.

A' meg-külömböztetett dolgok egy dologról tulajdonképpen nem mondathatnak, sokkal inkább nem egymásról.

A' mindenek felett való Isten és az ember meg-külömböztetett dolgok

Minden tselekedő más valami dolog körül, vagy dologban mutattja ki tselekedetét.

Minden test mekkora és véges. (: Vagy minden testnek van mekkorasága a vége :)

A' mi

a'mi végés és meg=határoz-
tott. a'mindenüt egyszersmind
nem lehet.

A'minek vagyon mekkora-
sága, nagysága, a'ki terjesz-
tetett, részekből álló, részekre
osztható, és az egyészen
egy punctumban nem lehet.

Minden test a'maga tulaj-
don helyében vagyon, úgy
hogy azon kivül más helyben
egyszersmind nem lehet.

Azon egy test, egy időben,
egyszersmind, egyészen, sok
egymástol meg=külömböz-
tetett helyekben, fennis a-
lattis, jobb és bal felölis nem
lehet.

A'melly test szám szerint ne
egy materiából, nemis egy
szerző ok által lészen, az nem
egy.

Két.

Két vagy több testek együtt
egy helyben nem lehetnek.

A'mihez illik a'dolog meg-
magyaráz'ása (:definitio:) a-
hoz a'meg-magyaráz'ott do-
log is illik. Es ellenben: A'mihez

A'tulajdonság, vagy a'mi va-
lamihez tartozik (:accidens:)
magában, azon dolog nélkül,
melyhez tartozik, különösön
meg nem álhat.

A'mit minden embereknek
rendesen lévő, és érzékensé-
gei érzenek, észre vésznek, az
nem hamisság, (:hanem az a'
minek érzik az érzékenységek:)

A'mi valakinek tulajdona az
nem köz mással. Es, a'mi köz
mással, az ennek ne tulajdona.

Minden valóságos ember embe-
ri személy.

A'tselekedetek valóságnak vagy
személynek tulajdonai. A'

A' minek tulajdonképpen akarattja vagyon az Személy.

A' ki tőkélletesen bölts, nem nevekedik a' böltseſségében.

A' ki mástol küldetik, mint annak követe, az nem mindenek felett való s mástol nem függő ur.

A' ki másnak könyörög, az személly, és nem mindenek felett való Isten.

A' mi szükségesképpen lészen, hogy nem lehet nem lenni, vagy kűlömben lenni, az tulajdonképpen szólva szabad akarat szerint nem lészen, ha önként és nem kénszerittésből lészen is.

A' mi szabad akarat szerint való, az nem szükségesképpen való.

A' ki mindenek felett bölts, az, azt nem ismi valosággal ja' megtérésre, nem is várja annak megtérését, és a' jó tselekedetek gyümölcsit, a' ki felől tudja, hogy bizonyoson meg maradgonoszságában.

A' ki=

A'ki mindenek felett igaz, az el-végezett tanátsából, nem rendel valakit, nem nézvén bűnére, nehéz büntetésre, örökké való kénra.

A'ki igaz, az tulajdonképpen az ártatlant a' bűnös helljett meg-nem bünteti.

Az igaz Urtol senki lehetetlen dolog tselekedésére nem köttlezteték.

A'ki örökké való, halhatatlan, arról nem illik mondani, hogy valamiképpen meg-holt.

A'mely adosság ingyen el-engedtetett, azt nem kell senkinek meg-fizetni.

A'mit valaki egyésszen megfizetett, az ingyen el nem engedtetett.

A'kiért, helljette más egyésszen eleget tett, avagy végben vitte azt egyésszen, a'mivel ő tartozott, és annak minden adosságát egyésszen megfizette;

és

és azt, az ki nek adós volt, kedvesen vette, az annak, a' kinek adós volt semmivel nem tartozik.

A' kiért elégtétetett egészszen tselekedettel, megtselekedvén azt, a' mit az nem tselekedett, azért nem szükség elégetetni ismét szenvedéssel, szenvedvén büntetést azért, a' minek lenni kell vala, s nem lett.

A' mely test oly messze vagyon valamelly embertől, mint az ég a' földtől, azt az, tulajdonképpen nem vehetni, hanemha vagy a' test az emberhez leszáll, vagy az ember a' testhez fel megyen tulajdonképpen.

Az holtak, mig az holtak közt vadnak, nem élnek, sem élő tselekedeteket nem tésznek.

Az emberi lélek test nélkül nem ember, nemis tellyes valóság vagy személly.

A' Tes-

A' Test, melynek husa, vére, tsontya vagyon, nem lelki.

[: A' mellyek ezen mondások közzül a' nyelv szük volta miatt a' magyarra által nem tétetthetnek értelmesen, a' Deákban meg-láttathatnak :]

A' melly értelmes ember az illyen mondásoknak vagy igasságoknak szavait megérti, mit jelentsenek, és az elevt bé vett vélekedésekkel. [: mellyekkel az okosság, mint valami füstel meg-homályosittatik :] s' a' maga értelmén erőszakot nem tészen, és nem ugy mutatja, mintha nem akarná látni, vagy tagadná látni, a' mit lát; Az könnyen által látja, hogy ezek a' fel-tételek vagy mondások, világos igasságok.

De midőn ezek a' mondások, a' bé vett vélekedésekre alkal-

mázatnak; akkor ezek felöl, kételkédni szoktak, vagy hasszontalanul megkülömböztetnek. Ilyen hiaszontalan megkülömböztetésekuek példái: Az Istennek állatja magánas vagy különös valósággal, de nem a' kimondásra nézve; mert az három személljekről mondatik, holott a' mondathatik igazán, a'mi ugy vagyon valósággal. Az Isten Fia magától való állatyára nézve, nem magától, hanem mástol való személlyére nézve: De igy az Isten Fiának személlye, mellj mástol vagyon, nem mindenek felett való Isten, a' kihez nem illik semmiképpen, hogj mástol valo legyen. Godelenius. Calvinus.

Tizenkettödik Erősség:

A Szóllás, vagy inkább, annak szóllektől illettt Irói

parantsollják, hogy a' Sz: és Isteni tiszteletre néző dolgokba is a' józanokossággal elljünk. Sz: Pál irja: Mindeneket megvisgállyatok, a'mi jó megtartsatok 1 Thes. 5. 21. Sz: János m. Szerelmesim! ne hidjetek minden léleknek, hanem visgálljátok meg a'lelkeket, valljon Istentől vadnaké? 1 Ján. 4. 1. Ez a' visgálás pedig nem lehet a' józan okosság itélete nélkül. Dávid intése: Ne légyetek mint a'ló és öszvér, mellyeknek nintse értelmek. Solt. 32. 9. A' Krisztus tanitja: Az Isten beszédét, midőn hallyuk, meg kell érteni, és hanemha megértetik, nem használ, és a'ki megérti gyümöltsöt terem. Matt. 13. 19, 23. Ps. 15. 10. Már. 7. 14. és feddi azokat, kik nem értik. Már. 7. 18. Ps. 8. 17, 18.

Lát=

Látható ezt Sz: Pál Apostalnál sok helljeken 1 Tim. 1. 7. 2 Tim. 2. 7. Tit. 1. 9, 10. Rom. 12. 1, 2. a2 hol azt mondja, hogy a' Kereszténi Isténi tiszteletnek okosnak kell lenni, és meg kell visgálni, mi légyen az Istennek jo, kedves és tökélletes akaratja. 1 Kor. 10. 15. mint észesseknek szollok, itéllyétek meg a'mit mondok. 1 Kor. 14. 20. int, hogy ne légyünk gyermekek értelemmel, hanem öregek, vagy tökélletesek.

Tizenharmadik Kérdés:

Sőt a' Sz: Irásban némely mondások nem trak parantsolásképpen tétetnek; sőt a' mi értelmünkhez és okoskodásunkhoz alkalmaztatott erősségekkel erősittetnek. Hogy a' Kristus az eledel és ruházat körül való szorgalmatosságtol nem trak a' magza mélttóságával vagy parantsolattjával, hanem egy néhány okok-

kal

kal akar el-vonni. Mát. 6. 21=26. v.
Hogy az Isten jót ád az ő tőle
kérő fiainak, hívőinek, a' földi
Atyákról vett erősség-gel mu=
tattja. Mát. 7. ii. Hogy az hamis
Prófétákat az ő tselekedetek-
ből, mint valami gyümöltsek-
ből kell meg-ismérni, bizonsa=
lattosság-okból s példákból
vett okokkal bizonjittja. u=
gyan ott a' 16, 17, 18. vrkz. Ha-
sonlóképpen mutattja azt is
hogy a' Tanitványokat nem
illett a' bojtre kényszeritteni,
mig ő velek volt. Mát. 9. 15=17.
Ugy Mát. x. 24, 25. és Luk. 12.
ii. 12. az alatsonabb dolog-ból
vett erősség-gel tanit. Lásd
a' Krisztus okoskodását. Mát.
12. 2, 5, 29. Hogy az eledel
az embert meg nem szennyez-
ti, hogy annak vétele bűnösé

régje

tégye, okokkal mutogattja. Már. 7. 18. 19. Fel-támadása után hogy nem test lélek, hanem test, erősíti a' lélek természetéből. Luk. 24. 39. Paulus és Barnabás abból bizonyittják, hogy ők nem Istenek; mert emberek, ezt pedig az emberi tulajdonságokból mutattják. Iſel. 14. is. hogy az has az eledelekkel el-tö= röltetik mutattja 52: Pál azok végéből, mélj a' rothadás, vett erősségel 1 Kor. 6. 13. Azokat, kik a' test rothadására nézve tagadták a' fel-támadást, okokkal tzáfollja az Apostal. 1 Kor. 15. 35. 36. 37 &. hogy a' több hasonlokat el-hagyassam. Lásd meg. Esa. 44. 18. 19. Iſel. 17. 29.

Tizen&

Tizennegyedik Erősség:

A' Sz: Irásban 's kivált a' Theologusoknak vagy Isténi dolgok felől Irroknak munkáiban, Vetélkedéseiben találtatnak olljan szók, melyek a' külső dolgokban, 's világi Bölcsek irásibanis közönségesek; minémük: Tökéletes, szükséges, kezdet, első, utolsó, tulajdon, közönséges. &c. Ezeket a' szokat, mik légyenek, mit jegyezzenek, miképpen értsenek a' Sz: Irás nem tanittya, nem magyarázza. Szükséges azért, hogy a' ki a' Sz: Irásokat hasznoson olvasni és érteni akarja, azokat a' szokatis, hatrak mibenis értse; mert külömben senki azok felől helljesen nem gondolkod-

hasik

hatik, nem hibet és nem vétkedhetik, hanem ha elébb valamennyire érti, mik légyjenek, és mit jegyezzenek azok? A' ki azt mondja pedig, hogy jó okosság nélkül meg lehet, azt mutattja, hogy nints okossága. Azért nem tsak annak megismérésére, hogy a' Szentírás szent és Istentől való, vezet minket a' józanokosság, mint megmutattatott a' 8. Erősségben; sőt a' Szentírásnak értelmétis és jedzését, a' Józanokosság, mint valami Irásmagyarázó nékünk megmutattja ——.

Tizenötödik Erősség.

Hogy a' megtett dolgot igaznak lenni el-hidjük, arra,

az

az Istени dolgokban, Istени, a'
külsõ dolgokban emberi bizonj-
ság-tételnek hitelre méltó vol-
tával viteţünk. De a' bizony-
ság-tételnek is erõssége ismét
más okokon, vagj erõsségekre
áll; mint a' bizonjságoknak
tulajdonságin, melljekbõl lát-
tatik, hogy hitelre méltók; il-
lyenek, melj szerint azok ugj
tudják a' dolgot, hogj meg
nem tsalatnak, és olj jók, és
igazat mondok, hogy meg-tsal-
ni sem akarnak. 's a't. Ha é-
zek bizonyosok. tehát a' Bi-
zonyságoknak ezekért 's ha-
sonló tulajdonságokért, min-
den kételkedés nélkül lehet
hinni. De ezek a' Bizonyság
és Bizonyságtétel hitelre mél-
tó voltát tanuló erõsségek, a-
vagy nem a' józanokosság által
találtatnak

találtatnak-e itiltetnekké Jelbyrsekkel?

Tizenhatodik Erősség.

Ha az Isten felől való Kérdésekben vagy Istени dolgokba az Okossággal élni szabad nem volna, nem kellene sohá azok felől vetélkedni, vagy azok erősítésében, megtzáfolásában, hamisítrásában fáradozni. Mert a' Vetélkedésnek az a' tzélja, hogy valamelly értelmet az ellenkezők elméjek előtt erős okokkal igaznak lenni megmutassunk; azért pedig, hogy ők is megismérjék annak igasságát. Holottis a' forog kérdésben, Mi következik, vagy nem következik valamiből Jelljen?

Ezt

Ezt pedig nem egyéb eszközzel, hanem józanokossággal lehet meg-mutatni és ítélni. Ha ez okoskodás nélkül menne végbez, olly képtelen dolog volna; mintha a' vakok a' süketnek felől vetélkednének, vagy a' süketnek beszélgetnél.

A' kik azt mondják, hogy az üdvesség dolgában a' józan okosságot halgatni nem illik; ezzis okoskodások által, magok nem elég okosok lévén, akarják meg-mutatni: okoskodással alittyák, hogy nekell okoskodni, mely képtelen és magával ellenkezik. És a' magok okosságának hisznek, és azt kévánnják hogy másokis hidjenek; midőn azt mondják, hogy az okosságnak nem kell hinni, magokat ekképpen tudat:

datlansá̄gbol tréfa'son meg-
tzáfolván ——. "meg-

Kevánnám azokról „tudni,
midön azt erősiteni akar-
ják, hogj nem kell az okos-
sá̄gal elni, valljon akkor,
okossá̄gal, vagj okossá̄g-
nélkül erősitneké? Ha okos-
sá̄gal, miért vetik meg a'vi-
télkedésben az Okossá̄got?
Ha okossá̄g nélkül, tehát az
ötsevegések okossá̄g nélkül
valók lévén semmit ne bizonjit-
nak. Tehát ez a' kérdés fe-
lelevel egjütt: Valljon az
Isteni dolgokban illike józan-
okossá̄gal élni? okossá̄g
nélkül el nem végeztethetik;
mivel mind a' két részre nem
tsak erősségeket kelkeresni's
találni; De azok is az okossá̄g
által.

által vizsgáltatnak's itiltetik meg.

Tizenharmadik Erősség:

Azoknak, kik a' józan Okosságot az Isténi dolgokból ki rekeszténi akarják, akkor midőn ellenkező erősségekkel meg-szoríttatnak, tselekedete azt mutattja, hogy mindőnmásokkal versélkednek, ők is némű némű okoskodásokkal élnek; és azért vetik meg az ellenkezők bizonjittásait, mivel nékik ugy látszik, hogy az Isten beszédével és józanoksággal ellenkeznek. Ugy láttjuk ezt mindennap a' külömbözö vallásu emberek között: Midőn t.i. a' Papisták értelme szerint, a' Kenjérnek a' Krisztus tulajdon testévé való változ-

2ása ellen tanitnak a' Luthe-
ránusok 's más Protestánsok,
vagy nem=Pápisták, ezek a-
mazok ellen a' többi között
exōsḗget vésznek, a' testnek
közönség-es természetéből, és
tulajdonságaiból. Holott a'
Pápisták a' magok vélekedése-
ket meg állitani ügyekezik
a' Krístus szavaival Mát. 26.
26. és az Isten hatalmával.
Conradus Dieterícus Luthe-
ranus (:in suis Catecheticis
Institutionibus:) ez ellen az
Altalváltozás ellen tanitván
exōs argumentumul részi:
(:Absurdum est, et contra o=
mnem sanæ Philosophiæ
rationem, Accidentia sola
remanere sine Subjecto, cum
Accidentia esse sine esse, et ac-
cidens extra substantiā exístat:)
pelá.

Példában értelmesebben lehet meg-magyarázni: Képtelen és minden józanokosság ellen való dolog, hogy a' kenjérnek szine, ize, meg-maradjon (: az Úri Vatsorában:) a' kenjér nélkül, (: a' kenjér a' Krisztus testére válnzván:) hogy a' kenjérnek szine, ize, kenjér nélkül nem lehet.

A' Krisztus testének mindenütt jelen való voltáról való értelmét pedig a' Lutheránusoknak a' Papisták és Kálvinisták, nem csak az Istennek beszédéből, sőt a' józanokosság által a' végès vagy meghatározott testnek és végetlenségnek természetéből vett erősségekkel megtzáfollják; mellyet mind az által a' Lutheránusok bizo-

nyíttani

nyuzani ügyekeznek a' 12: 1=
ra'sbol Mát. 18. 20. Ef. 28. 20. Ef.
4. 10. Továbbá a' Lutheránusok a' Kálvinistáknak; akik
vélek együtt azt hiszik, hogy,
a' Krisztus teste, az ő egész es
mindenütt levő Istenségével
szorossan egyesült; de megis
azt állityák, hogy a' Krisztus
Istensége ugy vagjon egész-
szen a' testben, hogy egésze
a' testen kivül is legyen; ezt
az értelmet mondom a' Kál-
vinistáknak képtelénnek és
magával ellenkezönek a' jo=
zánokosság vagj okoskodas
álral meg-mutatni igjekezik.
A' fellyebb emlitett Dietrí=
cus azon munkajában Tit.
de Persona J. Christi. Q: Quid
est unio Personalis. K. VI. :)
igyir: Errant (: inquit :) é' Kál-
vinianis isti, qui totum λογον
ita

ita in carne esse, ut et totus sit extra carnem, scribunt. Absurdum &c. et deinde: contradictorie igitur sibi invicem opponuntur, esse totum in carne, et totum extra carnem. Hoc enim respectu non erit ἐνδέχεσθαι, non δεχόμενον: erit simul et semel persona simplex extra carnem, et composita in carne:) Jírelyegnek a' Kálvinisták közzül azok, kik az egész Igét ugy lenni mondják a' testben, hogy egésszen azon kivülis légyen. Ismét alább: Ellenkeznek egymással, egésszen a' testben, mégis azon kivülis egésszen lenni; mert e' tekintetben nem lészen Jesthenlévő, nem Istenember, hanem egésszen mind magános személy a' testen kivül, és egyben szerkesztetve a' testben. Ezt

Ezt midőn irná ez a' Lutheránus, nem vette észre, hogy az ő értelmébőlis hasonló képtelenség következik; t. i. hogy a' Krístus egész teste az egben vagyon, mégis ugyan az egészen az égen kívűl is vagyon. A' más értelmet szemesen visgálta, a' magáét be hunt szemmel nézte.

A' Kálvinisták a' Krístus testét az úri Vacsorában való vétele felől protestálnak, hogy ők nem tsak annak jeleit veszik, a'mint szemekre vetetik; hanem a' Krístus valóságával jelen lévő valóságos testét, valósággal eszik, lelkiképpen; nem tsak úgy mint mondatik. Ján. 6. 51, 53, 54. hanem más tulajdonképpen való, meg nem fogható módon; jollehet meg valják, hogy a' Krístus teste olly messze van mi tőllünk, mely messze az ég a' földtől. Jollehet a' Krístus testének illyen lelki

lelkiképpen való testi, vagy testiképpen való lelki ételet, másokis a' Papistákkal együtt képtelennek 's ellenkezőnek lenni megmutatnják.

Hieronymus a' S. Hyacinthio Carmelitá sm idea Collegii Thorunicensis. Act. 1. Cap. VI. §. 3:) így ir: „Si abillo Symbolo panis tantum distat corpus Christi, quantum a' terra Cælum, quomodo vera et non imaginaria tantæ præsentia illius adest in Cana? quomodo item vere et propriè manducatur a' nobis ipsum Christi corpus, si tantum quoque distat a' nobis quantum Cælum a' terra? hæc enim sunt contradictoria, distare et non distare, sed adesse. Nec per mysterium ad quod confugit Calvinus, bene hanc difficultatem adverteus, evadit; nam mysteria quidem sunt supra naturam, sed non

contra

contra naturam; Alioqui mille contradictionibus posset aliquis suam religionem implicare, idem et affirmando et negando, et sibi aperte contradicendo: urgentem quadrisarium hac unica solutione expediendo; vel potius eludendo: Mysterium est:) Hla az Uri Vatsorában való Kenjérről olly messze vagy a' Krisus testé mint az ég a' földtől; miképpen lehet valóságal és nem tiak képzeletképpen jelen az Uri Vatsorában. És miképpen éßszük valóságal és tulajdonképpen a' Krisus testét, ha olly messze tőlünk mint az ég a' földtől; mert ezek ellenkezőnek; távul lenni, mégis jelen lenni. Nemis igazithatja el ez nehézségét vagy ellenkezést Calvinus azzal, hogy e' Titok, mert a' titkok igaz hogy a'

természet felett vadnak, de a'
természettel nem ellenkeznek,
Különben ezer 's meg ezer
ellenkező dolgokat hihetne
valaki; ugyan azt erősitvén
's tagadván, magával nyilván
ellenkezvén; és midőn meg-
szoritatnék ezzel szabadit-
ván magát, 's az ellenvetést
meg-tzafolván: Az Istok.
Midőn így okorkodnék ez
a' Barát, maga sem vette észre;
hogy éppen ez vetetheti
neki és az övéinek szemére, mind Vallása egyéb
titkaira, mind az úri Va-
csorában a' kenjérnek Kri-
stus testévé való változását
hivő értelemre nézve. Or-
vot gyogjtsd meg magadat.
Midőn pedig a' sz: Háromsá-
gról annak valloi az Uni-

tar.

tarnunkkal versélkednek, vallyon az Sz: Irás on kivül a' jozan okosságból nem vészneke erősségeket? Minémüek ezek: A' kihez illenek a' mindenek felett való Istennek tulajdonsági, az mindenek felett való Isten: Hiszem a' Fiúhoz illenek? A' kinek a' személy tulajdon tselekedeti tulajdonittatnak, a' Személj. Hiszem a' Sz: Léleknek. &c. Valjon ezek a' közönséges mondások a' Sz: Irásban találtatnake? avagj nem a' jozan okosságból Származnake?

A' mi nézi a' Következéseket, melljek a' Sz: Irás Szavaiból helyttelenül kihozattatnak: példának okáért: A' Kristus azt mondotta a' meg-szentelt

kenjér:

Kenyérről: Ez az én Testem!
mely ből azt hozzák ki: Je=
hát az a' kenjér a' Kristus
testévé változik; holott az a'
szó Lenni másképpen vétet-
hetik, ezért a' szóért jedzeni.
mint Mát. xi. 14. R. 13. 38, 39.
Luc. 8. ii. Ján. 6. 35. R. 10, 1.
R. 14. 6. R. 15. 1. Ifel. 4. ii. 1 Kor.
10. 4. R. xi. 25. Jel. 1. 20. R. xi.
4. R. 17. 9, 12. 18. A' Kristus
mindeneket bé-tölt. Ef. 4. 10.
Jehát a' Kristus teste min=
denütt vagyon, mintha kü=
lömben bé nem tölthetne min=
deneket, mint t. i. lelkével és
ajándékival. Az Atja és
fiu egy. Ján. x. 30. Jehát egy
állatuak, holott mafféle
egység is vagyon a' Sz: Iras-
banis. Lásd. Ján. 17. 11. 21. 22. 23.

az hol a' Fiu könyörög az
Atyának, hogy az ő Tanitvá-
nji legyenek egyek; mint ő
az Atyával egy; holott a' Ta-
nitványok egy állatnak nem
lehetnek. Sőt több az, hogy
Gal. 3. 28. minden Sidokból
és Pogányokból lett Keresz-
ténnek Egynek mondatnak.
Lásd. 1 Kor. 3. 8. R. 6. 17. 1 Ján. 5. 8.

A' Kristus néhol Istennek
mondatik; Jehát amaz Egy
mindenekfelett való Atja Ist-
tolott az Angyalokis Istе-
neknek mondatnak Solt. 97.
8 és R. 8. 6. mint magyaráz-
tatik Sid. 1. 6. R. 2. 7. Sőt a'
Kristus Solt. 82. 6. verséből,
holott a' földi Birákrol ván
szó, azt tanittja, hogy máso-
is a' mindenekfelett való Isten-
től mondattak Istеneknek.

és

és abból magára vszen erőssé-
get. Ján. 10. 34, 35.

Ján. 1. 1 mondatik, hogy az
Ige, t. i. a' Krs volt Kezdetben;
Tehát öröktől fogván volt,
vagy leg-alább az első terem-
tésnek kezdetében; Holott ez
a' szó Kezdet, bizonyos jelen
való dologra vittetvén sok-
szor a' sz: Irásban más érte-
lemben vétetik; mint Ján. 15.
27. Zs. 16. 4. Luk. 1. 2. Ssel. xi. 15.
1 Ján. 2. 7, 24. Zs. 3. 11. 2 Ján. v. 6.

A' Krístus volt az Istennek for-
májában; Tehát ezt érteni kell
az Isten állatjáról; holott a' for-
ma a' sz: Irásban nem vétetik az
állatért, mint megtetzik. Mát. 17.
2. Mark. 9. 2. Zs. 16. 12. Rom. 12. 2.

Az Istennek lelke szollani, ta-
nittani, vigasztalni, bizonyságot
tenni, akárni. &c. mondatik: Te-
hát személy; holott illyen tsseleke-

Deck

derek azolljan dolgokrol-is mondatnak; melljek nem szemelljek; mint Ján. 7. 38. Pr. 19. 37. Rom. 4. 3. Pr. 3. 19. Sid. 12. 24. 1 Kor. 11. 14. Solt. 22: 4. Ján. 5: 36. 1 Ján. 5. 8. Jak. 3. 4. Gyrs. 2. 3.

Ananias hazudvan a' Sz: Lélecknek, hazudot az Istennek, Ifjel. 5. 3, 4. Jehat a' Sz: Lélek Istenn. Holot hasonlokeppen következik, hogy Moses a' Jehovah Istené; 2 Mos. 16. 2-8. és 4. Mós. 20. 3. 13. a' Krisus Tanitványi ő maga a' Krisus. Mar. 10. 40. Luk. 10. 16. Ján. 13. 20.

Ezek pedig az Ellenkezők Következései valljon a' Sz: Irásban tanittatnaké? avagy nem az okoskodásból hozattatnaké ki? Honnet tudjuk pedig meg, hogy ezek a' Következések nyilván valók, i=

gazak és szükségeskeppen.
valoké vagy nem? Avagy
nem a'jozan okosságból?
mellj által ezek az ezötelen
következések semmivé tétetnek.

Továbbá: A'mi illeti a'Scho-
lastica Theologiának szaz
a'világi Böltsek okoskodá-
sával meg elegjedett Istenről
való Tudományának: szava-
it és tanitását, a'mellyek
felöl ugy ítélnek a'külömbö-
zö Vallásu Tudosok, hogy
azok nélkül az Istenről va-
ló szöveniyes Kérdéseket
és vetélkedéseket jol nem
lehet meg magyarázni.
Minémüek: Külömbözö sze-
méllyeknek egy állatnya,
állatnak személynek külömb-

sége

ſége: ugy a' ſzemélyeknek
egymáſtol való külömbſége:
az Iſten Fiának örökről=
fogván való ſzületése az
Atyjának maga meg-esmére-
se által; a' külömbözö ſzemél-
jeknek állati egyſége: a'
tulajdonságok közöſülése:
és hasonlo étes elméſségek gyü=
möltsei. Ezek a' szók és ezek-
ről való Judamányok világo-
ſon nintsenek a' sz: Irásban;
hanem az emberi agyok okos-
kodási gondolták s gondol-
ják. Valljon azért ezeknek
találói s tanitói /: hogy
most az Irás magyarázok-
ról ne szolljak, kikről a'
9. Evösségben :) nem az ma-
gok józan okosságokkal
élneké? mind a' sz: Irás tit-

kot

kor értelmének keresésére,
mind az Istenről való Ker-
désekneck meg-fejtésére?
Miért tiltják hat azt ma-
soktol, a'mit magoknak meg
engednek ——?

E' felett: Minden Vallás-
bélieck miért tanitnyák az
Okoskodásról való Judo=
mánt? és azzal, mint minden
természeti s természetfelett
való dolgokra ki terjedett
eszközzel; miért élnek a' ki:
Irásokban vagy Istenről
való Judományban is?

Ha az okossággal; mellyel
való helljes élést az Okos=
kodásról való Judomány
tanitnja; nem kell élni az
Istenről való vetélkedésekben.
Hejában tanitják az Okoskodás re=
gulait!

Jizeg.

Végre: Mint egy Igaz Keresztyén helljen légyenek némely Bizonyságok; mellyekkel a' külömbözö Vallásu Keresztyének közzül való Judeusok azt tanittyák; hogy az Istenről való Tudományban vagy Vallás dolgábanis hellye és haszna vagyon a' józanokosságnak: Lactantius (: lib. Instit. 2. de Origine erroris. (. 8:) tanittya: [: Oportere ea in re, in qua vita ratio versatur, qualis est Religio, sine quemq; judicio niti, ad investigandam, et perpendendam veritatem, potius quam credentem alienis erroribus decipi, tanquam ipsu-

rationis expertem :) Szükséges az Istenről való Judoságában kinek kinek maga itéletével élni az igaságnak megvisgálására, inkább; mint sem mást tévelygése által, mint valami esztelen, megtalálatlan sírk. Ugyan ott feddi azokat, a'kik minden itilet tétel nélkül a' Régiek találmányit helyben hadják, és másoktol; mint az oktalan állatok, vezettetnek. 's a't.

Tertullianus l: de Pœnit. c1. Quippe res Dei ratio; Quia Deus omnium Conditor, nihil non ratione providit, disposuit, ordinavit, nihilq; non ratione tractari intelligiq; voluit:) az az: Isteni.

dolog

dolog az okossáq; mert a'
mindeneket teremtő Isten
mindent okossággal látott,
rendelt, igazgatta, és azt
akarta, hogy mindent okos-
sággal értsünk meg és vis-
gáljunk.

Augustinus irja: (: De
Trin. L. iv. C. 6. Nemo sobrius
contra rationem aliquid di-
cit aut statuit :) A' ki józan,
az okosság ellen semmit ne
mond, nem erősit. Ugyan ő:
(: Epist. ad Marcell. 7: Si ma-
nifestâ certaq rationi velut
Scripturarum Objicitur au-
toritas, non intelligit, qui
hoc facit, nec Scripturarum
illarum sensum, ad quem
penetrare non potuit, sed

fmd

sum potius objicit veritati;
nec quod in ijs, sed quod in
seipso, velut pro eis invenit.
opponit:) Ha valaki a'nyil-
ván való világos igasság
ellen a'Sz: Irás méltóságat
hozza elö, a'nem érti sem
a'Sz: Irás értelmét, az hová
ő nem érkezett, hanem a'ma-
ga értelmét teszi az igasság
ellen; nem is azt, a'mit a'Sz:
Irásban; hanem a'mit az hé-
jett magában talál, tészi
ellenében.

Joannes Ludovicus Vives
(:de Verit Rel. Xt. L. i:) mondja:
(: Ratio in oculos atqz in ip-
sum animum ut lux se ingerit,
omnia pervadit ac vincit:
Modo ne quis veritatem ex-
cludat, et velut oculos claudat,
ad

ad splendorem. Sicut fa-
tas vegetabilis ad sensus
est via, sic vero velut gradus
substernunt, quo ascendamus
ad mentem; ita humana &
naturali ratio mamus ad-
bet exteris, ut ad Divinam
lucem contuendam sese eri-
gant et confirmentur.)

Az okosság a' szemben és az
elmében, mint valami világ-
osság bé hat, mindeneket
el jár és meg-gjöz, tsak
valaki az igasság-ot ki ne-
zárja, és mint egj a' világ-
osság-ra szemeit bé ne zár-
ja: Mint az éltető tehetség-
ut az érzékenség-ekre, ezek
pedig mint egy gráditsok
az elmére; ugj a' természeti
okosság kezen fogva vezeti
az

az idegeneket, hogy a' mennyei
világosság nézésére fel emel-
kedjenek és abban meg-erő-
sedjenek ..

Baronius (cardinalis s: Tom.
Annal. Eccl. 2. Appendice ad
Lectorem:) a' Papista Eccle-
sián kivül levő Olvasót, ha
csak az igasságot szereti, és
az ő irásait szorgalmatoson
meg-olvasta, méri az ő mun-
kájának itélő-birájává tenni; s: cum l: quod æquissimus
judicem decet:) tranquilla
ratio, mente integrâ atque
sincerâ, omni animi pertur-
batione semotâ, depositisque
privatis affectibus, in neutram
partem inclinans, Sublimio-
ri throno in medium collo-ca-
to consideat. Si talem, té Ju-

Qui-

dicem præstas. reipsum mentetur batum ad te ipsum puro mentis obtutu cuncta exadius disquirentem libentissime provocamus. Ingens sanè vis humanæ insidet rationi; si tamen nullis constricta compedibus, in omnibus libera, liberè agere permittatur:) Mert a' tsendes józan=okosság (: melly az igaz Birohoz illik:) az elménck minden háborodása és külön indulatok nélkül lévén, sem arra, sem erre nem hajolván, a' leg-felsöbb polczon középbe ül. Ha illyen Biro leszesz, magad Birájává örömest tészünk. Nagy ereje vagyon bizonnyára az emberi okasságnak, ha meg nem kötnénk,

sõt

sőt mindenekben szabadoson
tselekedni meg engedtetik.
Es ott példákot hőz elő: Mi-
képpen a' Sidok a' Samaritá-
nusokkal versélkedvén, a' Po-
gányj Birák itilete szerint
egymást pozsedelmeskedtenek: Ori-
genes is közönseges megegye-
zésből választott Pogány fi-
losofus itélete szerint, őt e-
retnekeket meggyőzött: Ugy
Nikelaus Püspök a' Pogányok,
mint megegyezésből arra
választott birák előtt, amaz
fő eretneket a' Manest meg-
tzáfolta. &c. a't.

Franciscus Suarez Jesui-
ta igy ir: I: in metaphysica
sua Prodromo: Divina et Su-
pernaturalis Theologia, qua-
quam divinō lumine, princi-
pijs

jusq2 a' Deo revelatis nitatur, quia tamen humanõ discursu et ratiocinatione perficitur, veritatibus etiam naturæ lumine notis juvatur, eisque ad suos discursus perficiendos et divinas veritates illustrandas tanquam ministeris et quasi instrumentis utitur. &c. Prima Philosophia sacræ ac supernaturali Theologiæ præcipuè ministrat, tum alias, tum etiam quia ea naturalia principia explicat atq2 confirmat, quæ res universas comprehendunt, omnemq2 doctrinam quodammodo fulciunt atque sustentant. ::] A' szentirás jollehet az Istentől ki jelentetett világosságtal fujtsa; de mind azáltal emberi Okos-

kodás

kodás által megjen tőkellettségre, és a' természet világánáli nyilvan való igasságokkal segittetik, és azokkal a' magaveretlkedésének meg-erősittésére, és az Isteni igasságoknak világosittására mint valami szolgákkal és eszközökkel él. s a't. A' józan-okosság a' sz: Irásnak szolgál, a' mennyiben azokat a' közönséges igasságokat magyaráza és megerősitti, mellyek minden tudományoknak némü némü fundamentumai.

Valerianus Magnus Capucinus s: Judicio de Catholicorum credendi regula L. 1. C. 8: j tanittja, hogy az itiletnek természeti régulája s: vagy a' józan okosság: j nem trak a' Logikának, Filosofiának, azaz:

a'

a' kūlsō világi Judományoknak
sōt az Istenben való hitnek is
fundamentuma, és hogy az
okos elmének természeti világa
bé foglal mindeneket, úgy
hogy lehetetlen annak meg-
jobbítatni, a' felsōbb világos-
ság által.'s a't. [: Ut confi-
dentissimè judicem nec Deu-
um posse facere ea, quæ in
illa luce mentium intelligo
esse impossibilia. v. g. Judi-
co Deum non posse efficere
quod pars sit major suō
totō. Deum non posse velle æ-
ternam damnationem justi.
Idem. C. ix. Et daro casu, quod
mundus universus et angeli
omnes, nedum universa Ec-
clesia satagerent evertere
præfatum meum judicium,
nihil efficerent. Quod si quis
instaret, captivandum esse

ju

in obsequium fidei cousque nostrum intellectum, ut in dubium trahamus, vel falsam in aliquo casu ponamus regulam judicandi inditam nobis à natura; dico: necessariò eo ipsò everti ipsam fidem: cum sit absolutè impossibile credere alteri cuicunque sine ratiocinatione, per quam concludatur tum cui creditur nec decipi, nec decipere; quæ ratiocinatio, ut patet, non consistit sine hactenus explicata naturali regula judicandi:] Él annyéra, hogy bátron itilem, hogy az Isten sem tselekedheti azokat, meljek az elme világ-ánál lehetetleneknek láttatnak 's értetnek. P. O. ugy itilek, hogy az Isten sem tselekedheti, hogy valamelj réßetske nagyobb le-

egy-

gyen annál, a'minek részre, és hogy az Isten az igazaknak örök kárhozattját nem akarhattja. Esmélább: hasszüntén az egész világ, minden Angyalok, és az egész Ecclesia ügyekeznék ezt az én itiletemet felforgatni, semmit nem tselekednének. Ha valaki azt mondaná, hogy megkellene fogni vagy kötni értelmünket az hit engedelmére el annyira, hogy kétségben ne hozzuk, vagy valami dologban hamisnak tartsuk a'templomban oltatott itéletnek regulájat, vagy az okosság itiletét? Erre azt mondom, hogy ezzel szükségeskeppen az hit fel-forgattatik, holott éppen lehetetlen hinni valakinek okoskodás nélkül

kül; melyből nyilván légyen az, hogy a' kinek hiszünk meg sem tsal, meg sem tsalatik; a' melly okoskodás meg nem álhat az eddig meg magyarázott itiletnek természetbéli regulája s. v. okosságynélkül.

Vö yan ez az Iró: (: L. IV. C xi: At ego impavidus pronuncio Catholicam sententiam: 1. Quilibet et quælibet hominum etiam infidelium potest ac debet judicare de Religione Christiana; an Deum habeat autorem, qui per Jesum a' Nazareth vocet genus humanum ad vitam æternam, Hoc judicium fit ratiocinando. &c. 2. Quilibet et quælibet potest ac debet secum definire veram ex multis sectis Christianorum,

quæ

qua nimirum sit vera Ecclesia Dei et Christi ejus, iis argumentis, quorum capitale sit ipsum regnum Cœlorum accuratius inspectum &c.]

Én bátron ki mondom a' közönséges értelmet: 1. Minden ember, még az hitetlen is tartozik itéletet tenni 's tehetis a' Kereszténi Tudomanyrol: Valljon az Istené annak szerző oka, a'ki a' Názárethbéli Jésus által hivja az emberi nemzetet az örök életre. Ez az itélet lészen okoskodás által. 's a't. 2. Minden ember tartozik 's lehetis magában elvégezni, melljik igaz a' Kereszténi Vallások közül, t.i. melljik az Istennek és Kristustól

stusnak ig. az Ecclesiája, azok-
kal az erőss eg. ckkel, melljek
kőzől fő az Istennek őrszá-
ga; meg-ujg. álván t. i. szor-
galmatoron mi a' Boldogsá-
ga.

Thomas Anglus ex Albüs
[:Villicationis de medio ani-
marum statu Introductio-
ne:] ig. j irt: [:Ea est ratio-
nis nobilitas, et in humana
naturam, cum rectè dispo-
sita est, dominatio, ut si quid
demonstratione confectum
est, id certum sit nullâ pos-
se autoritatè convelli.
Quid enim audeat autori-
tas, nisi eam ratio, veritatis
esse tenacem pronuncia verit,
aut poterit ratio hoc de ipsa
sentire si demonstrationi cre-
dat oppositam:] Az az okossá-
nak méltosága, és, ha hellyin vau,

az

az emberi természeten való uralkodása, hogy a'mi által meg-mutattatik, az semmi méltóság-gal, erővel el-nem vontathatik; Mert semmit ér az Méltóság, hanemha azt mondja az okossag felőlle, hogy az igasságnak őrizője: Illyennek pedig nem tarthatja, hа a'meg-mutatott igassággal ellenkezik.

A'Lutheranusok közzül Meisnerus Socinus ellen disputalván azt irja: Ubi est vera realis repugnantia seu contradictio, ibi falsitatem aliquam, quæ credi non debet, subesse, certum est. Et postea: Ex quibus porro apparet, propriè loquendo, nullum mysterium esse contra rationem, in vero usu constitutam:

Az

Az hol igaz és valóságos ellenkezés vagy ellen mondás van, bizonyos, hogy ott hamisság vagyon, mellyet nem kell hinni. Alább: Mellyekből továbbá láczik, tulajdonképpen szólván egy sirok sintsen a' Jozan okosság ellen —.

Keslerus Y: Examine Logicæ Photinianæ (oroll. 5:) azt mondja: Qui sensus manifestam infert absurditatem, et palpabili impugnationi rectæ Rationi adversatur, ille admitti nequit: et proinde aliis verborum sensus, beneficio amicorum legitime interpretandi est quærendus. Quod enim directe est contra rectam rationem, est contra ipsum Deum, quandoquidem recta ratio Deo non repugnat, sed ejus

prin-

pronunciata sunt verissima, é fonte veritatis Deo deducta. Valet igitur: Donum dono non repugnat, et Deus per principia rectæ rationis non est sibi ipsi contrarius in Scripturis loquenti. Idem ibidem pag: 36. P. Universalissima rationis principia [: v. c. de contradictione vitanda :] in omnibus omnino disciplinis vera esse, nigue ipsa Theologia locum habere, asserit:]. A' melly értelem képtelen, és tapasztalhatóképpen ellenkezik a' józan-okossággal, azt nem lehet bé venni, azért is az helly es magyarázatnak eszközei által, más értelmét kell a' szóknak keresni; Mert a' mi egyenesen a' józan-

okossag

okossáo ellen vagyon, az az Is-
ten ellen vagyon; holott az
okossáo az Istennel nem el-
lenkezik; sőt annak mondá-
si igazak, melljek az igas-
ság kutfejébol az Istentől
származnak. Itelljen hát,
hogy az ajándék az ajan-
dékkal nem ellenkezik, és az
Isten az okossáo által ma-
gával nem ellenkezik, mi-
dőn szóll a' sz: Irásokban.

Vegyen ott (:pag. 36. &c:) azt
erősitni, hogy a' józan okossáo
regulája (:p.o. az ellenkezés-
nek el-távoztatásárol:) min-
den Judományokban igaz,
és annak az Istenről való Ju-
dományban is helye vagyon.

Danhawerus (:Idea boni
Interpretis. pag. 91: Vera causa

cog.

cogens tropicam explicationem est. 1. contradictio manifesta, quæ nullâ ratione potest conciliari. &c. 2. causa cogens tropicam explicationem est sensûs manifesta ac certa absurditas, orta vel 1. ex historiæ profanæ et eventus dissonantia, vel 2. ex prædicationis Logicæ impossibilitate, quodgz v. c. Dispar atq; de disparato dici nequeat.

Idem, idea boni Disputatoris scripsit: Scripturæ sensum non posse esse eum, qui sanæ seu certæ et manifestæ rationi contradicat. &c.

Mert kelljen valamelj szónak, mondásnak, a' tullajdo értelmen kivül más értelmet keresni 's ugj magyarázni, annak igaz oka. 1. A' njilván való

való ellenkezés, mellyet semmi-
képpen nem lehet meg-egyez-
tetni. &c. 2. oka. az értelem-
nek nyilván való és bizonyos
képtelensége; mellyből származ-
zik, vagy 1. valamelly külső
Historiának és annak ki-me-
netelének ellenkezéséből. Vagy
2. midőn két meg-különböz-
tetett dolog egymásról nem
mondathatik. Vgyan ez
(:Idea boni Disputatoris p. 116:)
írja: Az Írásnak nem lehet
az az értelme, mellyel a' józan-
okosságnak ellene mondjon. &c.
A' Calvinisták közzül Ja-
cobus Grynæus (:in Disput.
Hejdelb. de S. Cœna th. xvi:)
feddi azokat, a' kik a' józan-
okosság bizonyságtételit ki
rekesztik az Istenről való Ve-
télkedésekből, és (:th. 25:) azt

mondja: [: Rationi humanæ quæ post regenerationem Spiritualis facta est, fidem non derogamus:] Az emberi Okossá̈gnak; melj az ujjonan valo Születés után lelki lett, hiszünk.

Rodolfus Göclenius [: Prof. in Controv. Log. et Philicas:] a' többi közöt irta: [: Nec verum est, rationem et sensus prorsus cum fide, et hanc cum illis ex diametro pugnare. Multa quidem supra naturalem rationem docet Scriptura: sed nihil docet, quod omnino sit contra eam. &c. An de capite aliquo fidei differens Theologus rationis discursum non adhibet? Non certè vult videri spoliatus ratione. Et

most

mos ibidem: Ipsa igitur Philo-
sophia, ipsa ratio, non repu-
gnat per se Deo et veritati Di-
vinæ; sed homo illâ abutens.
neque vitium hoc personæ, re-
ferri patitur ad rem, aut per-
sona male indigne tractata.
Ad extremum, divina prorsus
non convenire cum rebus crea-
tis in notionibus, crassus
amentium error est.]

Nem igaz, hogy az okosság
és érzékenségek az hittel,
és ez amazokkal általjában
ellenkeznek. Sokákat tanit
a' Sz: Irás, melljek a' termé-
szeti okosság felett vadnak, de
semmit nem tanit, a'mi éppen
ellene légyen. &c. A'ki az hit
valamely tagazatjárol tanit,
valljon nem elé a' józanokos-
sággal? Nem akar bizonnyára

okos-

okossa'g nélkül valonak láttani. Alább ugjan ott: Azért az Okossa'g és vila'gi külsõ bõltesség maga'ban az Istennel és Isteni iga'ssa'gga'l nem ellenkezik; hanem a' jozanokossa'gga'l visszza élõ embert; és a' személj vétkét, a' ki rossszul forga'ttja a' dolgot, és rossszul él azzal, nem lehet azon dologgnak tulajdonittani. Végre: Azt álittam, hogj az Isteni dolgok a' terem tett dolgokkal meg nem egjeznek az esmeretben, essteleneknek vasta'g tévelyg'ése.

Comenius s: Physicæ Synopseos Præfatione: jirta: [E: Qui scriptura soli, sensu et ratione non auditis, attendunt, illi aut mundum prætervehuntur, aut res non intellectas carbo-

varia fide mutuunt: aut literam
secuti absurda et superstitiosa
quæque credenda sibi proponut:
ut Pontificii in absurdissima
illa Transubstantiatione sua &c.
Et paulo post: Nam quemadmo-
dum nihil in fide, quod non
prius in intellectu; credente
enim scire oportet, quid cre-
dendum est. Hinc Scriptura
passim ad audiendum, videndum, gustandum, considerandq;
fidemq; ex auditu venire asse-
rit. Et postea: Nihil fides af-
fert, quod rationi contrarium et cum ea pugnans sit:
(licet afferat quæ præter et
supra rationem sunt) sed
omnia talia, quæ ratio non
solum autoritate victa con-
cedit, sed et rebus ipsis ve-
re inesse deprehendit, adeoq;
de suo, quod eidem veritati
fir-

firmandæ et illustrandæ Scripturæ, quærit et invenit.:]

A'kik csak a' Sz: Irásnak szavaira figyelmeznek, az értelekenségre és okosságra nézve nagyázván, azok vagy a' világon kivül járnak, vagy az nem értett dolgokat, a' más itilete szerint hiszik; vagy csak a' betut, vagy betü szerint való értelmet követvén, képtelen és babonás dolgokat hisznek, mint a' Papisták amaz képtelen értelemben, melly szerint a' kenyérnek Krisztus testévé való változását hiszik. &c.

Alább: Mert semmi nincs az hitben, melly elébb mint az értelemben, mert a" ki hiszen, tudni kell, mit kellyen hinni. Innen a' Sz: Irás int gyakorta

az

az hallásra, látásra, kostolásra
meg-vis-o-álásra, és az hitet
az hallásbol származni mondja.
Alább: Az hit semmit nem
tanit a'mi az okossággal el-
lenkezzék (: ha szintén tanit-
is az okosság felett valokat:)
hanem olly dolgokat tanit, mel-
lyeket a'józanokosság meg-
fyőzetvén, nem tsak meg-en-
ged, sőt a'dolgokban lenni gy-
revészi, azérth is a'mi azon i-
gazsag világosittására
meg-erősitésre szolgál, ker-
si meg-találja.

A'kik azzal dicsekednek,
hogy a'bennek lakozo lélek
által belsőképpen jelentetnek
meg ő nékiek a titkok; ha
ezt valaki nékiek kéretség-lenn.
hozná, semmiképpen meg nem
biz-

bizonyíthatnák; mivel az okos-
ság-ot a' lelki dolg-okban, mint
az hit dolgában meg-vetik;
Mindazáltal vagy akarnak
vagy nem, némü némü okos-
kodással élniek szükség a'
sz: és üdvesség-es dolg-ok
meg-itilésében; mely nélkül
az ellenkezőket, vagy ellenke-
ző jelentésekkel dicsekedőket,
semmiképpen meg nem záfollják.
és magokis, mint okosság nél-
kül való észelősek bolondos-
kodván, az igazság helljett a-
kármely hazug-ság-okat, a' tit-
kok nevezete alatt bé-vehetnek.

Azok közzül Robertus Bar-
clajus, meg vallya ugyan, hogy
az Isten lelkétől lett belső jelen-
tések, mellyek az igaz hitre
szükség-esek, a' józan okosság-

nak.

nak, és a' Sz: Irás külső bizonj-
ság-tételinek ellene nem mon-
danak, ellene sem mondhat-
nak, mindazáltal nem kö-
vetkezik s: ugj mond: j abból,
hogy ezeket a' belső jelenté-
seket, a' Sz: Irás külső bizon-
ság-tételihez, vagj a' termé-
szeti józanokosság-hoz, mint
bizonjos rabb mértek sinorhoz
kellene szabni: Mert az Isté-
ni jelentés s: ugj mond: j és a'
belső világosítás tiszta és vi-
lágos lévén, az ep értelmet
maga a világos fenjével meg-
győzi, és az egjet értésre, v.
azon való nyugodalomra ösz-
tönözi. &c. De, kérlek, hon-
nan tudod, hogy valakinek
értelme ep állapotban vagjone
vagy nem? Honnian lehet meg
ismérni, hogy ez vagy amaz

jel.

jelentés az Isten lelkétől 's nem
maistol származott? És hogy
az a' józanokosságnak elle-
ne nem mond; hanem ha e-
lébb, mi a' józanokosság, mi
az ellen-mondás, mi annak
törvénye 's régulája, a' józan-
okosság világánál megismérje-
tik. Mint az arany és tüzüst
jóe' és valosága-os a' Proba-kő
mutattja még; úgy a' mondá-
sok igazake vagy hamissak
a' józanokosság itileté vis-
gállja esméri még. Sőt ha igaz-
is az az értelem, szükség-es
hogy az emberi értelem azo=
kat az Isteni jelentéseket meg
érthe, hogy meg értvén azo=
kon meg-nyugodjék. Elég az,
hogy azok az Isteni jelentések
a' józanokosságnak soha ellene
nem mondhatók. mint megvallja Bard:

Kétely

Némelly Ellen-Vetéseknek Megfejtése.

Azok ellen, melljek a' Jo-zanokosságnak az Isteni dolgokban való haszná-rol mondatnak, akadáljul vet-tetnek némelj dolgok máso-kol. Melljek hogj valakit meg ne akadályoszanak, illik a' ne-vezetes helyeket meg-fejteni rövideden: Azok az-ért, a' kik okoskodással akar-ják meg-bizonjitani azt, hogj nem kell okoskodni, melljel magokat meg-tsufolljak, a' többi közöt azt mondjak: Az emberi Okoskodás könnyen meg-tsalatik's meg-tsal; mint azt sok emberekben, sok

dolg

dolgok felől láthatni;
Azért is nem lehet ezt az
Okosságot s annak itiletit
a' Vétkedésekk egyenes
mértek sinorjául fel-tenni?
Felelet: Ha ez az Ellenvetés
közönséges értelemben venne
valamit, következnék, hogy
semmiféle dolgokban, akár
a' természeti, akár az erköl-
tsöket néző Tudományokban,
akár külső Mesterségekben,
semmit igasságnak, vagy
hamisságnak tartani nem
lehetne, hanem mindenkor,
mindenekről kételkedni kel-
lene; De ha szintén sok em-
berek, sok dolgokban hibáz-
nakis; de mindenek minden
időben, s mindenekben nem
tévelygenek. Vadnak olljan
nyilván való igasságok, mel-

jek

jek felől, minden emberek, ha
traknem észelősök, vagy vak-
merő bolondok, könnyen meg-
egyeznek. Illjenek azok, mel-
jek a' xi. Erősségben elől-szám-
láltattak.

Azok körülis, melljek a' kül-
ső érzékenységek által, úgy
a'mint látratnak, elmének e-
leiben tétetnek, néha a' vé-
lekedés meg-csalatik; De
azért az épségben, akadály
nélkül lévő érzékenységek
bizonyságtételét nem illik
meg-vetni. Mert a' Krisrus
is akarván meg-bizonyítani
hogy valósággal fel-támadt
az halálból, a' Tanitványok
érzékenységeit vette bizony-
ságul. Luk. 24. 39, 40.

Ha valaki azt mondja: Hogy,

nemely

némely dolog néha az elméneк
kétségesnek láttatik, igasság-
é vagy hamisság, lévén mind
két részre erősségek: Ekkor
meg kell vizsgálni, egyben vet-
vén az okokat rendesen, valjon
egyik a' nagyobb erősségekre
nézvé, a' másnál nem igazabbé,
és ezt akkor amannál előbb
kell betsülleni. A' kétségés
dolgokrol pedig, mig kétsé-
gesek, semmit, mint bizonyost,
erősíteni nem illik.

Továbbá: Megjedzésre mél-
tó, ha néha nehézis meg-ha-
tározni, mi légyen bizonyos
igasság; de nem olly nehéz,
mi légyen hamis és képtelen
dolog a' józanokosság által
meg-ismérni.

Sokan azt mondják: Minden
embernek elméje az 1steni dol-
gok-

gok látásában vakoskodik; mert az
első emberről tselekedett eredendő
bün által, mind az ő, mind minden
maradékinak jozan okossá-a meg
veszteg-etteteti és vakittatott. De
hadvám most erről az Eredendő
bünről való hosszas vizgálodást,
azt mondom, hogy hellyesen nem
mutathatik a'meg, hogy az ál-
tal az egy bün által ugy meg vesz-
teg-etteteti volna nem trak Ádám-
nak, sőt minden tőlle származott
maradékinak természete, és okos
lelke vagy elméje, (: jollehet ugy
vélekednek sokan, hogy a'lélek
nemis Ádámtol vészen eredetet:)
hogy a'mit Ádám a'bün előtt
meg-ismérhetett, azt ma valamely
ember hasonlo képpen meg nem tud-
hatná; Mert Ádám Utánis az em-
berek, emberek, az az: Okosok,
vagy az okoskodás tehetségéért
fel ru háztatak, és a'közönséges
igazságokban meg egyeznek.

Az Adám vétke utánis az Isten az embereknek üdvesség-es tudományokat tett eleikben, es ezzel azt akarta, hogy megértsék, mellyt illetlenül sejtett volna, hogy, vagy ha omaga azok értelmét megvakirotta volna, vagy megvakittatni engedte s tudra volna. Innen a Papisták közzül némellyek, jollehet az eredendö bünt hiszik, mindazáltal úgy vélekednek, hogy az elme es értelem az eredendő bün által meg nem vesztegettetnek.

Irta ugyan 52: Pál; hogy a lelkes ember meg nem fogh hatja azokat, a'mellyek az Isten lelkéjei 1 Kor. 2. v. 14.

De 1. Nem mind lelkes ember az, a'ki ember. A'lelkes emberen a'jelentetik, a'ki, rak a'világi életre nézö, erzékenységeket gyönyörkedtetö

dolg.

dolgokat nézi, hasonlatos lévén az oktalan állatokhoz, tsak az oktalan kívánságnak igazgatását követi. Lásd hasonló szót Jak. 3. is. és Jud. v. 19.

De találtatnak még az Evangyéliumi világosságon kívül levő emberek közöttis olyanok, a'kik nem illyen oktalan elmejüek. Különben is héjában hirdettetnek az Evangyelium az embereknek, minek elötte lelkiekké lennének, ha annak bé-vételére alkalmatlanok volnának.

2. Nem azt mondja az Apostol, hogy a'lelkes ember semmiképpen elméjével meg nem foghattja, az az: meg nem értheti az Istent's lelki dolgokat; hanem hogy azokat nem ismeri igazaknak, joknak, hogy.

gyö-

jovallja 's bé végyé. Az emlitett helyben 1 Kor. 2. 14. vagyon ez a' szó: δέχεται, mely szó olvastatik másutt is, mint Mát. 10. 14. 40. 41. 42. Jel. xi. 14. Luk. 8. 13. Ifjel. xi. 1. Gal. 4. 14. &c. a' melyekben bizonyára ez a' szó δέχεται nem jedzi ezt: érteni, vagy értelemmel meg-fogni, hanem bé fogadni, bé venni; tehát iàis nem jedzi, hogy nem értheti; hanem hogy nem fogadhatja, bé nem veheti.

Es midőn mindjárt monodatik az emlitett helyben 1 Kor. 2. 14. meg sem tudhatja azokat, nem ugy kell érteni, hogy nem volna néki természetbeli tehetsége azok megtudására, hanem hogy az ő testi segedelmi vaksága azt nékì nem engedik. Ilyen módra erkölts ekre nézve

tehet.

tehetetlenségről gyakorta vagy
szó a' Szentirásban, mint nevezetesen Rom. 7. És noha nem
ismérheti joknak, hogy bé vé-
gyé, mig lelkes ember; de nem
kell azt erőszakolni, hogy azt
a' lelkes elmét le nem teheti
mig szent lelket nem vészen;
mely rend szerint azoknak
szokott adatni, kik az hirde-
tett és meg értett Evangeliu-
mat, mint igazságot hit által
bé vették.

Ide való a' mit ir azon Apostal,
Rom. 8. 7. A' testnek böltsessége
sinkább indulatja, kivánsága
vagy szorgalmatossága, ugye-
kezete; ellenségé Istennek,
vagy ellenkezés az Istennel ellen.
Az hol nem az józanokosság,
haszna, vagy azzal való élés,
hanem a' testi kivánságokat,

bé vitt

hétölteni akaró ügyekezet feldetik's meg-vetetik. Hasonló mondás, midön é' világnak bölcsessége 1 Kor. 1. 20. R. 3. 19. és a' testi Bölcsesség 2 Kor. 1. 19. nem jóváltatik meg-vetetik.

Némelyek azt mondják: Mélyek az Hit Titkai, és mivel az emberi Okosság felett vadnak, nem éri fel azokat az Okosság? Felelet: Valljonezt nem tudták é' Krisztus és Apostolok? Ha tudták, miért parantsolták, hogy az Istenről való dolgokat az Okosság által esmérjük és itéljük meg? Lásd felljebb a' 12dik Értségben.

Legyen úgy, hogy a' természet felett való dolgok, vagy az Hit titkai légyenek a' józan okosság felett, (: a' mennyiben az okosság azok természetit és módjait által nem láthatja,

mint

mnémück a' természetbéli dol-
gokhanis sokak találtatnak:)
De nintsenek a' józan okosság
ellen ugy, mintha azt tanít-
tanák, hogy ugyan azon do-
log egy szerszmind vagyon is, mint
tseniis: légy hogy az Isten örök-
ké való, ugy hogy kezdete nem
volt, Istók; melj ugy láttzik né-
mellyeknek, hogy ezt az O-
kosság fel nem éri; De a' józan-
okosság által láttja, hogy az
nem lehetetlen dolog, sőt szük-
ségesnek tanittja, hogy a' min-
den dolgok első Okának más
oka, az az: kezdete ne légyen.
Hogy az Isten teremtette az
Eget, földet, csillagokat, mi-
dőn nem volnának, a' józan-
okosság felett vagyon; de nem
ellenkezik azzal; kiváltképpe
ha nem tellyességgel semmiből;

melj

melj a' 52: Irásban fohol nem
irátik, hanem forma és ékes-
ségnélkül való materiábol te-
remtette, mint irátik Bölts.
xi. 18. Hogy a' meg-holt em-
berek fel-támasztátnak, tsudá-
latos dolog; de nem ellenké-
zik az okossággal, nemis kép-
telen és mag-ával ellenkező do-
log.

Elő hozatnak itt a'

TSVDÁK

mellyek a' természettel és
józan okossággal ellenkez-
ni látnatnak, mégis azokat
hinnikell? Felelet:

A' Tsudák természet felett,
vagy a' természet rendes fo-
lyása kivül való dolgok; De
azok mind azáltal nem ellen-
keznek a' józan-okossággal.

Sőt ugy

ugy hogy annak közönséges es-
méretit, tudaſát fel-forgaſsák.
Ugy a' tűz nem égette meg a-
maz égő kemenczében vetteték
3. férfiakat; nem hogy nem
lett volna égető ereje, hanem
hogy a' kemenczében le állott
Angyal harmatos szelet tá-
maſztott a' tűz közepében; mely
a" tűz erejét azoktol el vakaſz-
totta, hogy ne égetnd. Lásd.
Dan. 3. 49, 50. Ugy midőn
Jos. 10. 13. a' Nap megállani,
es 4 Kir. 20. viſſza menni mon-
datik; ez semmi ellenkezik a
józanokossággal; mivel nem
lehetetlen dolog, hogy a' mi-
képpen az Orának mestere an-
nak mutatojat, mikor akarja,
vagy megállitja; vagy viſſza
fza huzza; Ugy ennek a' nagy
Világnak teremtője az Isten,
vagy

vagy a' Nap golyobissát meg
állitotta, vagy viszsza térítette;
vagj inkább, mely helljesebb,
a' föld golyobissát ugy for-
dította, vagj ugy igazgatta,
hogy az embereknek ugj lát-
tzott, hogj a' Nap megállott,
vagj mintha viszsza ment
volna. A' sintt a' jozan-
okosság ellen; midőn a' Ki-
stus meg-feszíttetésekor a'
Nap világa inkább el-rejtetett
az emberek szemei elöll; mint
Hold töltekor szokott lenni
a' természetben, melj Nap fogjat-
kozásának mondatik; tud-i.
Vagj a' sürü fellegek, vagj
inkább a' Napból ki jövő gö-
zölgések által (mellyeket a'
mái természet-vizsgáló: böltsek,
Nap motskainak, vagj homáljik
mondk:) bé borittatott v. el-fedeztetett.

Hogj

Hogy a' Szűz Férfi nélkül, Istten erejének által a fogadott 's szült, nintz a' józanokonnág ellen, nemis lehetetlen. Ezhol mind azáltal nem kell azt költeni, hogy a' Szűz bé zárt méhvel szült volna.

Hogy a' víz fenekére esett fejsze az oda vetett fa után fel jött és fenn uszott, 4 Kir. 6. 6. tsuda dolog; de nem éppen ellenkezik a' józanokossággal, meg lehet hogy valami Istení erő által fel vnatott vagy mozgattatott a' vas.

Hogy a' Kristus járt a' vizen, sőt Péteris kevésse, mig az ő hitének ereje meg szünnék Mát. 14. tsudálkozásra méltó dolog, de ez meg-lehetett; vagy s: mint némelyekk tetzik: sideig a' víz meg keményedven, vagy inkább az

euben.

emberi test Istени erő által fel emeltetven.

A' Víznek hertelen borrá való változása nints a' józanokosság ellen; ha szintén módját e' változásnak nem tudjuk is: Valljon a' bornak nedvesség máshonnan ki vétetvén s oda tétetvén, vagy a' víznek részei változván, vagy máskeppen lett a' víz borrá. [: A' termeszetbenis mindenkor vízből lészen a' bor a' Nap melege által, de időre, itt hertelen lett, 's trakebbenis van a' külömbség:] A' lett volna a' józanokosság ellen, ha ott bor lévén, még o. is a' víznek íze lett volna.

A Kristus fel-támadása után estve ajto bé zárolva való jövése Tanitványihoz, és hertelen közöttek valo megállása, nem képtelenség, ugy lett

lett; mivel a' bé zárt ajto az ő. Isteni ereje által titkon megnyilt. Nem szükség pedig azt állitani, hogy akkor, vagy az ő husból és tsontból álló teste, a' fán által tűnt; vagy két testek együtt egy helyben voltanak.

A' több hasonlokban, hasonloképpen illik gondolkodni, ha szintén a' tsudálatos dolgok lételének módját nem tudjuk is, mind azáltal ezeket képtelenség és ellenkezés nélkül (: melly lehetetlenséget mutat :) Valóknak, vagy lőtteknek lenni hidjük.

Annak felette: Elégséges légyen néküünk az Isteni titkokat, úgy a' mint az Isten beszédében nyilván ki jelentette, meg-tudni, esmérni; De azokat

azokat, melljek ott világosan
ki nem jelentettek, meg sem
tudhattjuk; másképpen, mint
ott ki jelentettek, mondani,
vagy hitünk szükséges ágazatinak tenni, ne merészeljük.
Sőt ha úgy, a'mint mondack,
értetven, képtelenséget mutatnak, azt az értelmet adjuk el. A'dolgot lenni hidjük; de annak ismeretlen
vagy kétséges modját, ne
vigyáljuk, úgy, hogy azt
kételkedésnélkül erősítsük,
holott más alkalmatos és
helljes magyarázattja is
találtathatik. Ide illik amaz:
A'ki a'Felségnek vigyáloja,
le nyomattatik a'dicsőségtől.
Prov: 25. 27. (:jollehet ezt más-
sok másképpen forditják és
magyaráznák:) melly sokszor

fordj.

forog azoknak szájában, a'kik a'ki nem jelentett titkokat vizsgálljják, és mintha bizonyoson megtanulták volna, erősittik; és hogy azokat valaki vissza állya nem akarják. Ide néz amazis Syrák. 3. 20. A'te elmédet felljül haladó dolgokat ne vizsgálljad vakmerőképpen, és a'te erődnél nagyobbakról ne tudakozzad bolondul.

Sokaknak közönséges és szokott ki-fogása a' Józanokossága-ból vett közönséges Igasságok, Mondások ellen: Azok hasznosok és igazak trak az emberi és természeti dolgokban; nem pedig az Istemi, és természet felett valokban? De ebben az haszontalan rejtékben nem lappanghatnak;

Mert

Mert azok a' mondások vagy igasságok nem csak az emberi 's természeti dolgok tulajdoni; sõt az Isteni és sz: dolgokban is közönségesek; úgy mint olyan közönséges Dolgok, melljek mind ezekhez, mind amazokhoz illenek, midõn közönségesen vétetnek. Illyenek azok, mellyek a' XI. Erõsségben elõ számláltatnak.

Bizonnyára éppen olyan igaz az Isteni, mint az emberi vagy testi dolgokban: A' mi Egy, meg oszolhatatlan õ magában. A' mi Egy vagy különõs, sokakról nem mondathatik. A' Tulajdonsága nem lehet a' nélkül, a' minek tulajdonsága. A' mi születik a' lészen. Különben a' következnék, hogy az Isteni Dolgokban:

A' mi

A'mi Egy, lehet Nem=Egj, az Ok, Nem=ok, a' Szülés Nem=Szülés, a' Jest, nem=Jest &c. és igj az Ig az, Nem=Ig az.

Sokan, kik az Istni tiszteket Szine alatt a' jozan=okossá got ki oltani ügjekezik, azt forgatty ák: Az Istennél mindenek lehetségesek. Mát. 19. 26.?

Meg-valljuk müs, hogj az Mindenhato Isten a' dolgok rendes folyása felett vagy kivül valokat tselekedhetik, minémüek a' Valosá gos Jsudák; De a'mit az Isten tselekedhetik, nem hizonjos hogj azt tselekedje, mig meg nem jelenti, hogj azt akartais, tselekedtis. És a'mellyek a' természet folyá sát meg haladjákis, a' dolgok természet, vagj

vagy mivoltát, és az Istentől adott józan okosság által tanittatott igasságokat fel nem forgattyák, el nem rontják. Mert a'melljek ezt tselekednék, és ellenkezést, ellen mondást (: hogy p. o. valami légyenis nemis :) tanitanának; azok mintsog nem álhatnak, mint költemények; azok nem valoságok, vagy semmik; azért is azokat semmi erő, még Isteni hatalom is nem tselekedheti; mint ezt minden vallásban való értelmes emberek, a'józanokosság vezérlése által megismérik s megvalljak. Azért az illjenek az Isten mindenhatosságával haszontalan palástoltatnak. Kü-

lönb

lömben semmi bizonyos igasság meg nem álhatna, mely az haszontalan meg-külömböztetések, meg-határozások által fel nem forgattatnék. Igy mindennek bizontalanak lévén, semmit nem lehetne tudni némelyek manichaeusa szerint. Nem egyéb ez, hanem a' világosságban vakodkodni.

Sokan, midön az ő vallásokból képtelen és az értelemmel ellenkező dolgok mutogattatnak, szemekre vetetnek, azt jovallyák: fogságban, vagy kötve, vagy fogolyul kell vinni minden értelmet a' Krisztus engedelmére, mintha ezt akarná S. Pál 2 Kor. 10. 5. De itt Sz: Pál magáról és hozzá hasonló Evangelium hirdetőiről mondja; hogy ő fogságban tészen, vagy fogolyul visszen minden értelmet vagy esmeretet

a'

a' Kristus eny. edelmére, tud-i-
E Dum armis militia non car-
nalibus sed spiritualibus, l: de
quibus ibi supérius est dictum
hominum aliorum Christo ad-
versantium mentes erroribus
addictas ad assentiendum
Religioni Christianæ firmis
documentis probatæ, adduce-
rent, atq2 humani ingenii
commenta fidei argumen-
tis irreti̇rent. Benedictus
Justinianus Jesuita ad hæc
Pauli verba annotavit:]
Midőn a'mű itéz segünkkel
nem testi hanem lelki fegy-
verreivel l: melljekről felljebb
szóllott:] a' Kristussal ellen-
kező emberecknek tévelygő
elmejeket, az igaznak lenni
meg-bizonjitatva Kereszténi
Vallásnak be vételére vinnék,
és

és az emberi találmányokat az
hit erősségével meg-fogják,
vagy meg-győznek. Mint
egy Jesuita magyarázza.

Nem azt akarta Sz: Pál,
hogy az emberek a'magok
értelmeket úgy meg-fogják,
hogy észre nem vévén, meg
sem ítélvén, valljon a'mel-
lyeket hirdet, meg-egyez-
neké az igazsággal, vagy
nem, sőt ha az okossággal ellenkeznének is, és ma-
goknak ellene mondanák is,
vak indulattal, mint kétel-
kedés nélkül való igazsá-
got hé vegyék.

Bizonyára azok, a'kik
az értelem illyen meg-fog á-
sát tanittják, meg-mutatják,
hogy az ő értelmek fogságba,

tőmt

tömlöczben vagyon, úgy hogy
az, értelemre való tehetsé-
gével nem él, hanem az ha-
szontalan tévelygéseket igaz-
ság helyett követi. De az
Apostol azt akarta, hogy a'
kik vészik beszédét, azt meg-
értsék, 2 Tim. 2. 7. és meg ítél-
jék 1 Kor. x. 15. lásd felljebb
a' 12. Ersségben. Külömb
ha úgy mint ezek kívánnyák kellene fogságban tenni mindennek értelmét az Isteni dolgokban, hogy a' képtelen dolgokat is hinni kellene mint igazakat, tsak a'sz: lelkes rosszul magyarázott szavaiban lenni láttassék valami szine; így a' nem tulajdonképpe mondott szókhoz tulajdon értelemben kellene venni. Lásd a' x. Ersségben.

Ez

E' szerint nem tsak a' Papistak
értelmét, melj szerint az Ur-
i Vatsorában valo Kenyér
a' Kristus testévé váltözik,
bé kell venni a' nem-Papistákk:
Sőt a' Papistáknakis bé kell
venni a' Lutheranusok, Kri-
stus teste mindenütt jelen-
voltáról való értelmét, és
mind a' Papistáknak, mind
a' Lutheránusoknak örömmel kell venni a' Kálvinisták vélekedését, melj szerint a' Kristus valoságos
égben levő testét, lelkiképpé
még is tulajdonképpen s va-
loságg.gal eszik a' földen
levő emberek az Uri Vatso-
rában. Hogj a' többit el halgassa.

Szájokban forog ezis a-
zoknák, a' kik azt akarják,
hogj a' képtelem vélekedése-

keris

keris hidjük: Az Hit, hinni a'mit nem látz. Ide hozzák's huzzák a'Kristus szavait: Boldogok a'kik nem láttak és hittek-Ján. 20. 29. Felelet:

Meg-vallom, hogy nagyobb vagy tökélletesebb az az hit, midön valaki azokat, mellyeket testi szemeivel nem lát, higyi mind azáltal igazaknak, ha t.i. azok igasságának ellene mondhatatlanul meg-mutattatott és el-bizonyíttatott; mint az Isteni dolgokban, Istenibizonyjos bizonyságtételek által. Ugy hiszszük hogy a'Világ az Isten igéje által teremtetett, igy hiszszük az Istentöl lett tsudatételeket. Ugy a'Kristusrol valo Izaínak hiszünk; jollehet mü azokat a'megirt dolgokat nem láttuk; De a'lelki látás, vagy értelem az hittel együtt légyen, különben az hittrak vak-kön-

nyen = hivés volna.

Továbbá: Ha szintén jó is az az hit: Hinni a' mit nem látz. de nem jó hit az; Nem hinni hogy vagyon a' mit látz. Ilyen hitet akarnak belénk oltani azok, a' kik azt akarják, hogy a' melljeket magoknak ellene mondani, és az igassággal ellenkezni meg-mutassunk, és az azokkal ellenkező dolgokat igazaknak lássjuk, még is mint világos igasságot hidjük. P.O. Az Urj Vatsorában, jollehet nem szak látással, hanem szaglással, iz-érzéssel kenjeret és bort, ezek tulajdonsá'g-ibol látnak az emberek; még is ezek azt akarják el-hitetni, hogy ott se kenjér sem bor nintsen. Holott a' Krisstus ő maga Tanitványjik

az

az látás és tapasztalás által bizonjította, hogy himnek él, hogy ő néki teste van Luk. 24. 39.

Végre: Hogj az látással az Hit jol meg áll; megtanittattunk amaz mondásokkal: Ján. 20. 8. látta és hitt v. 27. lásd meg az en kezemet &c. és ne légy hitetetlen, hanem hivő. v. 29. mivelhogj láttál Jamais hittél.

Mondják némellyek: Hogy az Okossággal kell megitélni az Hit Kérdéseit; az nem hit, hanem Tudomány légjen. Tudni pedig és hinni ugy külömbözneк, hogj jol meg nem egyezhetnek?

Felelet: Igaz ugyan, hogj tulajdonképpen biszünk azoknak, mellyek hiteles bi-

zonj

zonyságok által meg-bizonjíttatnak; Judjuk pedig szorr értelemben azokat, mellyek, azoknak közél való és szükséges okaibol njilván megmutattatnak: De tágas értelemben vévén a' Judománt; hínni és Judni nem ellenkeznek egymással, hanem jól meg-egyeznek s együtt mulatnak. Láttzik ez a' Sz: Irás szavaibol. laśd meg: Jan. 4. 42. Rx. 6. 69. Rx. 17. 8. Rom. 14. 14. 1 Kor. 15. 58. 2 Kor. 5. 1. 1 Ján. 5. 13, 15. Az Istent, a'kit nem láttunk, hiszszük hogy ván, mind azáltal hogy az hitnek ezt az első fundamentumát mind mi erősen megtartsuk, mind az Istent nem hivő hittelenek el-hidjék;

neu

nem külömben, hanem a' vgy-
ze keresett 's elö hozott okok-
kal ügyekezzük megh-mutat-
ni. Lásd a' 8dik. Erossegben.

Kints miért vessék ellenük
a' Quakkerek: Hogy nagy mű
az okosság természeti világát igen fel-magasztalják;
de a' sz: lélek természet felett
való világát pedig oltsá-
rolják? Jaiul legyen: Mind
a' két világosságot az Istentől lenni megh-ismérjük, min-
deniknek maga méltvságát
megh adjuk, 's megh-hadjuk.

Ama' felsötöl nem vetetik
el az alsó, hanem tökélletes-
sé tétetik 's fel-emeltetik,
és az hol tovább nem mehet
a' természet világa, annak
fogyatkozását bé tölti a' ter-
mészet felett való, hozzá tévén

az Isteni titkoknak tellyesebb
és világosabb jelenését. Lásd
meg, mit ir Krellius János
az híveknek adatott Sz: lé-
lekről való Tanitásában, ki-
vált a' IV. Rx. fde Effectis. Sp. S:)
az hol az Elől járo beszédé-
benis ezt a' Sz: lelket, melly
az híveknek adatik, az hit
be vitele után, a' prædikál-
lás után megirattatott Evan-
gyeliumtol meg-külömböz-
teti (:p. m. 15, 16, 17:) Ha a' Szán-
tovető azt mondja: hogy ő
néki kell plántalni, öntözni,
jollehet az Isten adja a' ne-
vekedést; vallyon ezért mon-
dathatiké, hogy a' maga
szorgalmatosságát az Isten
kegyelmének eleiben tessi,
vagy annál elébb betsüli?

De magok a' Quakkerusok
a'sz: lélek világát meg-fer-
tézteték mint egy, midön
azt állitják, hogy az min-
den emberekkel, még a' Krís-
tust nem tudo Pogányokkal
is köz. És azt mondják,
hogy az Istennek iratt be-
széde együtt a' józanoksá-
ggal s: mellyet méltatla-
nul meg-vesztegetetnek és
testinek állitnak:) az Isteni
dolgoknak igaz és üdvos-
ségés tudományát elégsé-
gesen nem tanitja; Mégis
midön a' másokkal való ve-
télkedésekben valamit kell
bizonyitani, az sz: Irás bi-
zonyságival, és a' józanok-
kodásából vett erősségekkel,
mint közönséges igazságok-
kal.

kal élnek, mint látzik a' Barclayus Apologiájában) maga mentségében; mivelhogy akkor az ő belső jelentésekkel, mellyekkel disputálnak, az ellenkezők ellen semmiről nem mehetnek.

Ellenünk vetetik némellyektől az Apostal mondása Col. 2. 8. az hol ott int: Meg-lássuk, hogy valaki minket meg ne tsalljon, vagy mint valami predat el ne vigyen, vagy fel ne predálljon, emberi bölcsesség által. De utánna mondja: Ez, vagy az az: (mint ez a' szó gyakron jelenti:) tsalárdságra rendeltetett hejában való tudomány által. Ezt hát nem az igaz bölcsességet, hanem az hamis tsalárd bölcselkedést; mely a' Krisstus Tudományával ellenkezik, mellyel meg egyez az igaz bölcsesség, vagy külső világi, de helyes bölcselkedés. Arra

Arra int az Apostol, hogy tsalárd okoskodásokkal, melyek az igaz okoskodástol külömbözznek, mint a' 4. részben mondatik; az igasságnak egyenes útárol el ne tsalattassunk; melyre a' mü ellenségeink, az igaz okoskodásokat megvetvén gyakorta ügyekezik.

Továbbá: A' dologgal való visszaélésnek el-vetése, nem kévánnja a' rendes, hellyes vélle való éléseknek el-hagjását, mert alig vagjon olljan jó és haszнos dólog, melljet a' vélle élöknek tudatlansága vagj gonoszsága roszra ne fordittson; melljet nem tsak a' tüzröl, vizröl, késröl, eledelröl, külsö irásokrol; söt a' szent irásrol is és Isten beszédéröl tanit a' mindennapi látás, hallás.

Hogy

hogy pedig mi a' józanokossággal és böltselkedéssel vagy örökodásal az Istenről való dolgokban, vagy vallás dolgában visszá élünk, az Elöljárók azt meg ne mutathatják.

Mondják némelljek: hát a' józanokosságra tsáthatik az itélet tétel, a' mennyi ember, annyi külömbözö értelem lészen?

Felelet: Képtelen, vagy hitelfelett való mondás; mert ugy látjuk, hogy nem csak a' külsö Tudományokban, sőt az Istenről való némely értelmekben, azok között, a' kik azokat a' józanokossággal irják meg, nints annyi féle értelem, a' mennyi ember, sőt sokan hasonlo okokkal, hasonlo igasságoknak értelmeknek állatására vitetnek.

Mond-

Mondhatná valaki: Ha az
Hitbéli dolgokról okoskodni,
erősségekkel kell élni; Jehát
az Okoskodás mestersége
és külső bőlcsesség nélkül
lévő tudatlan emberek az
Isten felől való, és Kereszténi
hitre tartozó dolgokat meg
nem tanulhatják, azért nem-
is üdvezülhetnek? Jelelet:
A' tudatlan Embereknek: a'
kikben vagyon az okoskodásnak, ha nem mesterségától, leg alább a' természettől tanittatott némű némű Tudomanja:) elég ha tudják azokat, melljeket szükségh tudni az üdvességre, ha szintén a' melljebb dolgokat; melljek hà hasznosak is, de nem éppen szükségesek, ne tudjákis.

Ezek

Ezek a szükségesek pedig, mellyek nélkül üdvezülni nem lehet, nem csak kevesek; sőt a' Sz: Irásban nyilván, világosson ki-tétetnek, úgy hogy az Irást nem tudó 's más tudatlanak is (: ha csak nem éppen bolondok :) illendő figyelmetesség, és az Isten lelkének segítsége által meg-értsétik. A' mint ezt a' régi Atyák közzül némellyek, mint Augustin. (: de Doctr. Chr. L. 2. C. 6. :) Epiphanius (: Hæresi 75. :) Chrysostomus (: in 2. Thes. Hom. 3. :) meg-ismértték 's tanitották.

A' kik pedig élesebb elmével-ek, és tudománnyal éllyek, azoknak tovább kell menni, és a' Sz: Irásban ki-jelentett mélyebb titkoknak szorgalmatosabb visgálásában; és a' Szalárd

Böl-

Bölcseknek hamis okoskodásoktol való megoltalmazásában szükséges lenni. Ezt pedig az okoskodás mesterségének segedelme nélkül nem lehet, mint az Istendolgokban tudos Férfiak ezt magokan próbálva tanollyák.

Nemis kell gondolni illetlennek, hogy az Isten felöl való dolgoknak tökéletesebb ismeretire szükséges legyen a' külső világi, de igaz bölcsességnek, mint segitő eszközöknek, tanolása; mint a' gyermekekhez illő betűknek és arrol való tudományinak tudása szükséges nem csak a' külső világi; sőt a' Sz: és Istenről való irásoknak olvasására 's értelmére ——.

Végre: Némelljek azt mondom: hogy az Okoskodás mesterségé, és a' külső bölcsesség és emberi

beri okoskodás, az Istenről való titkoknak, és az Isten beszédének felette vagyon?

Felelet: Távol légyen. Vallyon a' betükről való tudomány mondathatikè nem tsak a' külsö tudományokat sőt az Isten felől való irásoknak, és Isten beszédének felettè lenni, azért, hogy ezekbenis meg-kell tartani annak régulàit, hogy illetlenül és hasztalanul ne szolljon valaki.

Az Isteni dolgokat forgatvn értelmes emberek elvàltatják, hogy a' beszédben a' szollás régulài ellen ne vétkezzenek; De sokkal veszedelmesebb és károsabb az Isteni dolgok igazsàga

ellen

ellen való vétek; mint a' Szolás régulái ellen való hiba.

Lészek azért így lévén, nints egyéb hátra, hanem, hogy már valahol, a' külömbözö Vallásu emberek, ha emberek, az az: okossággal fel-ruházattatnak akárkik lenni, lelki szemeit az elménnek és okosságnak megh nyissák; és azokat senkinek bé zárni, és homályban borittani ne engedjék; mellyektől vezéreltetvén az igaz és józan okossággal megegyező Vallásnak világosságában; nem pedig a' titkok nevezete alatt lappangó tévelygésseknek homályában járjanak. Hogy így némely emberek a' maguk találmányit, mint Isten

mond.

mondáric vakṫában ne tarṫsák; Az okor Isteni tiſztelettel é- ker Kereſzténi Vallást, okta- lan képtelenségekkel meg ne zavarják; és attol idegen emberek, ugy mint Istent nem birók (:Annei:) Pogá- nyok, Sidók és Sorokok e- lőtt utálatossá 's nevetésre méltová ne tegyék, hogy azokat annak bé-vételétől botránkoztató tselekede- tekkel el-idegenitsék.

VÉGE.

UNITÁRIUS FŐISKOLA KÖNYVTÁRA 1888

Anno. 1742. in Junio.
in fol: Pericz.

PROBA-KŐ.

Melly által meg-vis-
gáltatik, hogyha az
Háromság Istenről va-
ló Tudomány, Istentől
adatott Tudományé vagy
emberi Találmány.

1 Ján. 4. 1.

*Ne hidjetek minden lélek-
nek, hanem próbállyatok-
meg a' lelkeket ha Istentől vadnake.*

Irta Szeplaken 1745-dik esztben
Sz: Iván Havában Dersi G. István.

Három Részekre osztatik:

Az Első Részben meg-visgáltatik és megmutagattatik, hol, mikor, és mi formában nevezték az emberek az Istent Háromságnak.

A' Másodikban bizonyittatik, hogy az egész Szentirásban, sem az Ó, sem az Uj Testamentumban sohul az Isten magát Háromságnak nem mondotta, nem nevezte, sem egy szent Emberis Háromság Istennek nem imádkozott.

Az Harmadik Részben, egynéhany Kérdések és Feleletek tétettetnek fel ezen dolgok felöl.

Első Rész.

Az Háromság Istenről való Tudomány, nem egy időben, hanem részenként vett eredettt, és a' régi Nap-keleti s Nap-nyugoti Eklésiákban való ki terjedést, a' mint önön magok az Háromságos Kronologusok feljedzették: Mert elsőben csak alatt végeztek Nicenumban, a' Krisztus születése után való 328dik esztben, hogy a' Krisztus egy állatu Isten legyen az Atyával; a' mint ezt meg-irta Funccius János, Háromságos Kronologus, illyen formában, szorolszora igazán ki-irom:

CHRISTVS Urunk születése után 328dik esztben Constantinus Császár, első közönséges Gyülést hirdetteteta Nicenumban

Byth.

„ Bythiniának Várossában, az ho-
„ lott a' végeztetett, hogy a' Kristus
„ az Istn Fia, az Atyával egy álla-
„ tu Istn legyen.

Ezt irja Funccius János Ruf-
finusbol Lib. io. és a' Iriparti-
ta Historiából Lib. 2.

És a' kik ezt az értelmet bé vet-
ték, akkor nevezettetnek Homo-
usianusoknak, az az: a' Kris-
tust az Atjával egy állatu Isten-
nek Valloknak.

De itt meg kell jegyezni, és
érteni azt, hogy még ekkor nem
nevezték volt az Istent Háromsá-
nak, hanem azután sok esztendők-
kel, a' mint alább meg-láttjuk.

Lássuk azért itt elsőben, mi-
tsoda ki-menettle lett ennek az
első Gyülésnek és Végezésnek, és
minémü viszszálkodások voltá-
nak miatta a' Régiek közőtt.

Lehet eztis ki tanulni a' Kro-
nologiákbol vagj régi Historiákbol:

mert

Mert más Gyülésben, ezt a' végezést el-bontották, néha ismét helyben hadták, és sokképpen háborgattanak felette, a' mint ezt is megirta Sunccius János illyenképpen: Christus születése után „
351dik esztben, Illyriában, Sardis nevű Városban Gyülés tartatik, holott egyben gyülekeztenek mint egy három száz „ Püspökek, a' kik az első Nicénumi gyülléssel és annak végezésével megegyeztenek; a' kik „ pedigien a' Nicénumi Gyülésnek végezésivel ellenkeztenek, „ és Athanásiussal egyet érteni „ nem akartanak, gyülekeztenek hetvenhat Püspökek, kik „ Sárdis Várossát el-hadván „ mentenek Thraéziának Philippi nevű Várossában, és ott a' Nicenumi Gyülésnek végezésit „ az egy állatu Istenségről kárhoztatták: ellenben pedig, a' „ kik

„ kik Sárdisban gyültenek vala, az
„ egy állatu Istenséget tröffen
„ állattak és vallották.

Igy irja Funcius János a' Jesuiták Historiából, az 20. és 23dik Részekben.

„ Ismét: Christus születése után
„ 356dik esztben Sirmiumban,
„ melly Illyriának igen régi
„ Várossa, Gyülés tartatik, melj-
„ ben mind a' Nap-keleti, mind
„ a' Nap-nyugoti Tartományokbol,
„ sok Püspökök gyülekeztenek, kik
„ közül egyik vala Osius, Kor-
„ dubának Püspöke; ebben a' gyü-
„ lésben, kétféle Confessiot, Vallás-
„ tételt irtanak az Hitről; az
„ Elsőben a' Nicenumi Hitnek ér-
„ telmét meg-erősitették, a' Másik-
„ ban ama' szokkal való élést:
„ egj állatu, vagy hasonló valosá-
„ gu, el-törleni igyekeztek, illyen
„ okát adván, hogy ezek a' szok
„ nintsenek a' Szent Irásban.

Egj

Egy irja Funccius ezen 356dik
esztendőre való Commentariussában.
Ismét: Krisztus születése után
363dik esztben Constantius Csá-
szár egyessége végre ügyekezvén, a-
zon egy üdőben két Gyüléseket
parantsolt tartani; edjiket Ari-
riminumban a' Nap-nyugotiakért, a' másikat Seleuciában
a' Napkeletiekért, mind két rész-
ről részekre oszlottanak az A-
tyák; egy része az egy állatu ne-
vezetért, más része az ellen va-
ló vetekedésre. Ariminumban
majd minden Napnyugoti Püspe-
kek a' Nicenumi hit mellett ma-
radtanak. A' Nap-keleti Püspö-
kek penig, a' Krisztusnak, Atty-
val egy állatu voltát ellenzik
vala, jovalván a' több Püspekeknek
hogy ez a' szó egy állatu; mint-
hogy a' Sz: Irásban nintsen, el-
töröltetnek.

Egj irja Funccius J. a' Tripartita
Hist. Lib. 8. és Alstedius János. f. 341.

Ismce

„ Ismét: 364-ben Accatius Cæsariai
„ Püspek. Bythiniából, és más hel-
„ lyekről is, sok Püspököket hivat-
„ ván őszve Constantinapolyban,
„ végeztetett, hogy ez után állat
„ ne nevezteßék az Istenben.

Igy irja Funccius János a' Tri-
partita Historiából. Cap. 36.
és Alstedius fol. 342.

Ezeket a' sok viszszálkodásokat
's háborgásokat az egy állatu Is-
tenségről, mikor látta volna Hila-
rius Püspök, kiis abban az időben
élt, és azokban a' Gyülésekben jelen
volt, igy ir ezekről szóról szóra:

„ A' Nicenumi Gyülés után semmit
„ nem egyebet, hanem trak Hitet
„ irunk; a' kőzelebb valo eßtendő-
„ ben irt Hitben mitsoda változha-
„ tatlanság vagyon? Az első Gyü-
„ lés azt végzi, hogy az állatról
„ az Istenségben halgatni kell: a'
„ Második Gyülés ismét el-végezi,
„ és hirdeti az állatot. Az Harma-
„ dik Gyülés az állatot magánoson

trak

trak az Atyák rendelések által ira-
totnak lenni itélvén, engedelmes-
ség által azokat menti: a' Kegye-
dik Gyülés nem menti, hanem
kárhoztattya. Végre már ar-
ra ment a' dolog, hogy sem-
mi nállunk, sem másoknál mi
előttünk attol fogva, valami
Szent és meg-változhatatlan
dolog nem találtathatik. Es-
tendőkig s Holnapokig tartó
Hitet végeztünk az Istenről:
mikor el-végeztük meg-bán-
nyuk, a' kik meg-bántak azo-
kat mentjük, a' kiket mentünk
azokat ismét átkozzuk; és
vagy a' miénkben a' máſokét,
vagy máſokban a' magunkét
kárhoztatjuk, és egymást
marván, egymástol majd meg-
emésztetünk.

Ezeket igy irta Hilarius in Hist. Ec.

Ezekből azért ki tetzik, mely sok
háborgások s viszszálkodások
vol-

voltanak végén, mind a' Napkeleti mind a' Nap-nyugoti Országokban lévő Ekklesiákban, az Atyjával egy állatu Istenségről, és annak Fiak nevezetiről is, igen idegen szólásnak formája lévén az, az emberek között, és a' Sz: Irásban nem találtatvá.

De meg kell itt jegyezni azt, hogy még ekkor, ennyi esztendőknek el-folyások alatt, csak arról tractáltanak, és azt végezték, hogy a' Krístus az Atyával egy állatu Isten légyen; de még az Istent nem nevezték volt Háromságnak, hanem azután harmintz kilencz esztendőkkel, a'mint már következik, így vagyon szórol szóra:

„ Christus születése után 367dik
„ esztendőben Alexándriában
„ sok Püspökek gyülekeztenek öszve, kik Athanásiussal gyülést
„ tartván, a'nagyobb Kérdésekről, a'melyek akkor forgattat-

nak

nak vala, volt beszélgetések, ho- "
lott a' sz: Lélekneki is Istenségéről "
tanátskoztanak, és azt, tudnil. "
a' sz: Lelket, az egy állatu Há- "
romságban foglalták. Ezt "
az értelmet az Atyák irásibol "
meg-bizonyitották, kiknek- "
meltosságokkal a' Nicenumi "
Gyülésnek végezésitis meg- "
erösitették, és a' sz: Lelkets "
az Atyával és Fiuval egy álla- "
tu Istennek valván Három- "
ságnakis nevezték. "

Ezt egy irják: Funcius: János
in Somment. sub dicto anno
és Hist. Eccl. iii Sozomeno.
Lib. 5. Cap. xi. és mások.

Látjuk azért ezekből, hol
mikor, és mi formában nevez-
ték az emberek és emberi vége-
zések az Istent Háromságnak,
melly nevezet feletis, minthogy
sem személyt, sem állatot, sem
Háromság Istent nem láttanak

azok

voltanak végén, mind a' Napkeleti mind a' Nap-nyugoti Országokban levő Ekklesiákban, az Atyjával egy állatu Istenségről, és annak Fiak nevezetiről is, igen idegen szólásnak formája lévén az, az emberek között, és a' Szentirásban nem találtatvá.

De meg kell itt jegyezni azt, hogy még ekkor, ennyi esztendőknek el-folyások alatt, csak arról tractáltanak, és azt végezték, hogy a' Krisztus az Atyával egy állatu Isten légyen; de még az Istent nem nevezték volt Háromságnak, hanem azután harminc kilencz esztendőkkel, a'mint már következik, így vagyon szórol szóra:

" Christus születése után 367dik
" esztendőben Alexandriában
" sok Püspökek gyülekeztenek ösz-
" ve, kik Athanásiussal gyülést
" tartván, a'nagyobb Kérdések-
" ről, a'melyek akkor forgattat-

nak

nak vala, volt beszélgetések, hol- "
lott a' sz: Lélekneki is Istenségéről "
tanátskozranak, és azt, tud-il. "
a' sz: Lelket, az egy állatu Há- "
romságban foglalták. Ilyen "
az értelmet az Atyák irásibol "
meg-bizonyitottak, kiknek- "
meltosságokkal a' Nicenumi "
Gyülésnek végezésiis meg- "
erösitették, és a' sz: Lelkeris "
az Atyával és Fiuval egy álla- "
tu Istennek valván Háromsá- "
ságnakis nevezték. "

Ezt így irják: Funccius János
in Somment. sub dicto anno
és Hist. Eccl. iii Sozomeno.
Lib. 5. Cap. xi. és maisok.

Látjuk azért ezekből, hol mikor, és mi formában nevezték az emberek és emberi végezések az Istent Háromságnak, melly nevezet feletis, minthogy sem személyt, sem állatot, sem Háromság Istent nem láttanak

azok

azok a' régiek a' Sz: Irásban, szintén olly an háborgások voltanak közöttök, mint fellyebb az egy állatu Istenségnek nemzeti felett, a' mint elé számlálám: itt rövidségnek okáért csak egyet hozok elé Kalvisiusbol, kiis Háromságos Kronologus, és igy ir ezen dolog felől Socrates irásából:

" Osius Püspek, Alexandriában
" küldetvén, ott Gyülést hirdet,
" holott végeztetett, hogy igazán
" mondatik, hogy a' Sz: Háromság-
" nak egy állatja 's három személy-
" ye vagyon. De, mivelhogy ezek
" a' szók ismeretlenek volnának, és
" ez előtt az Ecclesiákban nem él-
" tenek vélle, igen ostromoltatnak
" és sok zenebonák nevekedtenek
belőlle. Calvisius fol. 389.

Ezek igy menvén végbez, és az sok háborgások között az Háromság Istenről való Tudományt bé hozván az Ecclesiákban, mikor látták és észre vették volna, hogy

hogy az Istenség második személlyének ollyan dolgokat tulajdonit az Irás, a'mellyek a'magától való, és örök től fogván való Istenhez nem illenek, olly utat gondoltanak, mellyen erreis a marrais meheſſenek; melyhez képeſt az Ttaramság Istenről való Találmány után 88. eſztendőkkel azt találták, és végezték, hogy a' Kristusban két Természet legyen; a'mint ezeis meg-irta Funccius Jánost illyen szokkal:

Kristus születése után 455dik " eſztben, Kalcedoniában az Atyáknak nagy Gyülekezetek " hivattatik öſſve, Leo Pápának " intéſéből, melyben 630. Püſpökek gyülekeztenek; kik egyen- " lő akaratból azt végezték; " hogy a' Kristusban Két-Természettel kell vallani, és azon egy " Kristust Istennek és Embernek kell hinni. "

Funccius sub dato Ano.

Mind

Mind ezekből világoson kiteczik, hol mikor és mi formában nevezték az emberi vegezések az Istent Háromságnak; és hogy az Háromságos Istenről való Tudomány emberi találmány: az mellyis, mintsem köz a' Lutheránusokkal's Calvinistákkal, azoknakis eredeteket rövideden illetem, a'mellyis illyen:

Az Háromság Istenről való Tudománnak találása után, ezer száz, ötven esztendőkkel; ugymint: Kristus születése után 1517dik esztben, Luther Márton, tizedik Leo Pápa Indulgentiai ellen kezd disputálni, és őtet sokan követvén 1522dik esztben a' Pápától teljes végel elis szakad, a'mint irja Alstedius fol. 361. és az őket követők nevezettetnek ő rolla Lutheránusoknak.

Innnek penig a' Lutheránusokk illyen formában való eredetekk ez 1769dik esztben 252. eszt. ván.

Arminkp.

Annakutánna 1519dik eßtendöb. egy Zwinglius János nevü Theologus Luthertöl meg-boßßontatván ellene kezd diſputálni Luther Mártonnak, kiváltképpen az Ur Vatsorája felöl, a'mint ezt is meg-irta Alſtedius fol. 524. illyen szókkal: Zwinglius Lutherus- »
tol meg-boßßontatván, ellene »
támad: és itt kezdetik, ugy, »
mond, a' Sacramentumrol való »
harcz, a'mint hiják, mellynek »
gyulado tüze, e' mái napig-lan- »
is fenn áll. Jartott pedig erröl »
való diſputatio három eßtendeig. »
Alſtedius irja eztis. fol. 526.

De annakutánna, nem trak ebben az Articulussában a' Vallásnak, hanem egyéb dolgokbanis külömben tanitván Zwinglius, más forma, és a' Luther értelmétöl külömbözö Vallás következett belöle, és ö rolla, az ö értelmét követök nevezettek Zwingliánusoknak.

Zwingl.

Zvinglius után következett Calvinus János 1535dik esztendőben a'mint irja Alstedius fol. 408. a' ki a' Zvinglitől fel állittatott Vallást jobban megerősitette's messzebb terjesztette, és ő volla kezdettenek nevezetni Calvinistáknak.

De azután némely Articulusokat másképpen igazitván, vagy reformálván Helvetiában, arról a' Reformatiorol nevezteteknek Reformatusoknak, 's ugyis szeretik inkább nevezetni és hivattatni minden helleken. És igy a' Reformatusok Vallásának Calvinusról számlálván ez jelen való 1769. esztben 234. esztendeje vagyon.

Elég az, hogy ez az három Vallás, ugymint: Papista, Lutherana, Reformata egymásbol jövén ki, mindenik megtartotta e' mai napiglan az három személlyü's egy állatu Háromság Istenről való Traditiot mellyet az Lutheránusok és Reformátusok vettenek a' Papista Atyafiaktol

tol, kiknek régi elejei voltanak ennek a' Tudománnak találoi és végezői, a'mint fellyebb a' Nicenumi és Alexandriai Gyüléseknek végezésiből világoson megértők: kikis tudniillik Papisták: mind régiek, mind mostaniak, mind Tanitásokban és mind Irásokban megvallják, hogy nintsen a' Sz: Irásban, és nem lehet onnan megbizonyittani, hogy tudniillik az Isten Háromsága, vagy Személyjében három, allatyában egy, hanem Traditiobol, az az: Találmánybol kell megmutogatni. Lásd megerről légkőzelebb a' Tisztelendő Judex Pater Rajtrári Jesuita Munkájának: de vera et falsa fidei Regulaj a' 17. és 18. Részeit a' Traditiokrol, fol. 91. 101. melly ki adatott az elmult 1723. dik esztendőben.

Sőt annak felette, egy Bucanus nevü Indos Reformatus Professors a' Theologiájában, irván az Ház-

rendről

romság Istenről, meg-valljа ezt, a'ki így
" ir: Tres personas in Deo Trinitatem
" vocamus, non quia Scriptura dicat,
" sed quia non contradicat. Bucanus
Institit. Theol. fol. 8. Magyarul:
" Az három személyeket az Isten-
" ben Háromságnak hivjuk, nem
" azért hogy az Irás mondja, ha-
" nem, hogy nem mond ellenné.
De bizonnyára, elég-gé ellenné
mond az Irás ennek a' Tudomannak,
mikor olljan Istent sohul nem ád
elönkben, és olljan Istenről sohul
nem szoll, sem nem emlékezik:
ugy az Istenben lévő három személ-
jekről is.

Ezekről már semmit többet nem
kellene szollani, vagy irni, mint-
hogy világos az a' Kronikákból,
és az Ecclesiai Dolgokrol irt régi
Historiákból, ugy magoknak az Há-
romságos Atyafiaknakis vallás-
telekből, hogy az három Személyű
's egy állatu Háromság Istenről
való Tudomány minden környül
állo

állo dolgaival, 's hozzá tartozandó részeivel együtt, emberek végezése.

Senkinek pedig az emberek közül, az Isten arrá szabadságot ne engedett, hogy maga gondoljon magának utat az üdvességre, 's modot az Isteni tiszteletre; sőt az ollyan Isteni tiszteletet, hejábavaló, és haszontalan, a'mint Idvezitőnk mondja: Mát. 15. 9. Hejában tisztelnek engemet azzal, ha ollyan tudományokat tanitanak, melljek emberecknek parantsolati.

Mind azonáltal, bővebb értelemnek 's világositásnak okáért, lássuk már a' Második Részt.

MASODIK RESZ.

Ebben a' Részben két rendbéli Dolgok visgáltatnak: Elsőben meg-bizonyittatik, hogy az egész Sz: Irásban, sem O, sem Uj Testamentumban sohul az Isten magát Háromságnak, sem három személyű 's egy allatu Istennek nem mondotta 's nem nevezte.

Másodszor, hogy az egesz Sz: Irásban egy Sz: emberis az O Könyörgésében Háromság Istennek nem imádkozott.

Az Elsőről.

Kezdjük elől a' Bibliat 's menjünk végig rajta, lássuk 's visgállyuk meg valahollott az Isten magat az O Testamentumban az embereknek megjelentette, 's maga felől bizonyságot tett, mirova Nevek és Titulusok alatt jelentette ki magát.

1. Abrahámnak illyen bizonságot tett Isten: 1 Mos. 15. 7. En vagyok az Ur, a' ki ki hoztalak re-

Gidet

gedet Ur Káldeából. Ismét: 1 Mos. 17. 1. Én vagyok a' Mindenható Isten, járj " " én előttem és légy tökéletes.
Itt nem mondja az Isten, hogy én vagyok az Háromságos Isten.

2. Isáknak. 1 Mos. 26. 24. ejj jól az Isten: Én vagyok Ábrahámnak a' te Atyádnak Istene. Ur sem mondja, hogy én vagyok Háromságos Isten!

3. Jákóbnak. 1 Mos. 28. 13. Én vagyok Ábrahámnak a' te Atyádnak Ura Istene, és az Isáknak Istene. Ismét. 1 Mos. 31. 13. Én vagyok Béthelnek Istene; az az: a' ki meg jelentem tenéked Béthelben.

Ismét. 1 Mos. 35. 11. Én vagyok az Mindenható Isten, nevekedjél és szaporodjál. Ismét: Én vagyok a' te Atyádnak Istene. 1 Mos. 46. 3.

Ez azért az Ábrahámnak és Isáknak Istene, a' Béthelnek Istene, a' Mindenható Isten, a' Jákob Atyjának erős Istene, a' ki meg-jelentette magát Jákobnak, és maga felől

ilyé

illjen bizonyságot tett a' meg-nevezett helljekben, nem Háromság Isten.

A. Mosesnek 2 Mos. 3. 6. Én vagyok a' te Atyádnak Istene, az Ábrahámnak Istene, Izsáknak Istene, és Jákobnak Istene.

Az Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak Istene, a' mi Atyáinknak Istene, az, a' ki az ő Fiát, a' Jésust, fel-támasztotta 's meg-dicsőitette, a' mint magyarázzák az Apostolok Csel. 3. 13. és 5. 30. Tehát a' Mosesnek meg-jelent Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak Istene, nem Háromság Isten; mert, a' kinek Fia a' Jésus, az nem Háromság Isten.

Ismét. 2 Mos. 3. 14, 15, 16. Mosest el-küldvén Isten az Izraël fiainak Aegyptumból való ki szabadítására, monda Mózes az Istennek: Imé én el-megyek az Izraël fiaihoz, és ezt mondom nékik: A' tsi Atyáitoknak Istene küldött engemet tihozzátok: ha azt fogják énnékem mondani: mi annak neve? mit mondjak nékik? És monda az Ur Mosesnek:

Én

Én vagyok, a'ki vagyok: és ismét monda az Úr Mosesnek: Ezt mondjad az Izraël fiainak: A'ki vagyo a'küldött engemet tü hozzátok.

Ki légyen pedig az, mindjárt meg-magyaráza a'másik versbe holott igy szóll Mosesnek: Ezt mondjad az Izraël fiainak: A'tü Atyáitoknak Úra Istene, az Ábrahámnak Isáknak, Jákobnak Istene, küldött engem tü hozzátok: ez az én nevem mind örökké, és ez az én emlékezetem nemzetről nemzetségre.

Itt azért méltó meg-jegyezni azt; hogy ha valahólott és valamikor volt helly e's ideje annak, hogy az Isten, maga is az ismértté ki-jelentsé, és maga felöl olly anbizonságot tégyen, hogy Személyében három, állatjában egy, itt lett volna királtképpen való helly e's ideje; mikor tudnillik az Isten, az Izraël fiaival Szövetséget akart szerzeni, hogy az Isten igj ad-

ta

ta volna ki magát ’s azt mondotta volna Mosesnek ’s altala a’ népnek: Én vagyok az Ábrahámnak, Isáknak, Jákobnak Istene, a’ tü Atyáitoknak Istene, az Atya, Fiu, Sz: lélek, telljes Sz: Háromság, egy bizonj örök Isten. ’s a’ t. De itt ennek az értelemnek meg-tsak árnjékais nintsen; mivel itt sem Személjről sem állatról, sem Háromság-ról semmi emlékezet nintsen.

Itt pedig azt mondani, és azzal hárintani el ezt a’ nagj difficultast, hogy az Isten akkor nem akarta magát úgj ki jelenteni, tsak tétovázás, és mező azon hejábanvalóság; mert, hol vagyon erről a’ Sz: Irásban valahol valami emlékezet?

Ismét: 2 Mos. 6. 2, 3. Szólla az Ur Mosesnek mondván: Én vagjok az Ur, a’ki meg-jelentem Ábrahámnak, Isáknak és Jákobnak a’ Mindenható Istenben; és az en Adonai nevemet nem mondottam meg nekik ſ: vagj a’minta’ Sidoban vagyon: ja2 en Jehovah nevemet.

Az

Az Adonai név azt teszi, hogy Úr; úgy a Jehovah névis, az hetven Irás Magyarázo Bölcsek szerint, kik az Ó Testamentumat Sidoból Görögre forditván, valahrolott Jehovah név volt, mindenüt úgy forditották, hogy ÚR. Másképpen az Jehovah név, a' szonak ereje szerint, aztis teszi, hogy az Isten igaz mondo és álhatatos minden igiretiben és azoknak bé-tőltéseben. Itt azért az Istennek ezen szavai, midőn azt mondja: Megjelentem Ábrahámnak, Isáknak és Jákobnak a' Mindenható Istenben, és az en Adonai vagy Jehovah nevemet nem mondottam meg nékiek, azt tsák, mintha mondotta volna: Mindenható Istennek lenni magamat megmutattam azoknak, de azt valósággal bé nem tellyesitettem azoknak idejekben, hogy tud: illik nékiek adnám a' Kanaán földét. És ez az Magyarázat igaz alább a' negyedik versből, holott azt mondja

az

az Isten: Szövetséget kötöttem vélek, tudniillik Ábrahámmal Izsákkal Jákobbal, hogy nékiek adnám az Kanaán földet. És azok azt el-hitték, hogy az Isten meg-tselekedheti azt, a'mit igért, mint meg tetzik Rom. 4. 21. De, ő nékiek, tud: il: Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak az ő idejekben nem tellyesitette bé, hanem az ő maradékjoknak, és igy jelentette meg az Isten az Adonai vagy Jehovah nevét az Ábrahám Izsák és Jákob maradékinak, mikor őket bé vitte az igért Kanaán földére, bé tellyesitvén az ő igéretit.

Itt azért, az Istennek Moseshez lett ezen szavaiban, és az Adonai és Jehovah névben, nintsen Háromság Isten.

Mondanak az Háromságról Atyafiak: Igenis, benne vagyon a'Jehovah névben az Háromság Isten, illyenképpen: Ez a'szó Jehovah a'Zsidók szerint négy betűkből áll: Az első betű Jod, az,

maj-

második He, az harmadik Vau,
a' negyedik ismét He. Az első
betű a' Jod jedzi vagy jelenti az
Atyát; a' második az He, jelenti
a' Fiut, ugy a' mint örökről fog-
ván az Atyától született; az
harmadik a' Vau jelenti a' sz:
lelket; a' másik He jelenti a'
Krístusnak emberségét, vagy
emberi természetit, mely szerint
ember fiának is mondatik.

Felelet: Ifiudálatos sillabiká-
lás ez, ebből az Jehovah név-
ből, és neveteségre méltó inkább,
mintsem feleletre; ki hallotta
vagy olvasta valamikor a' szent
Irásban, hogy ezekben a' sido be-
tükben illjen titok vagy értelem
légyen, es hogy ezek a' betük Ha-
romság Istent jegyezzenek vagj
jelentsenek. Ez sz: Irás kivül
valo okoskodás, a' sz: Irás igy ne

szól

szoll sohul az Isten felől, és meg
sem állithatni, hogy ezekben a'
betükben olyan jedzés légyen.
Mitroda értelme légyen pedig
Sz: Irás szerint a' Jehovah név-
nek, mind a' szonak erejére s jed-
zésére, mind pedig len az Istennek
igiretire nézve, értelmesen meg-
mutatám fellyebb; én a' Sz: Irás
értelmével meg-elégszem.

Ismét: 2 Mos. 7. 16. és 9. 1. 13. és
10. 3. igy szoll az Ur Mosesnek:
Ezt mondjad Pharahonak: A' Si-
doknak Ura Istene küldött engem
te hozzád. A' Sidoknak Ura
Istene, az Ábrahámnak, Isáknak,
Jákobnak Istene, a' penig a' Jésus-
nak Attya, a'mint fellyebb megmu-
tatám; tehát a' Sidok Istene, nem
Háromság Isten.

Ismét: 2 Mos. 20. Részében ki ad-
ván az Isten a' Tiz parantsolatot Mo-
ses által, és magát ki jelentvén ki-
troda légyen, ott sohul magát Há-
romsz

romság. Istennek nem mondja. Gyermekség-edtől fogva tanultad a' Szt parantsolatot, mond el magadban 's úgy találod; hogy tudsz ott nem találsz Háromság. Istent. Tehát a' Szt parantsolatban nintz Háromság Isten.

Ismét: 2 Mos. 32. 27. úgy szolla a' népnek Moses: Ezt mondja az Izraëlnek Ura Istene. Nem mondja, hogy: Ezt mondja az Háromság Isten.

Ismét: 3 Mos. 11. 44. és 18. 2. monda az Isten: Én vagyok a' tü Uratok Istentek; szentek légyetek; mert én szent vagyok. Itt sem mondja, hogy, én vagyok a' tü Uratok Istentek az Háromság. Isten.

5. Ésaiásnak illyen bizonyságot tészen az Isten maga felol: Ésa. 42. 8. Én vagyok az Ur, ez az én nevem. Nem mondja, hogy az én nevem Háromság. Isten. Ismét.

Ismét: Ésa. 43. 3. Én vagyok a'te Urad Istened, az Izraëlnek szentje. Ez az Izraëlnek Ura Istene, nem Háromsag. Isten.

Ismét: Ésa. 43. 11. Én vagyok, én vagyok az Ur, és en kivüllem nintsen megtartó.

Ismét ugyan ott a' 15. versben: Én vagyok a'tü Uratok, Izraëlnek Teremtője, tü Királyotok. Ir ezekben nintsen Háromsag. Isten.

Ismét: Ésa. 44. 24. igy szoll az Isten: Én vagyok az Ur, ki mindeneket tselekszem, az egeket egyedül ki terjesztem, a' földet megerösitem és senki én velem.

Ir a' Teremtő Isten magát egynek mondja, még pedig ollyannak, a' kivel senki más Teremtő nem volt; é pedig az, a' kinek fia a' Jésus, a' mint magyarázzák az Apostalok Tsel. 4. 24, 25, 26. Lásd meg. Tehát a' Teremtő Isten, mind személyében, mind allatjában tsak egy, és nem Háromsag.

6. Jeremiásnak így szóll az Isten: Jer. 17. 10. Én vagyok az Úr, a' szíveknek vizsgálója, és a' veséknek meg-próbálója. Nem mondja: Én vagyok az Háromság Isten!

Ismét Jer. 34. 13. Ezt mondgya az Izraëlnek Ura Istene: Én kötöttem szövetséget a' tü Atyáitokkal. Ez az Sidokkal szövetséget szerző Isten, az Abrahámnak, Isákk, Jákobnak Istene, a' ki az Úr Jesusnak sz: Atyja, a' mint fellyebb megmutattám; Tehát ez nem Háromság Isten.

Ismét. Jer. 46. 18. Élek én, úgy mond a' Király, Seregeknek Ura az ő neve. Ez nem Háromság Isten.

7. Ezekielnek így szóll az Isten. Ezek. 14. 6. Mondjad az Izraël házának: Ezeket mondja az Úr Isten: Térjetek meg, és távozzatok el a' tü Bálványitoktol.

Ismét: Ugyan ott, a' 11dik versbe: Az Izraël háza le ne térjen énnékem nejem, és én legyek néki Istene, úgy mond

mond a' Seregek Ura. Ismét Ezek. 23
49. És megtudjátok hogy én vagyok
az Ur Isten.

Ez az Izraël házának Istene, a'
ki ekképpen szóll Ezekielnek, az Ab-
rahámnak, Izsáknak, Jákobnak Is-
tene, a' ki a' Jesusnak Atyja, tehát ez
az Izraël házának Istene nem Háromság Isten.

8. Oseásnak ekképpen szóll az Is-
ten Ose. 13. 4. Én vagyok a' te Urad
Istened Egyiptom földéről fogva:
és Istent én kivüllem nem tudsz,
és nállamnál több Szabadító nintsen.
Ez az Izraël Istene, tehát ez nem Há-
romság Isten.

9. Sofoniásnak így szóll az Is-
ten. Sof. 2. 9. Élek én, azt mondja
a' Seregek Ura, az Izraëlnek Istene
Ur nints Háromság Isten.

10. Malachiásnak így jelenti
ki magát az Isten Mal. 1. 14. Nagy
Király vagyok én, úgy mond a' Se-
regek Ura, és az én nevem rettene-
tes a' Pogányok közöt.

la nem azt mondja Isten a' Prophétának, hogy Háromság Isten vagyok én: Tehát itt is az Háromság Istenről semmi szó nincsen.

Ezek azért a' 32: Izráëli Bizonyságok, mellyekben az Isten az Ó Testamentumban magát megjelentette, és maga felől bizonyságot tett az embereknek, mellyekből két dolog következik: Egyik az, hogy az Isten magát az Ó Testamentumban Sohul Háromság Istennek nem mondotta s nem nevezte. Másik: Hogy az Isten az Ó Testamentumban kizváltképpen Ábrahámnak, Isáknak, Jákobnak Istenének, Izráel Istenének, a' Zidók Attyainak Istenének nevezte, és hivatta magát; mint megtetzik, a' fellyebb elé számlált Locusokon kivül, ezekből: Mát. 22. 32. Márk. 12, 26, 29. Luk. 20. 37. Tsel. 3. 13. és 5. 30. és 7. 32. Lásd meg' e' Locusokat.

Mond.

Mondaná az Ellenkező: Itt vak
azokat a' Locusokat hozád elő
a'melljekben nintsen Háromság Is-
ten, azokat pedig el-hagyjád, a'mel-
lyekben vagyon?

Felelet: Légy várakozásban jó
Atyámfia, ide alább az hol helly e
lészen, mind azokat elé hozom, a'
melljekről valami gyanuság lehet-
ne, az Három személlyű s' egy állat-
tu Isten felől. Itt pedig vedd eszed-
ben, vak azokat akartam meg-vis-
gálni, a'melljekben maga az Isten
magát meg-jelentette az emberecknek.

Lássuk azért immár az Uj Tes-
tamentumbau, azon Isten, a'ki az
ő Testamentumban ki jelentette ma-
gát, milyoda nevezetekkel nevezteik.

Nevezteik közönségesen az
Ur Jesus Kristus Istenének és Att-
yának, és ő benne s' ő általa, min-
den hiveknek is Atyoknak és Istenekk.

1. Az Ur Jésus Atyának és Istené-
nek hivattatik ezekben a' Locusokban:

Máté.

Mat. 27. 46. Márk. 15. 34. Ján. 5. 17, 18. és 8. 27. és: 20. 17. 2 Kor. 1. 2. es: ii. 31. Gal. 1. 1. Efes. 1. 3, 17. Kolos. 1. 3. 1 Pet. 1. 3. 2 Pet. 1. 17. Jel. 2. 7. és: 3. 12.

II. Az Istenek Atyoknak és Istenecknek hivattatik ezekben: Rom. 1. 7. 1 Kor. 1. 3. 2 Kor. 1. 2. Gal. 1. 4. Efes. 1. 2. és: 4. 6. Filip. 1. 2. es: 4. 20. Kol. 1. 3. 1 Thes. 1. 1, 3. és: 3. ii. 2 Thes. 1. 1. 2. és: 2. 16. 1 Tim. 1. 2. Tit. 1. 2.

Mind ezekből világoson kitetzik, hogy a' Sz: Irásban, Sem Ó, sem Uj Testamentumban, Soha ul az Isten magát Háromságnak nem mondotta, s nem nevezte, sem pedig len olyan Titulus és nevezet alatt senkitől ne tiszteltetett.

A' Másodikról:

Ebben a' Második Részben, azt tettem vala fel, hogy sem az Ó, sem az Uj Testamentumban, és abból álló egész Sz: Irásban, egy Sz: Emberis az ő Könyörgésében, Háromság Istennek nem imádkozot, és olyan Istent segitségül nem hivott. Kezdő

Kezdjük elöll ezeis a' Bibliae, az Isten Könyvét 's mennjünk végig rajta, 's visgálljuk meg szorgalmatoson 's lássuk meg, hogy ha valaki az Istennek szent emberei közzül Háromság Istennek imádkozotte, és olyan Istent hivutte segitségül?

1. El kezdem azon, a'ki felöl mondja az Irás, hogy az Istent elsöben kezdette segitségül hivni. 1 Mos. 4. 26. iratik: Es Sethnek-ki Adámnak harmadik fia vala: Jsületék fia; kit Enosnak nevezte; e'kezdé az Ur nevét segitségül hivni.

Itt nintsen, hogy Háromság Istent kezdett segitségül hivni.

2. Lássuk az Abraham Könyörgéseit: 1 Mos. 12. 8. iratik, hogy Abraham, Betel és Hai közöt egy hegyre sátorát fel-huzván, épitett ott egy oltárt az Urnak, és az ö nevét ott segitségül hivta.

Ez az Ur, az a' Mindenható Isten, a'ki Abrahámot Ur Káldeából ki hivta: a' pedig nem Háromság Isten,

a'

a'mint orla fel meg-mutatám; Jehát nem Háromság Istent hivua segitségül.

Ismét: 1 Mos. 20. 17. iratik: És imádkozván Abrahám Istennek Abimeleknek, és Feleségeért, az Isten meg-gyogyitá őket. Itt nintsen hogy Háromság Istennek imádkozót.

Ismét: 1 Mos. 21. 33. iratik: És Abrahám segitségül hivá az örökké való Ur Istennek nevét.

Itt is mutatik, hogy Háromság Istennek nevét hitta segitségül Abraham.

3. Jákról iratik 1 Mos. 26. 25. hogy épitett az Urnak oltárt, és az Urnak nevét segitségül hitta.

Ez, az az Isten volt, a'ki néki megjelenvén azt mondotta ezen 26dik Részsnek 4. a'ben: Én vagyok Abrahámnak a'te Atyádnak Istene. Az Abrahámnak Istene nem Háromság Isten; Jehát nem Háromság Istent hitta segitségül Ják.

4. Jákob 1 Mos. 32. 9. igy imádkozik: Abrahámnak én Atyámnak

Istene

Istene, és Isáknak én Atyámnak Istene, én Uram, ki azt mondottad énnekem: Térj viszsza a'te földedben. és a'többi. Itt Jákob nem Háromság. Istenhez imádkozik.

5. Moses könyörgési. 2 Mos. 32. ii. és következendökben. Vesd öszve 5. Mos. 9. 25. és következendökben: Moses pedig imádkozék az ö Urának Istenének mondván: Uram miért gerjedne fel a'te haragod a'te néped ellen? Emlékezzél meg Ábrahámról, Isákról és Izraëlről, a'te szolgaidról. és a't: Lásd meg.

Ez az Isten, a'kinek ia imádkozik Moses, az az Isten, a'ki néki megjelent volt az Horeb hegyén 2 Mos. 3. a'pedig nem Háromság. Isten, a'mint oda fel megbizonyitám, tehát ittis nem Háromság. Istennek imádkozik.

Ismét: 2 Mos. 34. 6, 7, 8, 9. igy imádkozik Moses: Uralkodo Ur Isten, irgalmas és kegyelmes, hoszszu türö, és sok könyörületességü és igaz mondo; ki megörized irgalmaságodat ezer izigien, és a'többi.

Nem emlegeti Háromság. Isten; tehát

hát nem annak imádkozik.

Ismét: 4. Mos. ii. 2. és: 21. 7. imádkozott Moses a' népért, deis ugyan csak azon Urnak, nem Háromságnak.

6. Manuenak a' Sámson Anyjának könyörgése, így iratik le: Bir. 13. 8. És imádkozék Mánué az Urnak, és meghallgatá őtet az Ur.

Az Izraël Urának Istenének imátkozott, a' kit a' Sidók tiszteltenek, az nem Háromságos Isten, a' mint sokszor megmutatám; tehát nem Háromság Istennek imádkozott.

7. Elkána felől iratik: 1 Kir. 1. 3. hogy imádkozik vala, és áldozatot tészen vala a' Seregek Urának Silóban. Itt mint, hogy Háromság Istenek imádk.

8. Anna Asszony imádsága 1 Kir. 1. 10. Anna keseredett szivel lévén és sirván, imádkozék a' Seregek Urának. Itt mitsen hogy Háromságok; mert a' Seregek Ura ne Háromság.

9. Samuel Próféta imádsága felől iratik 1 Kir. 8. 6. És imádkozék Sámuel az Urnak a' népért. Tehát

Jehát nem Háromságnak; mert Sámuel P. nem ismért's tudott Háromságot Istent.

10. Dávid Király Imádságai: 2 Kir. 12. 16. És imádkozék Dávid az Urnak a' kisdedért, és böjtöle. 's a't. 2 Kir. 7. 18, 22. Dávid le üle az Ur előtt és igy imádkozék: Kirtoda vagyok én, Uram, és mitsoda az én házam, hogy ennyire vittél engem? Fel-magasztaltatál te, Uram Isten, mert mint te hozzád hasonló, és te kivüled nintsen Isten. Vesd össze. 1 Kr. 17. 16.

Ismét: 1 Kron. 29. 10, 11, 18. Áldott vagy Uram Isten, Izraëlnek a' mü Atyánknak Istene, öröktől fogva, és mindörökké. Tied Uram a' Nagyság, az hatalom és ditsőség, a' győzedelem és a' ditsőret. Uram Isten, Ábrahámnak, Isaknak és Izraëlnek a' mü Atyáinknak Istene. és a' többi.

Ezekben az Imádságokban, sohul nem imádkozik Dávid Háromság Istenhez.

Ide kell érteni Dávidnak Soltárit Könyvéből, a' mellyekis többire Imádságok

gok: Oris sohul nem találtanak Ha-
romság Istenhez intézett Könyörgés.

jj. Salamon Király könyörgési:
3 Kir. 8. 23 és következendökben:
Meg álla Salomon az Urnak oltára
előtt, és kezeit az égre ki terjesztvé
monda: Izraélnek Ura Istene, nin-
tsen te hozzád hasonló Isten, se
oda fel az égben, sem ide alá az
földön: ki megőrized fogadáso-
dat, és irgalmasságodat a' te szol-
gáidnak, a' kik te előtted tökélle-
tes szívvel járnak.

Ismét: 2 Krón. 6. 13, 14. és köve-
kezendökben: Salomon Király
térdre esvén és kezeit az égre fel-
emelvén, monda: Izraélnek Ura Is-
tene, nintsen te hozzád hasonló Ist,
sem Mennyen, sem a' földen: Ki be
tellyesíted Dávidnak, az én Atyámnak
valamelljeket szólottál néki. És most
tán Uram, Izraélnek Istene, 's a' többi.
Lásd ott vég. Illyen bölts Király, mint
Salomon Háromság Istenk ne imádkozod.

12.

12. Josafat Király könyörgése:
2 Kron. 20. 6. és következendőkben:
Meg állá Josafát az Urnak házában
és így imádkozék: Uram, mi Atyá-
inknak Istene: Te vagy Isten az égbe,
és uralkodol minden népeknek orszá-
gain; a' te kezedben vagyon az erő, és
az hatalom, és senki te néked ellene-
ned nem állhat. Ite Josaphát nem
Háromság Istennek imádkozik.

13. Ezékiás Király Imádsági:
4 Kir. 19. 15. és következendőkben: Es
imádkozék Ezekiás az Ur előtt, és
monda: Izraëlnek Ura Istene, ki ülsz
a' Kerubimokon, te vagy egyedül min-
den földi Királyoknak Istene, és te
teremtetted a' Mennyet és földet:
Hajtsd le a' te füleidet, és hallad meg,
és a' többi. Így Ésa. 37. 15, 16, 17.

Ismét: 4 Kir. 20. 2. Ezekiás beteg
ágyában a' fal felé fordulván így imát-
kozék az Urnak: Kérlek Uram emlé-
kezzél meg arról, miképpen jártam te e-
lőtted igassággal és tökéletes szívvel. Sat.
Vesd össze: 2 Kron. 32. 24. Ésa. 38. 1.

Ismét

Ismét: 2 Krón. 30. 18. 19. 20. És imádkozék Ezekiás ő erettek, mondván: A' jó Isten megkegyelmez mindeneknek, a' kik tellyes szivel megkeresik az ő Atyjoknak Urát Istenét. És meghalgatá ötet az Ur.

Itt ezekben az Ezekiás Király imádságiban sohul nintsen Háromság Istenről emlékezet.

14. Esdrás és a' nép könjörgése: Neh. 9. 6. Te magad Uram egyedül te teremtetted az eget, és az egeknek egeit, és azoknak minden seregeit: És az égnek serege téged imádjon. Vesd öszve. Esd. 9. és 10. Részeket.

Itt Esdrás nem imád Háromság Istent.

15. Illyés Próféta Imádságai: 3 Kir. 17. 20, 21, 22. És kiálta Illyés az Urhoz, és monda: Uram én Istenem, térjen viszsza kérlek ennek a' gyermeknek lelke testében, és meghalgatá ötet az Ur.

Ismét: 3 Kir. 18. 42. Fel méne Illyés a' Karmel hegynek tetejére, és a' földre borulván, és orczáját térdei közzé tévén, imádkozék az Ábrahám, Isák, és

és Izraël Istenének, az esöért, és bőség-
ges eső lőn a' földre. Vesd öszve Jak. 5. 17. 18.

Itt Illyés Próféta nem Háromság Is-
tennek imádkozott, hanem az Ábra-
hám, Isák és Izraël Istenének.

16. Elíseus Próféta Imádsági:
4 Kir. 4. 33. Elíseus bé menvén az ház-
ban, és az ajtot bé zárván, imádko-
zék az Úrnak. Lásd meg.

Ismét: 4 Kir. 6. 17. És imádkozék E-
líseus és monda: Úram nyisd meg en-
nek szemeit hadd lásson. És meg nyi-
tá az Úr annak szemeit. Hasonlokép-
pen v. 18. lásd.

Elíseus P. itt nem Háromság Isten-
nek imádkozott.

17. Jeremiás Próféta könyörgé-
sét lásd a' Siralmas Könyvnek ötödik
Részében végig. Ottis nem találsz Há-
romság Istenhez intézett Könyörgést.

18. Dániel Próféta Könyörgési:
Dan. 6. 10, 11. iratik: Dániel Próféta
bé menvén házában, minden napon
háromszor imádja vala az ő Istenét
térden álva.

Ismét: Dan. 9. 4. és következendőkbe
így imádkozik: Kérlek Úram, nagy és
rea-

rettenetes Isten, ki megőrized a'te szövetségedet és irgalmasságodat a'tégedet szeretőknek, és parantsolatidat megőrzőknek. Jeneked Uram igasság, mi nékünk pedig lenorczánk pirulása. és a'többi. Lásd.

x. 15. És mostan mi Urunk Istenünk, ki kihoztad a'te népedet Egyiptumbol, erőss kézzel, és a'többi. Hallgasd meg mű Istenünk a'te szolgádnak könyörgését. &c.

Ezekben az Imádságiban Dániel nem emlegeti Háromságot Istent.

19. Azariás Imádságja társaival egyűtt az égő kemenczében: Dán. 3. 52. és következendőkben: Áldott vagy Uram Isten, mű Atyáinknak Istene, és ditsíretes, és ditsőséges: és áldott a'te ditsőséges neved, és ditséretes, és felmagasztaltatva mind örökké. és a't. Olvasd el.

Itt ezek, az égő kemenczében, nem Háromságot Istent hivnak segitségül és nem annak imádkoznak.

20. Jonás Próféta Imádságji:

Jon

Jon. 2. 2. 3. 4. Es imádkozék Jonás az ő Urának Istenének az halnak gyomrából, és monda: Kiáltek az én nyomorúságomból az Úrhoz, és meghallgata engemet. &c. a't.

Ismét: Jon. 4. 2. 3. Es imádkozék Jónás az Úrnak, és monda: Kérlek Uram, avagy nem ezé az én szóm, mikor még volnék az én földemben; Es mostan Uram, vedd el kérlek az én lelkemet én tőllem. és a' többi.

Ittis Jonás P. nem Háromságos Istennek imádkozott.

Ezeken kivül, ha mi Könyörgések valahul az Ó Testamentumban el-maradtanak, azokis ttak ezekhez hasonlok, és sohul nem találtatik Háromságos Istenhez intézett Könyörgés.

Lássuk már az Uj Testamentumban rövideden:

1. Az Úr Jesus Krisztus, egyedül sz: Attyának imádkozott, nem Háromságos Istennek. Olvasd meg ezeket a' Locusokat; s ugy találod:

Mat.

Mát. 14. 23. és: 26. 39, 42, 44. Márk. 1. 35. és: 6. 46. és: 14. 35, 39. Luk. 3. 21. és: 6. 16. és: 9. 18, 28. 29. és: 11. 1. és: 22. 41, 42. Ján. 11. 41. és: 12. 27. és: 17. 1. 5. 11. 24, 25. Sid. 5. 7.

11. Az Ur Jesus Apostali, Tanitványi és egyéb hivek, hasonlo képpen imádkoztanak az Ur Jesus Sz: Atyának: Lásd meg e' Locusokat és olvasd meg. Jsel. 1. 24. és: 4. 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30. és: 6. 6. és: 8. 15. és: 9. 11, 40. és: 10. 9, 30. és: 11. 5. és: 12, 12. és: 13. 3. és: 14. 22. és: 16. 25. és: 20. 36. és: 22. 17. és: 28. s. Luk. 1. 46, 47, 48, 49. 68. 69, 70.

Mind ezekből azért világoson kitettzik, hogy az egész Sz: Irásban, egy Szent emberis Háromság Istenk nec imádk.

Olvassuk ugyan az Háromságot Atyafiaknak Imádságos Könyvekben illyen formában: Könyörgés az Atya Istenhez; Könyörgés a' Fiu Istenhez; Könyörgés a' Sz: Lelek Istenhez; Könyörgés az Sz: Háromság Istenhez; De a' Sz: Irásban illyen forma Imádságokat nem látunk; azért mi tsak a' Sz: Irás mellett maradunk, és azzal meg-elégszünk.

Har-

HARMADIK RESZ.

Mellyben egy néhány Kérdések Feleletekkel együtt vétetnek elé az Háromság Istenről való Tudományról, és egyéb azhoz tartozando Dolgokról:

Kérdés: Miért nem hiszed hogy az Isten Háromság, vagy Személlyébe három, állatyában egy légyen?

Felelet: Azért, hogy nintzen a' Sz: Irásban.

Kérdés: Honnan tudod azt, és honnan mutatod meg világosson és bizonyosson?

Felelet: Elsöben onnan, hogy az Isten a' Sz: Irásban, sem Ó sem Uj Testamentumban, olyan Istennek magát nem nevezte, s nem mondotta, a'mint oda fel a' Második Részben megmutatám. Másodszor; Mert az egéss Sz: Irásban, egy Sz: emberis olyan Istent segitségül nem hivott, sem olyannak nem imádkozott, a' mint ezt is fellyebb a' Második Részben megmutatám. Sőt önnön maga az Ur Jesus is egyedül Sz: Atyának imádkozot. Lásd oda

fel

fel a' második Részben a' Locusokat, az ur Jesus Imádságáról; ki az Ő Tanitványitis így tanitya imádkozni: Mát. 6.9. Ti pedig így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki vagy a' mennyekben. És arra intette Őket, hogy mindeneket az Ő nevében kérjenek az Atyától imádságokban Ján. 16.23.24. Innen mondotta Ján. 4.23. Az igaz imádok imádják az Atyát lélekben és igasságban; mert az Atja illyeneket keres.

Harmadszor; azért nem hiszem, mert emberi találmány és végezés.

Kérdés: Hol végeztetett?

Felelet: A' Nicenumi és Alexándriai Gyülésekben; a'mint az Első Részben világoson megmutatá, az Háromságos Atyafiaknak Irásibol, és Krónikáibol. A'melyből is világoson ki tetzik, hogy az okig a' Gyülésekig a' Keresztének között, sem a' Nap-keleti, sem a' Nap nyugoti Ecclesiákban Háromság Isténi nevezet nem volt, hanem akkor hozták bé az Ecclesiákban, és ugy állitották

fel

fel, sok viszszálkodások és veszekedések között, a'mint az Elsö Részből világoson ki tetczik. Olvasd meg ott.

Errõl ama' nagy emlékezetü Grotiusis azt irja a' Sz: János Evangelista Irásának elsö Részenek második versse alá, hogy az elsö Keresztének ezekkel a' szokkal: Háromság egyállatu, és hasonlokkal nem éltenek, hanem a' Platonicus Philosophusoktol vették, és úgy kezdették azután a' Keresztinekis ezekkel a' szokkal élni; de szent Irás kivül.

Mondanak az Ellenkezök:

Ihol én mindjárt megmutatom az a' Sz: Irásbol világoson, hogy az Istc Háromság, vagy Személlyében három állatuságban egy.

Elkezdem azért elöl a' Bibliát; ott leg elsöbenis. 1 Mos. 1. 1. igy kezdi el Moses a' Bibliát: Kezdetben teremté az Istenek a' Mennyet és Földet. Mert igy vagyon a' Sidoban: Kezdetben teremté az Elohim, Elohim pedig azt tészi hogy Istenek; ihol

azért

azért az három személlyek ebben a'szóban Elohim, az egy állat pedig ebben: Teremté; Tehát itt világosson meg vagyon az három személlyü s egy állatu teremtő Isten.

Felelet. 1. Moses ezt a'Könjvet a'Sidoknak irta elsőben, a'Sidok pedig ezen a'szón Elohim nem értették Háromság Istent, mert így magyarázza Aben Ezra Sidó Doctor, hogy ezzel a'szóval Elohim az Istennek nem állatja, hanem, hatalma jelentetik, és: hogy az Isten légyen mindeneknek Ura, Igazgatója és Birája, és azért mondatik Elohimnak.

Másodszor: A'régi Irás magyarázó Háromságos Atyafiak közzül sokak, úgy mint: Druſius, Cajetanus, Mercerus és másokis, azt irták erről a'szórol, hogy ebből a'szóból Elohim nem lehet ki hozni az Háromság Istent, illyen okát adván, hogy ez a'név egyebeknekis az Istenen kivül tulajdonittatik az Irásba,

egy mint a' többi között; az Arontol
öntetett egy borju képnek a' Sido
nyelvben 2 Mos. 32. 1. 4. egy Angyal-
nak Bir. 13. 22. egy bálványnak
Bir. 16. 23. a' melljek külön külön
Elohimnak hivattatnak, 's még is
nem jegyeznek többet, hanem tsak
egyjet. Igy mikor az Istenről mon-
datik is az Elohim név, tsak egy
személyt kell érteni, és nem többet.
Igy értettenek azok a' régi Három-
ságos Irás Magyarázo Böltsek;
Jehát ezek a' mostani Háromságos
Atyafiak, pereljenek azokkal a' ré-
giekkel, az kik ebben az Elohim
névben Háromság Istent nem találták.

Harmadszor: Ebben az Elohim
nevben, és Mosesnek ezen szavaiba
Sem Személy sem állat nintsen; te-
hát itt nintsen Háromság Isten.

II. Mondanak az Háromságos
Atyafiak: 1 Mos. 1. 26, 27. igy ir Mo-
ses: És monda az Isten: Teremtsünk
embert a' mi képünkre és hasonlat-
ságunkra. És teremté az Isten az
embert

embert az ő képére. és a' többi.

Itt ebben a' szóban Teremtsünk, három személlyek vadnak; ezekben pedig: teremté az Isten, egy állat, Tehát az Isten három személlyében, és egy állatyában.

Felelet: Elsőben: Ezekben a' Moses szavaiban, sem személy, sem állat nincsen; hanem Moses így hozza bé az Istent szóllani a' Sidók között akkor szokott szóllásnak formája szerint; Tehát innen az három személy's egy állat nem következik az Istenségben.

Másodszor: Az hetven Boltsek, a' kik az Ó Testamentumat Sidóból Görögre fordították elsőben, nem úgy fordították, hogy: Teremtsünk, hanem így: És monda az Isten: Teremtek embert, 's a' t'. és teremté az Isten az embert 's a' t'. Ez volt az első fordítás.

Harmadszor: A' mennyi jussok vagyon az Háromságos Atyafiaknak ezen Moses irásából ahoz, vagy annak ki hozására, hogy az Istenszemélljében három, állatyában egy;

emelle

énnékem szintén annyi jussom vagyon
ahoz, hogy azt hozzam ki ezekből,
hogy az Isten személlyében egy, állat-
tyában három; s miért ne? holott az
Moses szavaiban sem személy, sem ál-
lat nintsen. Mondanak az Ellenkezők:
Az képtelen dolog; miert egy három Is-
ten lenne? Felelet: Mit tehetek én vol-
la? ha a' tü példátok szerint igy kell
okoskodni ezen Moses szavaibol; mert
ki mutatta, vagy bizonyitotta meg valamikor a' szent irásbol, bár trák egy
helljen, hogy az Isten személlyében
három, állattyában egy, s ki állitot-
ta azt meg? és mi szükség illjen ho-
máljos és kétrétegés szollásoknak for-
máival meg-homályositani a' világos dolgot? holott az Isten maga
világosson mondja: Esa. 44. 24. hogy
egyedül teremtett mindeneket, és
senki nem volt ö vélle.

Annakfelette, nem nagyobb képte-
lenség a' Moses szavaibol azt ki hozni,
hogy az Isten személlyében egy, állat-
tyában három, mint azt, hogy sze-

melgék

méllyében három, állattyában egy: mert
itt mindenik félnek tsak egy-jenlő ut-
tya's jussa vagyon, ennek meg-mu-
tatására; és a'miképpen egyiket ne
illik's nem lehet ebből ki hozni; úgy
a'másikat sem, tehát egyiket sem;
ézért innen nem lehet sem azt ki
hozni, hogy az Isten állattyában
három, személlyében egy: sem azt
hogy személlyében három, állattyá-
ban egy; mert azt úgy lehetne meg-
eng-edni's el-hinni, ha bár tsak egy
helljen volna világ-oson, és úgy
oszán az illjen's hasonlo dolgo-
kat bátorság-oson lehetne olljan
Istenről érteni's magyarázni. De
még ez ideig azt senki meg-nem
mutatta, hánem mind e'mái na-
piglan difficultásban vagyon; Je-
hát innen, három személlyü's egy
állatu Istent nem lehet ki hozni.

Mondanak az Ellenkezők: Hát
kinek mondotta az Isten, hogy: Je-
renczünk embert? vagy magának
mondotta, vagy másnak; magának

ne

nem mondhatta, tehát másnak; hanem másnak, tehát az Istení személyeknek; mert tagyalnak vagy embernek nem mondhatta.

Felelet: Senkinek nem mondotta az Isten tulajdonképpen; mert az Isten, senki hóltsessége vagy segittsége nélkül nem szükölkedik semminémü munkáiban, úgy a' teremtésbenis, mivel az Istennel senki nem volt a' teremtéshen, a'mint maga az Isten: Ésa. 44. 24. hanem Mózes így hozza be az Istent szóllani, a' Sidók között szokott szóllásnak módja szerint, a'mint fellyebb meg-mutattam.

E'hez hasonlók a' mondásokis a' szent Irásban, úgy mint: 1 Mós. 2. 18. Teremtsünk ő néki magához hasonló segitő társat; a' mely Locus a' Kaldeai fordittásban így vagyon: Teremtek néki segitőt, mint ő maga. Ismét: 1 Mós. 3. 22. Imé Ádám lett mint egy mi közzülünk. Ézis a' Kaldeai fordittásban így vagyon: Imé Ádám lett egyedül, mint egy magától jót és gonoszt tudó.

Ismét: 1 Mós. 11. 7. Jertek szállyunk alá s a' t. mellyis így vagyon a' hetvan Irás forditó Bölcsek fordittásában:

Le-

Le szállok és ezeket vesztem. és a' többi.

Ezekreis azért a' Lelkekre, nak azt kell és illik felelni, a'mit a' felsőbbekre; hogy tud: il: ezekbenis sem személy, sem állat nintsen; Jehát három személlyü s egy állatu Istenis nintsen.

Keressen hát más világosabb Bizonyságot az Ellenkező; mert az Unitárius embernek, a'ki a' tiszta Szentirásson fundállya hitit s Vallását, hejában mondja az Ellenkező. hogy, de itt igy, de amott amugy kell érteni és magyarázni, ha világosson meg nem mutattja, a'mit fel akar venni üdvessegének fundamentumául: mivel azt az Isten világosson ki adta s ki jelentette a' Szentirásban, ugy hogy nem szükölködik semmi emberi magyarázat nélkül. Lásd 2 Pet. 1. 20, 21. és 3. 16. 1 Kor. 2, 12, 13.

111. Mondanak az Háromságot Atyafiak: Az uj Jestamentumból megmutatom világosson: Mát. 28. 19. Megkeresztelvén őket Atyának, Fiunak és Szentlélek

leknek nevében. Itt világoson vagyon az Háromság Isten, az Atya, Fiu, Sz: Lélek; ezt nem tagadhatod; mert tiis Unitáriusok hiszitek az Atyát, Fiut, Sz: lelket; és ezeknek nevekben még is kereszthelkedtek; és nem igazán hisztek 's nem igazán kereszthelkedtek. meg, ha ebből a' Locusból is még-is nem hiszitek, hogy az Isten személyében három, állatyában egy.

Felelet: Elsőben: Mi Unitáriusok, hiszszük az Atyát, Fiut, Sz: Lelket de Sz: Irás szerint; nem emberi találmányok szerint; 's meg-is kereszthelkedünk Atyának, Fiunak, Sz: lélekk nevében; de Sz: Irás szerint, nem emberi végezések szerint.

Másodszor: Atyának, Fiunak és Sz: Léleknek nevében meg-kereszthelkedni, nem azt tészi, hogy, el-hinni hogy az Isten személyében három, állatjában egy; és hogy az Isten Háromság; mert az Apostolok idejekben, a'ki megkereszthelkedik vala, annak elsőben hinni kell vala, és vallási kell vala tenni arról,

a'mit

a' mit hiszen vala, és annak bizonyságára ugy kereszteltetik vala meg. Lásd a' többi között. Iscl. 8. 12, 37.

Hanem; meg-keresztelkedni Atyának, Fiunak és Sz: Léleknek nevében, azt teszi, hogy be venni azt a' Mennyei tudománt, az Evangeliumat; és annak megtartására magát kötelezni, melljet az Atya Isten az ő Sz: Fia által hirdettetett ennek a' világnak, és az ő Sz: lelkével megerősitett és megbizonjitott igaznak lenni.

És az az értelem, világosan be vagyon foglalva ebben a' Locusban, a' ki meg-vissgállya; mert ia azt hadja és mondja az Ur Jésus Tanitványinak, hogy azokat, a' kiket meg-keresztelnek, tanittsák arra, hogy megtartsák mind azokat, valamellyeket az Ur Jésus parantsolt nékiek; ez penig az Evangeliumi Tudomány; tehát igaz ez az magyarázat.

Harmadsor: Ez az Locus, a' régi kézzel irott Bibliákban, igy vagjon: Meg-keresztelven öket az én nevemben, tud.il: az Ur Jésus nevében. És erre

az

az értelemre nagy utat mutat az, hogy az Apostolok felől, a' Krisztus Jánitványi felől sohul sem olvassuk, valahol ott emlékezet vagyon az ő keresztelésekről, hogy Atyának, Fiunak és Szentléleknek nevében kereszteltetnek volna, hanem tsak az Ur Jesus nevében. Lásd. Tsel. 2. 38. és 8. 12. 16. és: 10, 48. és 19. 5. Rom. 6. 3. Gal. 3. 27. Az Apostalok pedig len, a' Krisztusnak ollyan hüségés Janitványi, és minden dolgainak hiteles tanubizonyságai, el nem mulatták volna, ha a' Krisztus ollyan formában parantsolta volna nékiek a' Keresztelést.

Mondanak erre az Ellenkezők: Ez tsak egyet tészen; mert az Ur Jesusnak nevén vagy nevezeti alatt, a' több személlyekis értetnek és bé-foglaltatnak? Felelet: A' Szentirásban sohul ollyan példa nintsen, hogy egy személlyen több személlyek értessenek, Jehát ia sem.

Negyedszer; De ám maradjon ugy ez a' Locus, a' mint már bé vitetett mindazonáltal ebből tsaromság Isten nem következik, a' mint fellyebb világoson meg-mutattam.

IV.

IV. Mondanak az Háromságos Atyafiak: Világosson irja Sz: János Apostal 1 Ján. 5. 7. Három vadnak az égben, a' kik bizonyságot tésznek, Atya, Ige, Sz: lélek, és ez három egy. Sehát az Isten személyében három, állatyában egy.

Felelet: Elsőben: Erre a' Locusra nemis kellene semmit felelni; mivel ez a' régi Bibliákban, sem Görög, sem Deák nyelven, nem találtatik, úgy a' Syriái fordításban, és a' Luther Márton Bibliájában is nintsen; sőt annak felette a' régi Irás magyarázó Böltsekis, úgymint: Athanasius, Nazianzenus, Didymus, Chrysóstomus, Cyrillus, Hilarius, Augustinus, Beda és többekis, ezt a' Locust nem olvasták a' Sz: Irás szavaihoz, hanem, ki hadták onnan.

Másodszor: Mindazonáltal, rövideden így felelek: Világoson ki tetzik mind a' két Locusokból, hogy mindenikben a' bizonyságtételben való egységről vagyon emlékezet.

kezet, nem Állatban valo egységről, mivel mindenikről az irattak: Harmadvanak, a'kik bizonságot téznek.

Ezt igy magyaráztak az Háromságos Atyafiak közülis Béza és Calvinus János, kik azt irták erre a' Locusra, hogy itt nem állatban hanem bizonyságtételben való egység jelentetik. Kérdjék meg hat azoktol az magok Vallásoknak Autoritol, Bézától és Calvinustol, miért magyaráztak ekképpen? 's vesséke Czemekre.

Hta mi ide valo Locusok még elmaradtanak, azokis trak ezekhez hasonlok, 's azokrais hasonlokeppen kell felelni.

Ezekből azért akár kiki által érthetni, mü Unitariusok, mitsoda okrol vifeltetvén nem állottunk e' mellé az Háromság Istenről való Tudomány mellé, meg elégedvén a' tiszta Szentirással, a'ki mü nékünk olyan egy Istent ád elönkben, a'ki mind Személyében, mind állatjában egy;

és

és olljan Közbenjárot, a'kiis hasonlóképpen mind személlyében, mind állatyában egy; és olyan Szent Lelket, a'kit az Isten régen igért volt, és az utolsó időben elkűldött az ő Sz: Fia által. Lásd: Joël 2. 28. Luk. 24. 49. Ján. 7. 39. és 16. 13. Ezek. 1. 4. és: 2. 4, 17, 33. és 9. 3j. Ján. 14. 26. Rom. 8. 26. 2 Kor. 1. 22. Ephes. 1. 13. és. 4. 30. 1 Ján. 2. 27. Gal. 4. 6. Zid. 2. 4. és a'többi.

Mű senkit Vallásáért nem gyűlölünk, sem motskor szokkal nem illetünk, sem annál inkább menyországból ki nem rekesztünk: Minket pénig ellenben, mindenek gyűlölnek, motskor szokkal illetnek, Pogányoknak, Törököknek nevezgetnek: káromlanak, kárhoztatnak, Menyországból ki rekesztenek, azért hogy vellek egyet nem értünk, s azt a' Tudományt be nem vésszük, a'melyet mű nékünk a' Sz: Irásból meg-

nyitot

mutathatnak: De ő közzülleknis
senkit nem állit a' Menyország
Kapujában Porkolábnak amaz nagy
Biró, hogy minket oda be ne bocsás-
son; sőt mindjájon ökis annak
a' Bironak itéleti alatt vadnak és
lésznek.

Mindazonáltal némely nyug-
hatatlan elméjű tsufolkodo tu-
datlan emberek, nem szünnek meg
minket orczázni, és illyen méltat-
lan dolo-okat szemünkre hánni:

Elsőben azt mondják: Ju U-
nitárusok Krisstus tag-adok vadtok?

Felelet: Krisstus tag-ado az, a'
ki, nem hiszi azt a Kristust, a'kit
az Isten igért volt s küldött a' Vi-
lág-nak. Efelől a' Kristus felől
illyen igéret vagyon: 1Mos. 3. is.
Az Aszszonyi állat magva töri meg
a' kiǒ-yonak fejét. Sz: Pál erről
illyen bizonyságot tészen. Gal. 4. 4.
Minekutánna el jött a' telljes idő,
ki bocsátá Isten az ő Aszszonyi állat-

tol

tol lett Fiát, ki a' Törvény alá vetetnéd.

Ez az Isten Fia a' ki Atyjának állatol lett. Az Angyal nem azt mondja a' Máriának, hogy az Istenségnek második személlye le szall az égből, be megyen a' te méhedben, és ott testet vészen magára, hanem azt mondja: fogadsz a' te méhedben, Szülsz Fiat, ez nagy lészen, és a' Magosságbéli Istennek Fiának hivattatik Luk. 1. 31. 32.

Ez az igirt igaz Krisztus; Jelrát valaki azt mondja, hogy ez a' Máriától született Krisztus őtet ne üdvezitse, és ezt a' Krisztust nem higyi, hanem, olljan Krisztust higyen, a' kit az Isten soha nem igért, s nem is küldött ennek a' világnak, az a' Krisztus Tagadó.

Másodszor: Azt mondják az Ellenkezők: Ti Unitariusok két Istent hisztek és tisztelnek, nagyobbat és kissebbet?

Felelet. 1. Tanúl legyen, hogy mi két Istent hidjünk; sőt egy Istent hiszünk, mind személlyében, mind a'

la-

lattyában, s egy Közbenjárót az Apostolokkal: 1Tim. 2.5. 1Kor. 8.6. és ezt az egy Istent tisztelljük az egy Közbenjáró által; mivel a' Krisztus által hiszünk az Istenben Szent Péterrel, a' ki így szóll: 1Pet. 1.21. Kik ő általa hisztek Istenben, ki fel-támasztotta őtet az halálból és adott néki dicsőséget, hogy a' ti hiteretek és reménységtek Istenben lenne. És a' Krisztus nevében imádkozunk Istennek a' Krisztus parantsolatja szerint Ján. 16.23,24.

Így az Apostolak is a' Krisztus által tulajdonitottanak dicsőséget Istennek: Lásd meg: Rom. 16.27. 1Kor. 15.57. Kolos. 3.17. Sid. 13. 15.21. 1Pet. 2. 5. Judás. 1. 25.

Tehát, ha az Apostoloknak nem volt két Istenek, nagyobb és kissebb azért, hogy illjen formában imádták s tisztelték az egy Istent az Krisztus által, bizonnyára mi nékünk is nintsen, a' kik az Apostolok

loknak példájok szerint tiszteljük az Istent a' Krístus által: és igy, mikor az Istent tisztelyük, a' Krístustis tisztelljük; mivel ez a' két tisztelet egyúa vagyon, és egyik a' másik nélkül megnem álhat. Tehát ezek igy lévén, vagy azt mondják az Ellenkezők, hogy az Apostaloknak is két Istenek volt azért, hogy illyen formában imádták és tisztelték az Istent, a' Krístus által; vagy, ha azoknak nem mondják, nékünk sem mondhattyák; mert mi szinten aképpen imádjuk s tisztelljük az Istent a' Krístus által mint az Apostalok.

11. Annak vagyon két Istene, a' ki két Mindenekfelett valot, és mindenekben két egyenlöt tisztel; mü pedig olljan két Istent nem tisztelünk.

111. Annak vagyon két Istene, a' ki az ö Istení tisztelenie kezöre irsi, vagy intézi, és kezöben hatar-

határozza meg: mint az Ellenkező Atyafiaknak Imádságos könyvekben láttyuk; hogy némelly könyörgéseket intéznek az Atyához, és ottan határozzák meg: némelyiket a' Fiu Istenhez; némelyiket a' Sz: Lélek Istenhez; némelyiket az Sz: Háromságos Istenhez:) De mi, a' mi Imádságunkat s Isteni tiszteletünket, nem vissük kettőre, sem kettőben nem határozzuk meg; hanem egy Istenhez intézzük az Ur Jésus által; és abban az egy Istenben határozzuk meg, s tisztelljük az Istent a' Krisztus által, a' Krisztus parantsolattja és az Apostoloknak példájok szerint, a' mint fellyebb megmutattám. Jehát mi nékünk Unitariusoknak két Istenünk nintsen; hanem ez két tsak méltatlan ortzázás, és oknélkül való fogás.

Mond erre ismét az Ellenkező:

Nyed.

Hiszem tü Unitáriusok, magatok vallyátok s mondjátok, hogy az Krisztus is Isten, még pedig igaz Isten; mivel az igaz Istentől születet Istenné és Urrá; de kisebb az Atyánál: azért ebből világoson ki tetzik, hogy két Istenetek vagyon, nagyobb és kisebb, ezt héjában tagadjátok?

Feleset. 1. Ezt nem az Unitáriusok mondják, hanem a' Krisztus mondotta és az ő Apostali. Hogy a' Krisztus is Isten, az sz: János mondja Ján. 1. 1. Hogy az Istentől születet Urra és Krisztusra azt sz: Péter mondja. Csel. 2. 36. Hogy az egy Istenen, a' Krisztus Atyján kivül több Istenekis vadnak, azt elsőben az Isten maga mondotta. Zsolt. 81. 6. annakutánna az Isten Fia az Ur Jésus: Ján. 10. 34, 35. és sz: Pál: 1 Kor. 8. 5. Hogy pedig a' Krisztus kisebb az Atyánál, azt a' Krisztus maga mondotta. Ján. 14. 28. Ülmégjek egy mond, az Atyához; mert az Atya

nagy

nagyobb én nállamnál.

Mondanak: Ugy emberi természetire nézve; de nem Istenire nézve? Felelet: Hogy a' Krisztusban két természetet kell hinni, az emberi találmány, a' mint fellyebb az első Részben meg-mutattam, a' Kálcedoniai Gyülésben vétetett: Sehát az ellenkező semmit nem bizonyit ezzel az Unitarius embernek; mert az Unitarius ember, az emberi végezést bé nem veszi; mivel a' Szentirás két természetü Krisztust nem ád elönkben, hanem két állapotu Krisztust, ugy mint, a' ki volt meg-alázatának és fel-magasztaltatásának állapotyában. Annak felette azt mondja a' Krisztus: Ján. 5. 26. hogy Amiképpen az Atyának vagyon élete ö magában, azonképpen adta a' Fiunakis, hogy élete légyen ö magában; de az Atyának, nem emberi természeti szerint vagyon élete

magá

magában; azért a' Krisztusnak kis nem emberi teremészeti szérut adta; mert akképpen adta, a' mikképpen magának vagyon élete. Sehát s: ha így kell szollani: sminő Istени 's mind emberi teremészetire nézve kissebb az Atyánál.

II. Meg-kell érteni azt, hogy az Istени nevezet a' Sz: Irásban közönségesen két féle értelemben vétetik: Elsőben azért az Istenért, a' kinek magától való Istensége vagyon, és senkitől nem vette azt. Másodszor: azokért, a' kik attól a' magától való Istentől vették az ő Istenségeket, és azokat a' tulajdonságokat, a' melljekért Istenieknek hivattatnak. Ilyen Istenségről szoll az Isten maga Zolt. 81. 6. az Isten hia az Ur Jésus Ján. 10. 34, 35. és szent Pál 1. Kor. 8. 5. De ezek közzül az Ur Jésus, minden Istenecknek felette, nagyobb méltó-

ságúl

sággal hivattatik mind Istennek, mind Isten fiának. Itt azért maga az Isten, és az Isten fia az Ur Jésus, és az Apostalok illyen Krisztust adnak elönkben; miért kételkednénk mi Unitáriusok éfelöl, és miért ne helyheztetnök ebben reménységünket? holott azmaz harmadik égben tanult nagy Apostal a' fz: Pál is ezen kivül más Krisztust nem tudot. 1 Kor. 2. 2. és nintsen más ban üdvesség. Ffel. 4. 12. Ezen kivül senki más fundamentumat nem vethet fel. 1 Kor. 3. ii.

Ezekből azért világoson kitetzik, hogy nékünk Unitáriusoknak, ezzel és ezért nintsen két Istenünk, nagyobb és kissebb, hanem illyen Krisztust vallunk, a'minémüt az Isten maga, és a' Krisztus Jésus s az ö Apostali, adnak elönkben, és azt tisztelljük s az által az Istent, az Apostaloknak példájok fzerint, a'miképpen az Apostaloknak,

azut

azért két Istenek nem volt, a'mint
felljebb eleg világoson megmuta-
tám; Tehát ez, csak oknélkül való
tétovázás.

Harmadszor. Azt vetik az Ellenkezők szemünkre: Ju Vnitáriusok, bolondok vadtok és vakok; mert tu az emberi okoskodáson fundáltok, és a'szerint gondolkodtak 's itéltek az Isten felöl, és az Isteni dolgok felöl 's az üdvösség felöl. Felelet 1. Mü az emberi okoskodáson nem fundálunk úgy, hogy az Istennek a'sz: Irásban az ö beszédében ki jelentett titkait, az Isten 's üdvessegünk felöll, alkalmaztatnok a'mü emberi okoskodásunkhz, hanem az okoskodo lélek által visgálljuk, 's értsük meg azon titkokat, mellyeket megértvén, alkalmaztattjuk a'mü okoskodásunkat az Isten beszédéhez, és a'mit az Isten beszédében világoson látunk, azt el-hisszük,

a'mit

a' mit pedig ott nem látunk, azt nem hiszszük, és üdvességünk fundamentumául fel nem vészszük; mert a' mi szükségesség volt az üdvességre, az Isten azt elég világosson ki adta's ki jelentette az ő beszédében, úgy hogy oda több semmi nem kévántatik.

11. Inkább az ellenkező Atyafiak tselekeszik azt, a' mit nékünk szemünkre vetnek; mert egy szóval azt mondják, hogy az Ítéletnek Istenről való tudomány, (: úgy egyebekis, mint a' Fiunak, Atyának állatyából való születése örökről fogván, megtestesülése's a' többi:) titok, azért azt csak hinni kell, nem kell vizsgálni, mert az emberi elménck és okoskodásnak nem lehet megérteni: Másfelől pedig az emberi okoskodás által beszélik elé nékünk, miképpen lehessen az, hogy, bár az Isten három személyében, egy állatyában; miért nem

lehet.

lehet három állatyában 's egy személyében, 's miért nem három Isten, hanem egy Isten, és a' többi.

Ezt az emberi okoskodásból beszéllik elé 's onnan mutatyák 's határozzák meg; mert az Istenbeszédében, a' Szentírásban nintsen, a' mint oda fel megmutattam az Első és Második Részekben 's magok közzülis némelyek megvallották; tehát, a' mit nékünk szemünkre vetnek méltatlan, értsék magokra méltán.

Negyedszer: Mondanak mégis végezetre az Ellenkezők: Jű Unitáriusok, bálvány imádók vadtak és átkozottak; mert tu teremtett állatot tiszteltek, 's magatokhoz hasonlo puszta embert.

Felelet: Ez onnjára átkozott, és bálvány imádó az, a' ki héjában valóság alá rettentet teremtet állatot, 's magához hasonlo puszta

ember

embert tisztel. Rom. 8. 20. de mű ll-
nitáriusok olyjan Istent, vagy jkri-
stust nem tisztelünk, hanem ol-
lyat, a'minéműt az Sz: Irás mine-
künk elönkben ád: Mert nem
Puszta ember az, a'ki a' szent
lélek által, és a' Mag.orszagbéli
Isten erejének meg árnyékozása
által fogantatott és született Luk.
1. 35. Nem puszta ember az, a'ki-
ben ugy kell hinni mint az Isten-
ben: Ján. 14. 1. és ugy kell tisztelni
mint az Atyát. Ján. 5. 23. Nem
puszta ember az, a'kiben lakozik
az Istenségnek minden tellyesé-
ge test szerint. Kol. 2. 9.
Nem puszta ember az, a'kiben
valaki hisszen, az Istenben hisszen az.
Ján. 12. 44. Nem puszta ember
az, a'kit helyheztetett Isten jobb
kezé felöl mennyekben, sokkal fel-
lyebb minden birodalomnál, hatalom-
nál, erönél, Uraságnál, és minden

nélkül.

méltóságnál, nem tsak e' világon hanem a' következendőben is. Ef. 1. 20, 21. Nem puszta ember az, a' ki az angyaloknál is méltóságosabbá lett. Sid. 1. 4, 6. Nem puszta ember az, a' kit az Isten fel-magasztalt, és ajándékozott néki olly méltóságot, melly mindenek feletti való méltóság; hogy a' Jesus nevére, minden térd meg-hajoljon, Mennyeieknek, Földieknek és föld alattvaloknak térdek. Fil. 2. 9. 10. 11.

Nem puszta ember az, a' kinek adatott teljes hatalom Mennyen és Földen Mát. 28. 18.

Nem puszta ember az, a' ki élőknek és holtaknak itélő Birájoknál tétetik. Ifsel. 10. 42. Nem puszta ember az, a' ki örök életre adhat az ő híveinek. Jan. 10. 28.

Nem puszta ember az, a' kinek köntösére illyen név vagyon irva: Királyoknak Királya és Uraknak Ura. Jelen. 19. 16. 's a' t. Nem

Nem puszta embert Krisztust hi-
szünk, imádunk és tiszteljünk te-
hát mi Unitáriusok, hanem olyat,
a' kiben az imádásnak, tiszteletnek,
segítségül való hivásnak fun-
damentumi meg-találtatnak;
ugy mint a' ki érti, tudja, látja
minden mi szükségeinket, és mi-
nékünk segítségülis lehet. Lásd
meg: Ifsel. 9. 3. 4. 5. Sid. 2. 18. és 4. 15.
16. az ki azt fogadta, hogy valá-
mit kérendünk az Atyától az ö ne-
vében, megadja mi nékünk. Ján.
16. 23. a' ki azt igérte, hogy az ö-
véivel lészen világ végezetéig. Mát.
28. 20. és a' ki az ö Atyjának job-
ján ülvénis esedezik mi értünk
Rom. 8. 34. s a' t.

Igen meg-ttalatkoznak tehát
azok az Ellenkező Atyafiak, a'
kik olvasván Arius, Photinus, Da-
vid Ferenez és hasonlók irásit, a-
zok szerint itélnek és gondolkod-
nak mi felöllünk; holott azok, tsa-

ta Unitárius emberek nem voltanak, és mü azokban, a'miket sz: Irás szerint nem hitenek, azoknak követöi nem vagyunk.

Dávid Ferencz a Krisztusnak imádását, tiszteletit, segítségül való hivását tagadta: mi pedig azt erösen hisszük, sőt üdvességünk stalhatatlan fundámentumának tartjuk.

Ezt pedig a'tiszteletet és imádást nem osztjuk részekre, hanem egyben foglaljuk az Atyának tiszteletivel, úgy hogy, a'Krisztus által imádjuk és tiszteljük az egy Istent, az Apostoloknak példájok szerint, a'mint oda fel meg-mutatám.

Ennek azért, az egyedül bölts Istennek, légyen dicsősség a'Jésus Krisztus által, mind örökké Ámen! Rom. 16. 27.

Az Isten pedig, a'mi Urunk Jésus

Krisztus.

Krisztusnak Istene, a' dicsőségnek
annak Atyja, adja mindeneknek
a' bölcseségnek és jelentésnek
lelkét az ő ismeretiben, és az ő el-
méjeknek meg-világosíttatott sze-
meit; hogy sejtsék mindeneknek,
a' Krisztus dicsőséges Evangeli-
umának világossága. Ephes. 1. 17.
18. 2 Kor. 4. 4.

Amen! Amen!

Le irta K-fi: Lúsklon. 1769. esztendő
Februarban, azon Cata Papja. K. M.

NEGY
Bizonyos Sz: Irásbéli Hellyekből vett erőss
BIZONYÍTÁSOK

Mellyekkel

Világoson meg bizonjittatik, hogy amaz magától's mindenek felett való

EGY ISTEN
Az
ATYA
légyen.

Irta volt Kévizen 1757. Majusban G. G. azon Ecta Papja.

Az Első Bizonjitás vétetik Ján. 8. v. 54:

Az én Atyám az, a'kit mondatok tü Istenteknek.

Második Sid. 1. v. 1.

Ez utolso üdökben szollott nékünk (:Isten:) az ő Fia által.

Harmadik. Jsa. 3. v. 13.

Az Ábrahámnak, Jsáknak, és Jákobnak Istene, a'mi Atyáinknak Istene megdiczőitette az ő Fiát Jésust.

Negyedik Bizonjittás vétetik azokból a'Lotusokból, mellyekben parantsoltatik, hogj az Istent kérjük, imádjuk, segitségül hivjuk Szent Fia nevében, vagj szent Fia által.

Első Bizonyittás
Ján. VIII. v. 54.

Innen: Amaz Magától való s Mindenek felett való Isten az, a'kiről a' mondatod: Hallyad Izraël a'te Urad Istened Egy 5. Mos. 6. 4. Mark. 12: 29.

Hiszem az mondatod a'mű Urunk Jesus Krisstus Attyáról; Tehát a'mű Urunk J. Krisstus Attja az Egy Mindenek felett való Isten.

Hogy a'mű Urunk J. Krisstus Attya az a'kiről mondatod: Hallyad Izraël a'te Istened Egy, a'kit a'Sidok Isteneknek tartottak; Arról mondatod az: Hallyad Izraël a'te Urad Istened Egy, a'kit a'Sidok Isteneknek tartottak; De ők azt tartották Isteneknek a'ki ma az Uj Testamentumban a'mű Urunk Jésus Krisstus Attya; Tehát a'mi Urunk J. Krisstus Attyáról mondatod: Hallyad Izraël:

Hogy

Hogy a' Sidok azt tartottak Istenéknek, a' ki a' mű Urunk J. Krisusnak Attja megbizonjittatik Ján. 8. 54. az hol Idvezitönk azt mondja ő Attyának, a' kit ők Istenéknek tartottak: Az én Attyám az, a' kit tű mondatok, hogy tű Istentek.

Helyben hadja Urunk az ő Isten felől való értelmeket's hiteket, a' minthogj sohultis me fedderte azért, mintha az Isten felől nem jol értenének, hanem azert, hogy Urunkot bé nem vették's benne nem hittenek; mert mindenkor jol értettenek's mais jol értenek ők az Isten felől; de Urunk idejében is mais gonoszol értenek az Ur J. Krisusrol. I. Mikor X. 33. azt mondja a' Krisus felőllek: Nem ismérítek ötet. nem az hitről

rõl szoll, hanem a' tselekedetõl; mert az Irásban Istent nem ismérni mondatnak, a' kik a karattyát nem tselekszik. 1 Ján. 2. 3, 4. Tit. 1. 16. 1 Thes. 5. 8. Vagy: Nem ismérték a' Sidok az Istent; a' mennyiben szollott a' Kristus által, és õ általa magát ki jelentette, vagy a' világgal meg-ismértette; errõl szoll szent Ján. 1. Rész. 18. v.]

Ha mondod: A' Sidok úgyan tartották, tartják mais Istenneknek azt, a' ki az Ur J. Kristus Attyai a' kik mû Keresztének az Új Testamentumban hivunk (a' mint igyis hivatik az Ujtestamentumban:) a' mû Urunk J. Kristus Attyának; de nem azok õtet tartották a' Sidok s tartják az õ Istenecknek, s nem egyedûl az Attyát, hanem a' Fiut, a' Szt: lelket, úgy hogy nékik is.

mint

mint ma sokaknak az Egy Isten, az Atya, a' Fiu, a' Sz: Lélek?

Erre azt mondom: Ha ők illyen értelemben voltak; Urunk hát Jan. 8. 54. igy szóllott, vagy e'leszsz értelme szavainak: A'kit tű Istenteknek tartotok, az az én Atyám; De tű Istenteknek tartjátok az Atyát, a' Fiut, a' sz: lelket, Tehát az Atya, a' Fiu a' sz: lélek az én Atyám. E' következik, ha ők az Atyát, a' Fiut, a' sz: lelket tartották Istenteknek, t.i. hogy a' Fiu 's a' sz: lélek is a' Krisztus Atya.

Nem sokkal hellyesebb lészen é hát ezen okoskodás, 's azt hozni ki Urunk szavaiból: A'kit tű Istenteknek tartatok az az én Atyám; De tű azt tartjátok Istenteknek a'kiről az irattot meg Halad meg. szrácl a'te Istened eg.v. Ez látyátok az én Atyám. Tű ezt

tart.

tartjátok Istenetek, ez is az egy Isten, ez pedig nékem Atyám, 's nemis más az Isten, hanem az a'kirol mondatot: Halld meg &c. ez az én Atyám. De-en jö az, hogy hiszitek az Istenetek, a'kirol a'vagyon irva: Halld meg &c. De-en gyönyörö az, hogy azt nem hiszitek, hogy ez nékem Atyám: És nem más az Isten, hanem az én Atyám, mint Ján. 17. a Urunk mondja, azért az én Atyámrol mondatot, vagy az én Atyám mondotta régen a'népnek: Halld meg Izraël, énis ezt hirdetem aniaz egy Istenek. Márk. 12. 29.

De Továbbá: Ki bizonyitya meg 's honnan azt, hogy a'Sidok ö, Isteneknek tartották az Atyat, a'Fiut, a'Sz: lelket? Hiszem álhatatoson ahoz ragaszkodnak ök hogy Isten magat az ö Attyokk régen ugy jelentette ki, mint egyetlen egyet. 5 Mos. 6. 4. és: 4. 35. és: 32. 39. és talám rész szerint

azis

azis akadályozza, hogy nem jönek
a' Kereszténi hitre, hogy Isten né-
kik magát egyetlen egynek jelen-
tette ki, több mint hát száz ezer
ember hallottára, s úgy egy az
Isten, hogy semmiképpen benne
többség nintsen; a' Kereszténeknek
pedig nagyobb része, úgy hiszen
az Istenben egyességet, hogy hi-
szen többségetis, s a' Keresztén-
nek nagyobb részének nem min-
denképpen egy az Isten. Minthogy
azért a' Sidok azt hiszik, hogy
az Isten mindenképpen trak e-
gyetlen egy; mert nékik az Isten
magát úgy jelentette ki, hogy
egyetlen egy, azért ők attol, a'
mit Isten világoson ki jelente-
tett, s a'mint ki jelentette, semmi-
képpen eltrem távoznak, hanem
ahoz, mint magától az Istentől
ki adatott hithez ragaszkodnak.
Ha még is mondod: Úgyan

trak.

tsak az Izraëlitak a' Fiut a' Sz: lelketis tartották amaz Egy magátol valo, s mindenek felett valo Istennek?

Erre azt mondom: Azt tartották ők Istenecknek s amaz egy Istennek, a' kit mű Keresztének tartunk s hivunk az Apostolokkal, a' mű Urunk Jesus Krístus Attyának, a'mint Urunk is Ján. 8. 54. Akinéktek Istenetek az az ű Attyá.

Hiszem a' Fiu, a' Sz: Lélek, nem a' Krístus Attya, azért nem amaz egy Isten a' Fiu, és a' Sz: Lélek; mert az egy Isten az Ur Jesus Attya. Vagy: Azért a' Sidok nem tartották a' Fiut, és a' Sz: lelket amaz egy Istennek; mert ők azt tartották egy Istennek, a' ki az Ur Jesus Krístus Attya. Minthogy azért az Ur J. Krístus az, a' ki a' Zidok Istene Urunk szava szerint Jan. 8. 54. Azért a' Zidok is

azt

azt tartották Istenének, a' ki
nékünk ma az Uj Testamentum-
ban Urunk J. Krisztusunkk Atyja.
Es a'mint az O Testamentum-
ban a'tartatott Istennek, a'ki
ma nékünk Urunk. J. K. Atyja;
mais az Uj Testamentumban a'
mindenek felett való Istenség
azé, a'kiè volt az O Testamen-
tumban, t.i. az Atyaé, a'kiről
Moseš mondotta: Halld meg Izs
s Mos. 6. ugyan arról monda Ur-
unk. Mark. 12.29. A'kinek Mo-
ses tulajdonitotta azt, hogy egy
Isten, Urunk is annak. Irenæus
» Lib. 4: A'kit a' Prophéták hirdettek,
» a'kit a' Krisztus Atyának vallott,
» a'kit a' törvény hirdet mondván:
» Halld meg Izraël a'te Istened egy
» ezt hirdette a' Krisztus 's az Apos-
» tolok amaz Egy Istennek lenni,
» ezt hitta a' Krisztus Atyának. S.
Ignatius is: A' J. Krisztus az ö Sz:
Atyaé.

Atyját hirdette ś tanitotta az
maz egy Istennek lenni.

Minthogy azért trak az At-
tyáé az, hogy ő a' Kristus J. At-
tya, azis trak az Atyjáé, hogj
ő légyen amaz egy Isten; kit
ha az mái Tudokismérénének J.
Kristus Atyjának lenni ſi azok-
is ismérték volna, a'kikkel Ur-
runk vetélkedik Ján. 8: / ś a Kri-
stust hinnék ő Fiának ś az i-
gért Messiásnak lenni, mindjárt
ig az Keresztének lennének. Le
jó ś ditsiretes dolog az ő ben-
nek, hogy a'nékik lett Isteni
jelentés szerint, azt hiſzik, hogj
az Isten mindenképpen egj; de
igen rosz és kárhozatos dolog,
hogy a'Jésust nem hiſzik Isten Fi-
ának lenni.

Ki jó azért mind ezekből, hogj
a'mű Urunk J. Kristus Atyáról
mondatik: Hald meg Izraël a'te

Jnēd

Istened egy. Azért a'mű Urunk J. Kristus Attya amaz Egy Isten. Es következéskeppen az Atya Isten teremtette e'világ'ot, Az mondotta: Halld meg Izraël: Én vagyok a're Istened, ki ki hoztalak mert ézek, t-i: a'Teremtés, Egyiptumi bolvalo kihozás? mind ahoz illenek, a'kiről mondatott: Halld meg Izraël, a're Istened Egy! Ő'pedig az Atya, a'mint látuk.

Második Bizonjitás
Sid. 1. N. 1.

Innen: Az Egy Isten az, a'kiről mind a'Sörvényben, mind az Evang-eliumban á'mondatik: Halld meg Izraël a're Istened Egy.

Hiszem az, mind ott, mind itt mondatott's mondatik a'mű Urunk J. Kristus Attjáról;

Azért á'mű Urunk J. C. Attya,

amaz

amaz egy Isten.

Hogy a'mű Urunk J. Krisztus Attyárol mondatott meg-teczik:

Mert: Arrol mondatott az: Halld meg Izraël, a'ki régen a' Profeták által, az utolsó időbe Szent fia által szollott;

Hiszem az Atja Isten szollott régen a' Profeták által, az utolsó időben Sz: fia által;

Azért az Atjárol mondatott: Halld meg Izraël!

Hogy az Atya szollott régen a' Profeták által, világosson meg-teczik **Sid. 1. r. 1.** szollott Isten az ő Fia által, e'pedig az Atja; mert már nem szollott, nemis szolhatna fia által.

Mondod: Szollott ugyan az Atya a' Profeták által; de a' Fiuis a' Sz: Lélekis szollott?

Erre, ezen locusbol igy szollok's azt hozom ki: A' szollott.

mind.

mind régen a' Próféták által, mind az utolsó időben, a' kinek Fia van; itt mondatik: Szóllott az ő Fia által. Hiszem a' Fiunak mint Istennek Fia, sem a' Szent Léleknek; Azért sem a' Fiu, sem a' Sz: lélek nem szólott régen a' Próféták által 's azutánn Fia által; mert a' szólott a' kinek Fia vagyon: Az a' személy szóllott hát a' kinek Fia vagyon, a' ki által is szóllott nékünk; e' pedig minden kézonnyal nem más, hanem az Atyja.

Az honnan azis ki jö, hogy mé szóllott régen az Atyáknak a' Fiu; mert ita' mondatik; hogy a' ki régen a' Próféták által szóllott, ugyan azon szóllott az utolsó időben is az ő Fia által; a' Fiu pedig nem szóllott az ő Fia által; hanem az Atyja szóllott nékünk Fia által. Nem szóllott a' Sz: lélek is mint 1sten, személy; mert a' ki régen Próféták által, nékünk Fia által szóllott; A' Sz: lélek pedig Fia által nem szól-

lott

lott, hanem a' szóllott a' kié' a' sz:
lélek, melly által szóllottt is sokak-
nak, e' pedig az Atja; kiis szent
lelke által megjelentette a' Pro-
fétáknak mit szóllyanak, és e-
zek ugy szóllottak az Isten sz:
lelke illésébõl 2 Pet. 1. 21. mint
Dávidis 4. Kir. 23. 2.

Ha azt mondod: Ittis Sid. 1. 1.
az Istenen értetik az Atja, a' fiu,
a' sz: lélek; mint maguis az Isté-
ni neven az Atja, fiu és sz: lélek?

Ugy az Apóstal szavainak e' lé-
szén értelme: Régen az Isten, ki
Atya, fiu és sz: lélek szóllott a' Pro-
féták által; az utolsó idõben az
õ fia által; tud. il: a' fiu, a' sz: lé-
lek az õ fia által, és v. 2, 3. a' fiu
a' sz: lélek tette õrökösé az õ fiát,
teremtette általa e' világot?

Ha pedig az Istenen, mikor mon-
datik ia: Szóllott az Isten, érted
az Atyát, minthogy szükséges-
képpen az Atyát kell érteni; mert

tsak

tak hozzá illik ez: Az õ Fia által, azért ki jõ innen, hogy nem szóllott más a' Prófétak által, hanem az Atyja; mert a' ki nékünk Fia által szóllott, e' szólott végén a' Prófétak által is; de akkor Prófétak által, azután Fia által, azon Isten szóllott, mind ott, mind itt, de nem azonok által.

És e' szerint, az amaz egy Isten, a' kirõl mondatott: Halld meg Izráel; e' pedig az Atyja; mert arról mondatott: Halld meg Izráel, a' ki végen a' Próféták által szóllott; a' Próféták által pedig az Atyja szóllott, mert általuk a' szóllott; a' ki nékünk Fia által szóllott; a' mint itt vagyon; Fia által pedig az Atyja szóllott; más nem szóllatott Fia által, hanem az, a' kinek Fia van, e' pedig az Atyja. Ki jõ hát hogy amaz egy Isten az Atyja, a' kirõl mondatott: Halld meg Izráel, a' ki végen a' Próféták által, azután Fia által szóllott; a' ki az Fiát mi-

Izráel

deneken örökösévé tette, menyben
Sz: Fiát jobja felől helyheztette, az
Angyaloknál méltóságosabbá tette
ẋ. 2, 3. 4ẽ a'ki ezeket Sz: Fiával
tselekedte az amaz egy Isten, és
amaz egy Isten által senki nem
szollott, azt semmi értelemben más
mindeneken örökösévé nem tehette.

Következésképpen: A'ki régen
a' Proféták által, azután Sz: Fia
által szollott, ugyan azon terem-
tette a' Mennyet, földet, az hozta
ki a' népet Egyiptumbol, a' mon-
dotta magát Abrahám, Isák, Já-
kob Istenének, a' jelent meg Mo-
sesnek a' tsipke bokorban Angya-
la által. 's a't. mert mind ezeket
a' tselekedte, 's mind ezek ahoz
illenek, a' ki régen a' Profétáknál,
az utolsó üdőben Sz: Fia által szollott,
Ez pedig minden bizonnyal az
Atya, a' kinek Fia a' Jésus, a' mint
vágyon ita Sid. 1. ẋ. 1.

Harm

Harmadik Bizonyitás Tsel. 3. v. 13.

Innen: Az Egy Isten az, a' kiről a' mondatik: Halld meg Izraél &c.

Hiszem az Atyáról mondatik, vagy az Atya Isten mondotta a' Népnek: Halljad Izraél a' te Istened Egy.

Azért az Atya Isten amaz Egy Isten.

Hogy az Atyáról mondatik, ebből jö ki; mert arról mondatik a' ki Abrahámnak, Isáknak, Jákobnak Istene. Hiszem az Atya Abrahámnak, Isáknak Jákobnak &c.

Tehát az Atyáról mondatik. Hogy az Atya légyen Abrahamk, Isáknak Jacobnak Istene, világosso vagyon Tsel. 3. 13. mert a' felöl mondatik, hogy meg-dicsőitette az ő Fiát, es pedig az Atya.

Az hiszen azis ki jö, hogy nem a' Fiu és a' Szt. Lélek az Abrah. Istene; mert az Abrahám, Isák Jákob Istene az, a' ki meg-dicsőitette az ő Fiát. Tsel. 3. 13.

A Fiu

A'Fiu a'Sz: lélek nem ditsőitette meg
fiát; Azért mak az Abrahá Istene,
a'ki meg-ditsőitette az ő fiát;
De az Atja ditsőitette meg az ő
fiát, nem a'fiu, nem a'Sz: lélek. Más
nem ditsőitette, nem is ditsőíthet-
te meg az ő fiát, hanem az Atja,
azért nem más az Abr. Is. t. Istené.

Es Következésképpe: Az Atja amaz
Egy Isten; mert az Abrahamk Istene
amaz egy Isten, a'mint vallja minde
e'pedig az, a'ki fiát meg-ditsőitette.
Más a'ki meg-ditsőitette; ez amaz Egy
Isten: más a'kit meg-ditsőitett; ez an-
nak fia. Amaz Egy Isten senki-
től ditsősséget nem vészen, ollya
értelemben mint ita a'fiurol monda-
tik; A'fiu vett Sz: Atjától ditsősséget,
mint ittis Levelében is. 1 Pét. 1. 21. mon-
dja Sz: Péter. A'fiu ditsősséget
kér Sz: Attyától. Ján. 17. 5. nyért is
nagy ditsősséget. Lásd. Sid. 5:5. Ephs.
1, 20, 21. Fil. 2. 10. 11. Sid. 2. 9. Ifsl. 2. 36.
Nagyobb az, a'ki illett, mint a'
kit tett. Ján. 14. 28. A'ki fiát meg-

Ditsőí-

ditsõiteste az amaz Egy Isten. lásd Sid. 5-5. a' ditsõiteste meg, a' ki mondá: Én Kám vagy tél.

Ki jõ innen: Hogy a' ki a' Krisust meg-ditsõiteste mint Fiát, az az Abrahámnak Istene; Ha Abrahámnak Istene, tehát amaz Egy magától való Isten; mert minden kétélkedés kivül az Abrahámk Istene, amaz Egy magától való Isten. Az Atyáé ez, hogy õ Abrahámk Istene; mert azé a' ki Fiát meg-ditsõiteté. Ifsel. 3. 13. azért azis az Atyáé hogy õ legyen Amaz Egy Isten.

A' kihez ez illik: Hogy az: Fiát meg-ditsõiteste, azé az, hogy legyen amaz magától való Egy Isten; Hisse az Atyáé ez, hogy Fiát meg-ditsõitse, a' mint meg is tselekedte, azért az Atya amaz Egy Isten; a' ki pedig Fiát meg-ditsõiteté, ugyan az Abrahámnak, Sáknak, Jakobnak Istene, az Atya ditsõiteste meg, azért õ az Abrahámnak Istene.

Következésképpen: Az Atya Teremteste

teste e világot, volla mondatik ez:
Halld meg Izräel, ō hozta ki a' népet
Egyiptumból, ō szollot a' Prófétak által,
mert az Abrahámnak Istene a' terem-
tő: e' pedig az Atja ia Ifel. 3. 13. mert
mind ezek azon egy személyhez ille-
nek, és a' kije edjik, azé a másikis.

Ist emlitem: A'ki Mosesnek meg-
jelent's azt mondá: Én vagyok A-
brahámnak Istene 2 Mos. 3. 6. nem
volt a' fiu, vagyis a' mint mondják: te-
remtetlen Angyal, s'minthogy nintsen-
is teremtetlen Angyal; mert ha An-
gyal, nem teremtetlen, ha teremtetlen,
nem Angyal, hanem teremtő: Mi'ért.
Mert az Abrahámnak Istene az, a' ki-
nek fia a' Jesus Ifel. 3. 13. Hiszem a' Je-
sus sem a' fiunak, sem a' teremtetlen
Angyalnak nem fia; azért nem a' fiu
az Abrahámnak Istene.

Az Abrahámnak Istene fiát meg-
ditsőitette, a' mint ia vau: Hiszem a'
teremtetlen Angyal fiát nem ditsőíte-
te meg: azért a' teremtetlen Angyal
nem Abrahámnak, Izáknak, Jakob Istene.

Az Abrahámnak Istene fiát meg-
ditsőitette: Ie pedig azt mondod, hogy
a' fiu

a' Fiu volt 2 Mos. 3. 's a' Fiu mondja magáról: Én vagyok az Abrahámnak Istene és a' te értelmed szerint a' Fiu az Abrahámnak Istene, a' ki ia szoll; Azért következik, hogy a' Fiu az Ő Atyának meg-dicsőitette. És annak Fia a' Jésus, a' ki Abrahámnak Istene ia Csel. 3. 13. De a' te értelmed szerint a' Fiu vagy Jeremtetlen Angyal Abrahámnak Istene; mert azt akarod bizonyitani 2 Mos. 3. 6. Azért a' Fiunak lészen Fia a' Jésus, azaz: Maga magának. Ki jö ki belölle, ha 2 Mos. 3. 6. azt mondod, hogy a' Fiu jelent még.

Ki volt hát a' ki Mosesnek megjelent? Felelet: Az Isten nevével szóló 's Isten dolgában járo Mennyei Követ, Angyal. Hiszem világos on vagyon Csel. 7. 30, 35. az Urnak Angyala, nem maga az Ur.

Mondod: Hiszem az Angyal nem Abrahámnak Istene? Felelet: Nem maga az Angyal; de Abrahám Istene a' ki az Angyalt el-küldötte; és az Angyal mint Követ szoll annak nevével a' kitől el-küldetett, 's ugy mintha maga szol-

laná

lana, a'ki el-küldötte; mert a' Köretek úgy szólnak, mintha azok szollanának, a'kiknek dolgában járnak. Lásd. Jerem. 22. ii, 12, 15, 16. Ez. 3i. 11. 12. 13. vesd öszve Ez. 28. 12 's a't. Bir. 2. 1. 2. k. úgy 3 Kir. 2i. 21 k. úgy szoll Illyes mintha maga vitte volna végbéz a'mit szoll. Továbbá:

Nem szollott a' Fiu Moresnek 2 Mos. 3. 6. mert az Apostal, a'régi időt az uj időtől, azt a'ki által nékünk szollott, azoktol a'kik által régen szollott az Isten, megkülömböztetti. Sid. i. i. 's megmutattja Rész. 2. hogy a'mit Fia által szollott dicsőségesebb azoknál, a'miket szollott a' Profétak által régen, a'mennyivel elébb való a'Fiu a' szolgáknál: Mitsoda külömbség volna pedig Istennek régi és uj jelentése között, ha régenis Fia által szollott volna, az utolso üdőbenis? Megkülömböztetti pedig az Apostol Sid. 1. 1. mind

az.

az időt, mind azokat, a'kik által Isten szóllott, tud: il: akkor a' Próféták, most szent Fia által.

Ugyan ezen Apostol Sid. 2. az Evangelium méltóságát a' Törvény felett abból mutatja meg, hogy ez Angyalok által, amaz a' Fiu által adatott ki; És a'miképpen a' Fiu sokkal méltóságosabb az Angyaloknál; ugy a' Fiu által adatott Evangelium sokkal előbb való a' Törvénynél; nem volna penig előbb való, ha mind a' Törvént, a'mint némelyek mondják, mind az Evangeliumat a' Fiu adta volna ki, hanem mindenik egyenlő volna: És nem volna semmi erő az Apostol bizonyitásában; Sok vagyon pedíglen; mert a' Törvént Angyalok; De az Evangeliumat Fiu adta ki, ki sokkal méltóságosb az Angyaloknál. Sid. 1. és 2. Rsz.

Kezdik.

Negyedik Bizonyitás.

Azok a' Sz: Irásbéli Locusok, mellyekben parantsoltatik az új Testamentum bélieknek, hogy, az Istent kérjük, imádjuk, Segitségül hívjuk: Szent Fia nevében vagy: Szent Fia által.

Blándráta György Genevában vetélkedvén Calvinus Jánossal, a' több-i közöt ezen Argumentumat vitatta erősen Calvinus ellen: A' ki imádja, segitségé-ül hivja amaz Egy Istent, a' kiről mondatik: Atald meg Izraël a' te Istened egy. a' kit tü Atyának, Fiunak Sz: léleknek vallatok; imádni 's segitségül kell hívni Közbenjáro által; De az Atyának, Fiunak, Sz: léleknek egyiüt nintsen Közbenjárójok; Azért az Atyát, Fiut, Sz: lelket egyiüt nem hívjátok segitségül, 's nemis lehet.

Midön ezen Ellenvetésre helyes feleletet nem találna Calvinus, megharagudván a' Genevai Magistratusb

ugy

ugy fel indúlja Blándrata ellen, hogy néki ki kelle menni Genevából.

Azt mondom azért: Az Egy Isten az, a' kit az Uj Testamentumi Hivéknek az Uj Testamentumban parantsolatót 's előnkben szabott rend szerint, lásd. Ján. 15. 16. Ry. 16. 23. 's az Apostolok példája szerint, lásd Sid. 7. 25. Ry. 13. 15. Ephes. 5. 20. Kol. 3. 17. 1 Pet. 2. 5. kell imádni, tisztelni, segittségül hívni a' Fiunak nevében avagy a' Fiu által, vagy a' Fiúban. Ef. 2. 21. ἐν χριστῷ, mint Közbenjárót 1 Tim. 2. 5. Szószolló által 1 Ján. 2. 1. 's az által, a' ki által járulásunk vagyon Istenhez. Ephes. 2. 18.

Hiszem egyedül az Atyát lehet segittségül hívni 's imádni a' Fiu által, vagy a' Fiu nevében:

Azért egyedül Ő rajta az Atya ami az Magától való Isten.

A' Fiut pedig, és a' Szt: Lelket nem lehet tisztelni a' Fiu nevében, vagy Fiu által; mert mitsoda értelmü Imádság volna az illyen? Halgas meg

Isten

Isten Fia a' te Fiad által? Halgass meg sz: lélek, Fiad nevében.

Innen vagyon talám, hogy azokat, kik nem tsak az Atyat hiszik amaz egy Istennek, igen ritkán halljuk így imádkozni, s imádságos Könyvekben nem igen lattyuk illyen imádsag formajat: Halgass meg minket Isten sz: Fiad által! Ne hogy a' Fiat s a' sz: lelket kérjék sz: Fia által; mert ha ugy imádkoznának; minthogy az Atyat, Fiat, sz: Lelket hiszik tenni amaz Egy Istennek, e' lenne értelme: Halgass meg minket Isten, az az: Atya, Fiu, sz: Lélek, Fiad által! Ma valoják a' Keresztenek a' Jesus Kristus parantsolatja s tanitása szerint imádni kell az Istent a' J. Kristus által, vagy a' Jesus nevében, a'mint a' jelyebb elé hozott Locusokbol nyilván ki tetzik s, az Apostalok példaja mutatja.

Helly es, sz: Irás szerint valo hát az Unitáriusok imádsága: Halgass

meg

meg Isten Szent Fiad által! s így,
imádkozván a' Krisus parantsolattyát kövétik, ki azt mondta, hogy
kérjük az Atyát az ő nevében. Sáki
így imádkozik, Apostali modon is
imádkozik; mert segítségül hívja
az Istent a' Krisus nevében, vagy
imádván a' Krisus által az Istent,
mind az Istennek, mind a' Krisusk
dicsőségét tulajdonitunk, és i-
mádván így az Atyát, imádjuk a'
Krisusis; mert a' Krisust nem csak
akkor imádjuk, mikor nev szerint
imádságunkat hozzá nyujtyuk,
hanem akkoris, mikor imádsá gun-
kat a' Krisus által Istennek be'mu-
tatjuk s általa az Istent imád-
juk, az uj Testamentumban elönk-
ben adatott régula szerint; mert
akkor hitünket ő benne s ő általa
az Istenben helyhezettyük 1 Pet. 1. 21.
és kérvén az Atyát a' Fiu által jelen-
tyük azt, hogy mi hiszszük azt, hogy
a' mit kérünk, az a' Krisus kezében
van.

ragyon, azért valamit igy kérünk
az Istentől, kérjük azt a' J. Krisztustól is. Áldás mi van Sid. 13.15. i-
gen kedves, kellemetes, lelki áldo-
zat az Isten előtt ma az, a' melly
Istennek a' J. Krisztus által mutatnak be.

De menjünk vissza arra a' mit
fel tettünk vala: Az Egy Isten az,
a' ki között s az emberek közöt
Közbenjáro a' J. Krisztus;
Hiszem az Atya Isten 's Emberek
között Közbenjáro a' Krisztus. 1 Tim. 2.5.
Azért az Atya Isten, amaz Egy Isten.
Ha ia 1 Tim. 2.5. az Isten között.
az Isteni néven három személyt
értesz, e' lesz ez értelme: Az Atya,
Fiu, Sz: lélek között Közbenjáro a' Kri-
sztus, az az: maga között. Senki ma-
gának nem Közbenjároja, senki ma-
ga és mások között nem Közbenjáro.
a' Közbenjáro mindenkor mas, s
más ok azok, a' kik között ő Közbe-
járo, s nem az, a' ki között ő. mint
Közbenjáro valamit végez hez visz.

Sz

Az Egy Isten az, a' kinél nékünk Szószollonk vagyon; Mivel: Az Atyánál vagyon Szószolonk 1 Ján. 1. 2. Ezért az Atya az Egy Isten.

A' Fiunál nintsen Szószollonk; mert a' Fiu maga a' Szószolo, magánál Szószolo nem lehet, másokért magánál s magának nem esedezhetik, hanem esedezik Sz: Atyánál érettünk Rom. 8. 34. Sid. 7. 25.

A' Sz: léleknél sintsen Szószollonk; mert a' Sz: lélek maga nékünk Szószolonk Istenhez; úgy mint a' mely fohászkodik mü érettünk ki mondhatatlan fohászkodásokkal. Rom. 8. 26. mert ugyanis a' Sz: lélek Isten kegyelmességéből nékünk adatván s bennünk lakván, annak inditásából buzgon imádjuk az Istent, és a' Sz: lélek gerjeszt, mozdit, indit minket buzgo könyörgésre, és fel-inditva bennünk az áhitatot imádságos lelket.

Kijö mind ezekből: Mivel Isten

Atya

tak az Atyát hijjuk 's lehet a' Kristus által hivni segitségül 's imádni az Uj Testamentumi régula 's abban elönkben adatott norma szerint: Kérlek tégedet Isten Fiad által! Vagy: Hallgass meg Fiad nevében! Azért egyedül az Atya amaz magától való Isten.

Az Ur J. Krisztust tisztellyük imádjuk, segitségül hivjuk, de nem az Fiu által, vagy a' Fiu nevében. A' Szentlélek pedig minthogy Istene, Istentől származik, 's mint drága ajándék Istentől adatik; azért az Ajándékot nem kérjük magától az Ajándéktól, hanem az Ajándéknak adojától az Istentől; a' mint a' Régiek szollottak. Az Istent pedig tisztelljük és imádjuk a' Jesus Krisztus nevében, a mint maga Urunk parantsolta. Vizsgáld meg a' fellyebb elő hozott Textusokat.

Mikor Sid. 13. 15. a' parantsolta-

dik

tik's hugyatik - c̄ általa - mindenkor az Istennek. Az Istenen, ha érted az Atyát, Fiut, Sz: lelket, vagy hogy ez legyen értelme: Istennek, az az: Atyának, Fiunak Sz: lélleknek, az lesz értelme; hogy a' Fiunak mutassuk bé a' dicsiretnek áldozatját a' Fiu által, az az: magának maga által. Így 1 Pet. 2.5. Istennek a' Jésus Krisztus által.

Más a' kinek bé' mutatjuk, más a' ki által bé mutatjuk; és nagyobb az, a' kinek valaki esedezik, mint a' ki esedezik, a' mint az Irás a' Krisztusról kétsz eris mondja, hogy értünk esedezik. lásd. Rom. 8. 34. Sid. 7. 25. akár mi értelemben vegyük ez esedezést.

Így Rom. 16. 27. Jud. v. 25. az mondatik: Az Egy Istennek Dicsőség. a' Jésus Krisztus által. Az Egy Istennek, a' te értelmed szerint: Atyának, Fiunak és Sz: lélekk Így a' Jésus Krisztus által a' Jésus

Krisz.

Krisztusnak, az az: maga-ának maga által tulajdonitatnek dicsőség. De az Egy Istenen értetik iránt másuaris az Atya, és jól folly a' dolog. Az Egj Istennek, t.i. az Atyának Dicsőség a' Jésus Krisztus által.

Olvassuk ugyan hogy az Ószövetségtumi Szentek néha imádkoztak, igy: Halgass meg magadért! de ez kettő: Halgass meg magadért! és Halgass meg ez által sokat különböznek: Mert ez: Halgass meg ez által kettőt tészen fel: Azt a'kinek imádkozunk, és azt, a'ki által imádkozunk; e' pedig: Halgass meg magadért, csak egyet jelent's értelme ennek ez: Mivel magunk méltatlanak vagyunk, hogy minket értünk's magunkért meg-halgass, te pedig könyörülő kegyelmes vagy, azért ne minket méltatlanakat tekints, hanem a'te nevednek dicsőségét, s azért halgass meg minket's könyörülly rajtunk.

Mondja

Mondja Kristus Urunk azhis Tanitványitol el-akarván távozni Ján. 14. 13, 14. Kérjetek az én nevemben 's meg-tselekszem, hogy dicsőitessék az Atya az Fiúban; De nem mondja: Kérjetek engem magam által; hanem értelme ez: Én az Atyához megyek, meg-dicsőűlete, hatalmam lészen Mennyen, Földen Mát. 28. 18. mindenek kezében 's hatalmában léfznek, semmi szükségtek nem lészen, tsak engem kérjetek. Az én nevemben: mint enyimek, a'kiken az én nevem vagyon, mert tű enyim vadtak, én Tanitványim vádtak; az én nevemről neveztettek, lásd mi ván Márk. 9. 38. 41. En tű Mesteretek néktek eű Tanitványimnak, eű Urotok, néktek hűséges Szolgaimnak, mindent adok, kéréstéket bétellyesittem, az honnan 's a'melyből származik az eű Atyámnak dicsőrsége, 's dicsőűletik a'Fiúba

az

Atya, ki engem olly hatalommal meg-ajándékozott, s mindeneket kezemben adott, hogy adhassak mindent. Kérték azért a' Tanitványok a' Krístust, s kérjük mis az ő nevében, ugy mint kik ő néi, ő hivei s vagyunk. És a' kik a' Jésus Krístustol valamit kérték s kérnek ezen Ján. 14. 13, 17. leiő parancsolatya szerint, illyen értelemmel kérték: Jésus Krístus a' te nevedről neveztetünk, hivattatunk, tiéid vagyunk, te hiveid Tanitványid vagyunk, a' te neved rajtunk vagyon (: Christiani a Christo Act. ii. 26.:) tégedet tiszteliink, bizodalmunkat benned vetjük, add meg nékünk a' mit kérünk. És ma meg-adatik mi nékünk, akár az Atyat kérjük a' Fiu nevében Ján. 15. 16. 16. 23. akár a' Krístust a' maga nevében Ján. 14. 13, 14. mely mit tet

szen

sen, 's mi ennek értelme, most mondám.

Mikor az Atyát a' Krisztus nevében, vagy a' Krisztus által kérjük, így imádkozunk: Kérjük sz: Atyánk ezeket a' Jesus nevében, mi kik ő tanitványi, hivei, tiszteli vagyunk, kik bizodalmunkat ő benne 's általa beneed helyheztettjük. Mi a' J. Krisztust hisszük, valljuk, 's az ő sz: tudományját, mi néki mint Urunkk akarunk mindenekben engedelmeskedni 's tudománya szerint akarunk élni, az ő hagyása 's parantsolatja szerint általa hozzád, mint hiak Atyánkhoz egész bizodalommal járulunk, bizván ama te kegyelmes Jesus Krisztus által velünk szerzed szövetségedben levő kegyes igéretedben, melyben azt igéred, hogy minket meghallgatsz, és javaidat velünk közlöd a' te kegyelmes fiad által, a' ki által 's a' kiben akarsz magadtól tisztelettni, a' ki által várjuk mind ezeket, a' mellyeket kérünk, hogy nékünk megadjad. Ezt tészi Krisztus által 's Krisztus nevében kérni; mert ez kell mind egy.

Le irta sz: Laszlón. 1769. in Febr. K. M.

VÉGE